

"Službeni glasnik RS", br. 127/03, 20/04, 24/04, 63/04, 104/04, 44/05, 71/05, 76/05, 106/05, 5/06, 47/06, 86/06, 10/07, 25/07

Na osnovu člana 17. stav 1, člana 34. stav 4, člana 36. stav 3, člana 38. stav 3, člana 42. stav 1, člana 67, člana 103. st. 1, 4. i 7, člana 111. stav 2, člana 114. stav 2, člana 125, člana 126. stav 3, člana 141. stav 3, člana 154, člana 164, člana 170. stav 2, člana 182. stav 4, člana 188. stav 3, člana 195, člana 206. stav 2, člana 209, člana 228. stav 2, člana 231. stav 3, člana 247 i člana 249. stav 3. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS", broj 73/2003),

Vlada Republike Srbije donosi

U R E D B U
O CARINSKI DOZVOLJENOM POSTUPANJU SA CARINSKOM ROBOM,
PUŠTANJU CARINSKE ROBE I NAPLATI CARINSKOG DUGA

OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovom uredbom bliže se uređuje primena jedinstvene carinske stope, primena pravila o poreklu robe, mere carinskog nadzora i kontrole i ulaska robe u carinsko područje, carinski postupak u vezi putničkog prometa, drumskog, železničkog, vazdušnog, rečnog i poštanskog saobraćaja, ekspresnih pošiljaka, pojednostavljeni postupci, tranzit robe, carinsko skladištenje, prerada pod carinskom kontrolom, privremeni uvoz sa potpunim oslobađanjem od plaćanja uvoznih dažbina, izvoz robe, ustupanje robe u korist države, carinske povlastice, obezbeđenje i odlaganje plaćanja carinskog duga, sprovođenje mera za zaštitu prava intelektualne svojine na granici i prodaja carinske robe.

Glava I
JEDINSTVENA CARINSKA STOPA

Član 2.

Jedinstvena carinska stopa u visini od 10% može se primeniti na robu iz člana 34. stav 3. Carinskog zakona čija ukupna vrednost ne prelazi iznos od 3.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti.

Glava II
POREKLO ROBE
1. NEPREFERENCIJALNO POREKLO
1) Opšte odredbe

Član 3.

Pravila o nepreferencijalnom poreklu robe, propisana Carinskim zakonom i ovom uredbom, primenjuju se na domaću i stranu robu.

Član 4.

Nepreferencijalno poreklo robe utvrđuje se primenom pravila iz čl. 37. do 41. Carinskog zakona, i pravila propisanih ovom uredbom.

2) Obrade ili prerade koje menjaju poreklo

Član 5.

(1) Poslednjom bitnom obradom ili preradom u smislu člana 38. Carinskog zakona i ove uredbe smatra se obrada ili prerada:

- a) usled koje se dobijeni proizvod svrstava u različiti tarifni broj Carinske tarife od tarifnog broja Carinske tarife svih materijala bez porekla koji su bili upotrebljeni u postupku obrade ili prerade, ili
- b) u kojoj vrednost svih upotrebljenih uvezenih materijala ne sme biti veća od 50% cene proizvoda isporučeno u fabrici.

(2) U slučajevima iz člana 40. Carinskog zakona roba ne može promeniti poreklo, iako je usled prerade došlo do promene tarifnog broja (nedovoljna prerada).

Član 6.

Prilikom utvrđivanja porekla robe ne uzimaju se u obzir proizvodi koji se upotrebljavaju u njegovoj proizvodnji, i to:

- 1) energija i gorivo;
- 2) postrojenja i oprema;
- 3) mašine i alati;
- 4) roba koja ne ulazi, niti je predviđeno da uđe u sastav gotovog proizvoda.

Član 7.

Za potrebe člana 5. ove uredbe pojedini izrazi imaju sledeće značenje:

- a) "vrednost materijala" znači carinsku vrednost u vreme uvoza upotrebljenih materijala ili ako ona nije poznata i ne može da se utvrdi, prvu cenu koja može da se utvrdi, a koja se za te materijale plaća u zemlji izvoza;
- b) "cena franko fabrika" (ex-works) znači cenu plaćenu za proizvod proizvođaču u zemlji u kojoj je obavljena poslednja obrada ili prerada, pod uslovom da ta cena uključuje vrednost svih upotrebljenih materijala, umanjenu za unutrašnji porez koji se vraća ili se može vratiti nakon izvoza dobijenog proizvoda.

3) Rezervni delovi

Član 8.

(1) Dodatni pribor, rezervni delovi ili alat koji se isporučuju sa opremom, mašinom, uređajem ili vozilom iz Odeljka XVI, XVII i XVIII Carinske tarife, koji su deo njihove standardne opreme, imaju isto poreklo kao i ta oprema, mašina, uređaj ili vozilo.

(2) Rezervni delovi, koji se koriste sa opremom, mašinom, uređajem ili vozilom koji su stavljeni u slobodan promet ili su prethodno izvezeni, imaju isto poreklo kao i ta oprema, mašina, uređaj ili vozilo.

(3) Rezervnim delovima iz stava 2. ovog člana smatraju se delovi koji:

- 1) predstavljaju komponente bez kojih nije moguć pravilan rad i upotreba robe iz stava 1. ovog člana;
- 2) obezbeđuju osnovne karakteristike te robe;
- 3) se upotrebljavaju za redovno održavanje ili za zamenu delova iste vrste koji su uništeni, odnosno koji se više ne mogu popraviti.

(4) Na zahtev uvoznika, proizvodu u rastavljenom stanju ili proizvodu u nesastavljenom stanju, koji se uvozi u više od jedne pošiljke (sukcesivno), ako iz transportnih ili proizvodnih razloga to nije moguće obaviti u jednoj pošiljci, omogućuje se status jedinstvenog proizvoda uz primenu pravila o poreklu za taj proizvod.

(5) Ambalaža u koju je određeni proizvod upakovan smatra se istog porekla kao i proizvod koji se nalazi u toj ambalaži, pod uslovom da se ona pri carinjenju svrstava u isti tarifni stav Carinske tarife kao i taj proizvod.

Član 9.

(1) Zahtev za izdavanje uverenja o poreklu robe za rezervne delove iz člana 8. ove uredbe podnosi se nadležnoj carinskoj ispostavi i mora da sadrži izjavu zainteresovanog lica da će ta roba biti upotrebljena za redovno održavanje opreme, mašine, uređaja ili vozila, podatke o predmetnoj opremi, mašini, uređaju ili vozilu, kao i izdatom uverenju o poreklu robe.

(2) Carinska ispostava iz stava 1. ovog člana može da zahteva i dodatni dokaz, a naročito ugovor ili fakturu za predmetnu opremu, mašinu, uređaj ili vozilo, i isprave na osnovu kojih se može utvrditi da je isporuka izvršena u okviru redovnog održavanja.

4) Dokazi o poreklu robe

Član 10.

Domaće poreklo robe dokazuje se Uverenjem o domaćem poreklu robe Form A, koje izdaje Privredna komora Srbije.

Član 11.

(1) Uverenje o domaćem poreklu robe Form A izdaje se na osnovu pismenog zahteva. Način popunjavanja uverenja o domaćem poreklu robe Form A i obrazac uverenja Form A odštampani su uz ovu uredbu i čine njen sastavni deo (Prilog br. 4). Uverenje o domaćem poreklu robe izdaje se na srpskom i engleskom jeziku.

(2) Podnosilac zahteva odgovoran je za tačnost i istinitost podataka u zahtevu. Podnosilac zahteva mora na zahtev Privredne komore Srbije pribaviti dodatne podatke i isprave kojima dokazuje svoje navode u zahtevu.

Član 12.

Privredna komora Srbije izdaje uverenje o domaćem poreklu robe ako roba ispunjava uslove za dobijanje domaćeg porekla propisane čl. 37. do 40. Carinskog zakona i članom 5. ove uredbe.

Član 13.

Uverenje o domaćem poreklu robe izdaje se u jednom (originalnom) primerku. Na zahtev podnosioca zahteva, može se izdati više primeraka uverenja o poreklu robe. Na svakom primerku osim na prvom, mora biti označeno da se radi o kopiji.

Član 14.

(1) Zahtev i Uverenje o domaćem poreklu robe iz čl. 11. i 12. ove uredbe moraju biti popunjeni pisaćom mašinom (računarom) ili u rukopisu velikim štampanim slovima.

(2) Uverenje o domaćem poreklu robe mora imati redni broj. Uverenje i zahtev moraju imati isti redni broj. Privredna komora Srbije može brojčano označiti uverenja o domaćem poreklu robe prema redosledu njihovog izdavanja.

Član 15.

(1) Uverenje o domaćem poreklu robe može se izdati naknadno, nakon obavljenog izvoza robe na koju se odnosi, ako pri izvozu nije bilo izdato radi greške, nenamernih propusta ili posebnih okolnosti nastalih pri izvozu robe.

(2) U zahtevu za naknadno izdavanje uverenja o domaćem poreklu robe izvoznik je dužan da navede mesto i datum izvoza robe na koje se uverenje o domaćem poreklu robe odnosi, i da navede razloge za svoj zahtev.

(3) Privredna komora Srbije može izdati uverenje o domaćem poreklu robe naknadno samo po obavljenoj proverbi da se podaci u zahtevu izvoznika slažu sa podacima u odgovarajućem dokumentu.

(4) Uverenje o domaćem poreklu koje je naknadno izdato mora u rubrici "Primedbe" da sadrži sledeću napomenu na srpskom i engleskom jeziku: "NAKNADNO IZDATO" / "ISSUED RETROSPECTIVELY".

Član 16.

(1) U slučaju krađe, nestanka ili uništenja uverenja o domaćem poreklu robe, izvoznik može da zatraži od Privredne komore Srbije da mu izda duplikat uverenja koji se popunjava na osnovu izvozne dokumentacije kojom raspolaže. Rubrika "Primedbe" duplikata uverenja o domaćem poreklu robe mora da sadrži sledeću napomenu na srpskom i engleskom jeziku: "DUPLIKAT" / "DUPLICATE".

(2) Duplikat iz stava 1. ovog člana, na kome mora biti naznačen datum izdavanja prvog (originalnog) uverenja o domaćem poreklu robe, važi od datuma izdavanja prvog uverenja.

Član 17.

Ako je roba za koju je izdato uverenje o nepreferencijalnom poreklu robe pod carinskim nadzorom, moguće je na zahtev korisnika zameniti prvobitno uverenje o domaćem poreklu robe sa jednim ili više uverenja o domaćem poreklu robe, ako je to potrebno radi slanja svih ili nekih proizvoda u carinsko područje ili van carinskog područja. Uverenja o domaćem poreklu robe izdaje carinarnica nadležna za carinski nadzor nad predmetnom robom.

5) Druga uverenja o robi

Član 18.

(1) Ako se pri izvozu ili uvozu robe od izvoznika ili uvoznika zahtevaju uverenje o krajnjem korisniku, uverenje o višoj sili i uverenje o poreklu robe iz treće zemlje, ta uverenja izdaje, odnosno overava Privredna komora Srbije.

(2) Dokazi iz stava 1. ovog člana izdaju se na osnovu pismenog zahteva uvoznika odnosno izvoznika, koji uz zahtev prilažu sledeće:

- a) za uverenje o krajnjem korisniku robe - izjavu da će se roba koristiti za tačno određenu svrhu na teritoriji Republike Srbije i da neće biti reeksportovana, podatke o uvozniku, krajnjem korisniku i dostavljaču robe, kao i robi koja se uvozi;
- b) za uverenje o višoj sili - potvrdu o "višoj sili", koju izdaje nadležni organ lokalne samouprave na čijem području se dogodio slučaj više sile;

v) za uverenje o poreklu robe iz treće zemlje - izvorno uverenje o poreklu robe, koje je izdao nadležni organ u zemlji porekla robe ili zemlji uvoza.

(3) Privredna komora Srbije će, po potrebi, propisati način izdavanja dokaza iz stava 1. ovog člana, kao i sadržinu uverenja, u skladu sa zakonom, ovom uredbom ili međunarodnim ugovorom.

2. NEPREFERENCIJALNO POREKLO ZA TEKSTIL I PROIZVODE OD TEKSTILA

Član 19.

U skladu sa odredbom člana 38. stav 1. Carinskog zakona za tekstil i proizvode od tekstila iz Odeljka XI Harmonizovani sistem naziva i šifarskih oznaka roba (u daljem tekstu: "Harmonizovani sistem" ili "HS"), koji se po nepreferencijalnom tretmanu izvoze u zemlje Evropske zajednice potpunom preradom smatraju se postupci koji su u skladu sa uslovima iz člana 19a ove uredbe.

1) Obrade ili prerade koje menjaju poreklo

Član 19a

(1) Obrada ili prerada na osnovu koje se dobijeni proizvod svrstava u tarifni broj Harmonizovanog sistema koji je različit od tarifnog broja u koji su bili svrstani upotrebljeni materijali bez porekla, smatraće se potpunom preradom.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, za proizvode iz Liste obrade ili prerade koju treba izvršiti na materijalima bez porekla kako bi dobijeni proizvod stekao status proizvoda sa poreklom, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 21), samo određeni postupci navedeni u koloni 3 ove liste koji se odnose na svaki dobijeni proizvod posebno, smatraće se potpunom preradom, bilo da ona uključuje ili ne promenu tarifnog broja.

(3) Način korišćenja pravila iz Liste iz stava 2. ovog člana utvrđen je u Uvodnim napomenama uz Listu obrade ili prerade koju treba izvršiti na materijalima bez porekla kako bi dobijeni proizvod stekao status proizvoda sa poreklom, koje su odštampane uz ovu uredbu i čine njen sastavni deo (Prilog br. 20).

Član 19b

Nedovoljnom obradom ili preradom za sticanje statusa proizvoda sa poreklom u smislu člana 19a ove uredbe smatraće se, bez obzira da li je nastala promena tarifnog broja ili ne, sledeće radnje:

- 1) održavanje robe u dobrom stanju tokom prevoza i skladištenja (provetravanje, prostiranje, sušenje, uklanjanje oštećenih delova i sl.);
- 2) jednostavni postupci sa robom koji se sastoje od otklanjanja prašine, prosejavanja ili zaštićivanja, razvrstavanja, klasifikovanja, sastavljanja (uključujući sastavljanje kompleta), pranja, rasecanja;
- 3) (a) promene pakovanja, rastavljanje i ponovno sastavljanje omota;
(b) jednostavno stavljanje u vreće, sanduke, kutije, pričvršćivanje na kartice i sl. i ostali jednostavni postupci pakovanja;
- 4) stavljanje oznaka, natpisa i drugih obeležja na proizvode ili njihova pakovanja;
- 5) jednostavno sklapanje delova radi izrade gotovog proizvoda;
- 6) kombinacija dva ili više postupaka iz tač. 1) do 5) ovog člana.

Član 19v

Ako prema pravilu iz Liste iz stava 2. člana 19a ove uredbe za sticanje porekla robe vrednost upotrebljenih materijala bez porekla ne sme preći određeni procenat cene dobijenog proizvoda franko fabrika, pojedini pojmovi, u smislu ove uredbe, imaju sledeće značenje:

- 1) "vrednost" znači carinsku vrednost u vreme uvoza upotrebljenih materijala bez porekla ili, ako ona nije poznata ili se sa sigurnošću ne može utvrditi, prvu cenu koja se može utvrditi sa sigurnošću kao cenu koja se plaća za te materijale u zemlji prerade;
- 2) "cena franko fabrika" znači cenu proizvoda isporučenog u fabrici, umanjenu za unutrašnji porez koji se vraća ili može vratiti nakon izvoza dobijenog proizvoda;
- 3) "vrednost koja je rezultat postupka sastavljanja" znači uvećanje vrednosti koja je proizašla iz samog sastavljanja, uključujući završne i kontrolne postupke, a iz ugradnje svih delova poreklom iz zemlje u kojoj su ti postupci bili izvedeni, uključujući profit i opšte troškove nastale u toj zemlji kao rezultat tih postupaka.

2) Dokazi o poreklu za tekstil i proizvode od tekstila

Član 19g

(1) Uverenje o poreklu robe za tekstil i proizvode od tekstila, kao i uverenje o poreklu robe za tkanine izrađene na ručnim razbojima, proizvode od tekstila ručno izrađene u narodnoj radinosti i tradicionalne ručno izrađene folklorne proizvode od tekstila, izdaje nadležna carinska ispostava koja sprovodi postupak izvoznog carinjenja, na pismeni zahtev zainteresovanog lica.

(2) Uverenja iz stava 1. ovog člana sačinjavaju se i podnose na obrascima koji su odštampani uz ovu uredbu i čine njen sastavni deo (Prilog br. 22 i Prilog br. 23).

(3) Uz zahtev iz stava 1. ovog člana prilaže se popunjen obrazac uverenja o domaćem poreklu robe, izvozna deklaracija izvoznika i potrebni dokazi.

(4) Nadležna carinska ispostava može da zahteva od podnosioca zahteva dopunske isprave (izjava proizvođača i dr.), proverava tačnost podataka navedenih u tim ispravama, a ovlašćeni carinski službenik i da vrši uvid u finansijsku i drugu dokumentaciju u vezi sa robom, kao i u proizvodnju te robe.

(5) Podaci u ispravama i drugi podaci iz stava 4. ovog člana smatraju se poverljivim.

(6) Uverenje iz stava 1. ovog člana izdaje se ako je međunarodnim ugovorom predviđeno njegovo korišćenje.

(7) Uverenje iz stava 1. ovog člana nije potrebno za izvoz proizvoda obuhvaćenih uverenjem o poreklu EUR.1 izdatim u skladu sa odredbama autonomnog trgovinskog režima koji je odobren Republici Srbiji od strane Evropske zajednice.

3. PREFERENCIJALNO POREKLO ROBE

1) Zajedničke odredbe

Član 20.

Pojedini pojmovi, u smislu preferencijalnog porekla, imaju sledeće značenje:

- 1) "izrada" znači bilo koju vrstu obrade ili prerade, uključujući sklapanje ili posebne postupke;

- 2) "materijal" znači bilo koji sastojak, sirovinu, komponentu ili deo itd. koji se koristi u izradi proizvoda;
- 3) "proizvod" znači proizvod koji se izrađuje, čak i ako je namenjen za kasniju upotrebu u nekom drugom postupku izrade;
- 4) "roba" znači i materijale i proizvode;
- 5) "carinska vrednost" znači vrednost utvrđenu u skladu sa Sporazumom o primeni člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini (STO Sporazum o carinskoj vrednosti) iz 1994. godine;
- 6) "cena franko fabrika" znači cenu plaćenu za proizvod proizvođaču u strani ugovornici u čijem je preduzeću obavljena poslednja obrada ili prerada, pod uslovom da ta cena uključuje vrednost svih upotrebljenih materijala, uz odbitak unutrašnjih poreza koji se vraćaju ili se mogu vratiti nakon izvoza dobijenog proizvoda;
- 7) "vrednost materijala" znači carinsku vrednost u vreme uvoza upotrebljenih materijala bez porekla ili, ako ona nije poznata i ne može se utvrditi, prvu cenu koja se može utvrditi a koja se za te materijale plaća u toj strani ugovornici;
- 8) "vrednost materijala sa poreklom" znači vrednost materijala iz tačke 7. ovog stava kada se uzmu u obzir potrebne izmene (*mutatis mutandis*);
- 9) "dodata vrednost" podrazumeva cenu proizvoda na paritetu franko fabrika, umanjenu za carinsku vrednost svakog uključenog materijala sa poreklom ili, ako carinska vrednost nije poznata i ne može se utvrditi, prvu cenu koja se može utvrditi, a koja se za te materijale plaća u toj strani ugovornici;
- 10) "glave" i "tarifni brojevi" znače glave i tarifne brojeve (četvorocifreni brojevi) korišćene u nomenklaturi koja čini Harmonizovani sistem;
- 11) "razvrstan" se odnosi na klasifikaciju proizvoda ili materijala pod određenim tarifnim brojem;
- 12) "pošiljka" znači proizvode koje jedan izvoznik istovremeno šalje jednom primaocu ili proizvode obuhvaćene jednim prevoznim dokumentom za njihovu dopremu od izvoznika do primaoca ili, u nedostatku takvog dokumenta, proizvode obuhvaćene jednom fakturom;
- 13) "područje" uključuje teritorijalne vode;
- 14) "evro" predstavlja jedinstvenu valutu za područje Evropske monetarne unije.

2) Opšta šema preferencijala

Član 21.

(1) Kada je utvrđivanje porekla robe potrebno radi sticanja preferencijalnog carinskog postupanja sa robom, to poreklo se utvrđuje u skladu sa odredbama čl. 25. do 28. ove uredbe, međunarodnim sporazumom, odnosno Autonomnim trgovinskim merama kojima se propisuje takvo postupanje.

(2) Ako propisi iz stava 1. ovog člana ne sadrže odredbe o utvrđivanju i dokazivanju preferencijalnog porekla robe, primenjuju se opšta pravila iz čl. 37. do 40. Carinskog zakona i pravila o nepreferencijalnom poreklu robe propisana ovom uredbom.

2.1) Uverenje o poreklu

Član 22.

(1) Srpsko poreklo robe dokazuje se obrascem Form A radi sticanja preferencijalnog statusa robe na osnovu opštih šema preferencijala (Generalized System of Preferences - GSP), koji izdaje Privredna komora Srbije, ako su ispunjeni propisani uslovi, za primenu u određenoj zemlji.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, Uverenje o domaćem poreklu robe Form A, izdaje nadležna carinarnica u slučajevima kada je to predviđeno zaključenim međunarodnim ugovorima ili kada to zahteva država - davalac preferencijala.

(3) Način popunjavanja uverenja o domaćem poreklu robe Form A i obrazac uverenja Form A odštampani su uz ovu uredbu i čine njen sastavni deo (Prilog br. 4).

Član 23.

(1) Dobavljač robe u unutrašnjem prometu (u daljem tekstu: dobavljač) mora da na zahtev kupca izda dokaz o poreklu robe - izjavu dobavljača, ako se za robu koja se izvozi zahteva izdavanje uverenja o preferencijalnom poreklu robe, bez obzira na to da li će roba biti izvezena u nepromenjenom stanju ili će biti prerađena, dorađena ili ugrađena u drugu robu.

(2) Izjava dobavljača može se dati za svaki posao posebno (kratkoročna izjava) ili za period koji ne može biti duži od 12 meseci (dugoročna izjava).

(3) Kratkoročna izjava dobavljača izdaje se na obrascu koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 24).

(4) Dugoročna izjava dobavljača izdaje se na obrascu koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 25).

Član 24.

Privredna komora Srbije i drugi nadležni organi, zahteve za izdavanje potvrda o domaćem poreklu, odnosno o preferencijalnom poreklu robe, kao i druge isprave, moraju čuvati najmanje tri godine od dana izdavanja.

3) Opšta pravila o preferencijalnom poreklu

Član 25.

Radi sprovođenja odredaba, koje određuju mere preferencijalnog carinskog postupanja, predviđene u ugovorima koje je Republika Srbija zaključila, odnosno Autonomnih trgovinskih mera, za sledeće proizvode se smatra da potiču iz neke od zemalja ugovornica, odnosno iz Republike Srbije:

- 1) proizvodi u celosti dobijeni u toj zemlji u skladu sa članom 26. ove uredbe,
- 2) proizvodi dobijeni u toj zemlji, u čijoj su izradi upotrebljeni i drugi proizvodi, osim onih iz tačke 1. ovog stava, pod uslovom da je na tim proizvodima izvršena dovoljna obrada ili prerada u skladu sa članom 27. ove uredbe.

Član 26.

(1) Robom domaćeg porekla, u smislu ove uredbe, smatra se roba koja je u potpunosti proizvedena u Republici Srbiji, i to:

- 1) mineralni proizvodi izvađeni iz zemljišta;
- 2) biljni proizvodi uzgojeni ili ubrani u Republici Srbiji;
- 3) priplodi životinja okoceđenih i uzgajanih u Republici Srbiji;
- 4) proizvodi dobijeni od živih životinja uzgojenih u Republici Srbiji;
- 5) proizvodi dobijeni lovom ili ribolovom u Republici Srbiji;
- 6) proizvodi dobijeni od riba uzgojenih u Republici Srbiji;
- 7) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi koji su izvađeni iz mora izvan teritorijalnih voda Republike Srbije, plovnim objektima registrovanim u Republici Srbiji koji plove pod njenom zastavom;

- 8) roba dobijena ili proizvedena na domaćim brodovima-fabrikama isključivo od proizvoda izvađenih iz mora izvan teritorijalnih voda, pod uslovom da su takvi brodovi-fabrike registrovani u Republici Srbiji i da plove pod njenom zastavom;
- 9) proizvodi uzeti sa morskog dna izvan teritorijalnih voda Republike Srbije, pod uslovom da ona ima isključivo pravo na eksploataciju morskog dna;
- 10) ostaci i otpaci proizvoda dobijeni iz proizvodnih delatnosti ili upotrebljivanih predmeta, ako su u Republici Srbiji prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobijanje sirovina;
- 11) druga roba proizvedena u Republici Srbiji, isključivo od proizvoda navedenih u tač. 1) do 10) stava 1. ovog člana ili od njenih derivata, nezavisno od stepena obrade.

(2) Domaći brodovi-fabrike, u smislu stava 1. tačka 8) ovog člana i člana 37. stav 1. tačka 8) Carinskog zakona, su plovila i brodovi-fabrike:

- 1) registrovani ili upisani u registar u Republici Srbiji;
- 2) koji plove pod zastavom Republike Srbije;
- 3) koji su najmanje 50% u vlasništvu državljana Republike Srbije ili preduzeća sa sedištem u Republici Srbiji, u kojem direktor ili direktori, predsednik upravnog ili nadzornog odbora i većina članova tih odbora su državljani Republike Srbije i u kojima, dodatno, u slučaju partnerstva ili društava s ograničenom odgovornošću, najmanje polovina kapitala pripada Republici Srbiji ili javnim telima ili državljanima Republike Srbije;
- 4) na kojima su kapetan i oficiri državljani Republike Srbije;
- 5) na kojima su najmanje 75% posade državljani Republike Srbije.

Član 27.

(1) Za primenu odredaba člana 25. ove uredbe smatraće se da su proizvodi koji nisu u potpunosti dobijeni u zemlji, bili predmet dovoljnog procesa obrade ili prerade, ukoliko su ispunjeni uslovi iz Liste obrade ili prerade koju treba izvršiti na materijalima bez porekla kako bi prerađeni proizvod koji se sa preferencijalnim tretmanom izvozi u države članice Evropske zajednice mogao da stekne status proizvoda domaćeg porekla (u daljem tekstu: Lista obrade ili prerade), koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 1).

(2) Uslovima iz Liste obrade ili prerade, za sve proizvode koji su obuhvaćeni tom listom, utvrđuje se stepen obrade ili prerade koji mora da se izvrši na materijalima bez porekla, koji se koriste u proizvodnji i primenjuju se samo na te materijale.

(3) Ako se proizvod koji je dobio status proizvoda sa poreklom time što su ispunjeni uslovi iz Liste obrade ili prerade upotrebi u proizvodnji nekog drugog proizvoda, na njega se ne primenjuju uslovi koje mora da ispunjava proizvod u koji se ugrađuje i neće se uzeti u obzir materijali bez porekla koji su možda upotrebljeni u njegovoj proizvodnji.

Član 28.

(1) Ne smatra se da su bitno promenjena prvobitna svojstva robe, odnosno da roba nije bila "predmet dovoljne obrade ili prerade" ako su na robu izvršene sledeće radnje:

- 1) za očuvanje robe u dobrom stanju za vreme prevoza i skladištenja;
- 2) rastavljanje i sastavljanje pošiljki;
- 3) pranje, čišćenje, uklanjanje prašine, korozije, ulja, boje ili drugih materija za prekrivanje;
- 4) peglanje ili presovanje tekstila;

- 5) jednostavno bojenje i poliranje;
- 6) ljuštenje i beljenje (delimično ili u celini), poliranje i glaziranje žita i pirinča;
- 7) bojenje šećera ili oblikovanje šećernih kocki;
- 8) uklanjanje koštica i ljuski, guljenje voća, oraščića i povrća;
- 9) brušenje, jednostavno drobljenje ili jednostavno rezanje;
- 10) prosejavanje, prebiranje, razvrstavanje, usklađivanje, gradiranje i sparivanje (uključujući i sastavljanje garniture proizvoda);
- 11) jednostavno pakovanje u tegle, konzerve, čuture, kesice, sanduke, učvršćivanje na kartone ili ploče i sl., kao i drugi načini pakovanja;
- 12) dodavanje oznaka, nalepnica, natpisa i drugih sličnih znakova za razlikovanje proizvoda i njihove ambalaže;
- 13) jednostavno mešanje istih ili različitih proizvoda;
- 14) jednostavno sklapanje delova da bi se proizveo celovit proizvod, ili rastavljanje proizvoda na delove;
- 15) klanje životinja;
- 16) kombinacija dve ili više radnji iz tač. 1) do 14) stava 1. ovog člana.

(2) Kod utvrđivanja da li su obrade ili prerade koje su obavljene na celom proizvodu nedovoljne u smislu stava 1. ovog člana, uzimaju se u obzir sve radnje obavljene na tom proizvodu u Republici Srbiji.

Član 29.

Kao kriterijum za svrstavanje proizvoda, radi utvrđivanja njegovog porekla, uzima se proizvod koji se smatra osnovnom jedinicom za svrstavanje prema nomenklaturi Harmonizovanog sistema, tako da:

- 1) kad se proizvod koji se sastoji od grupe ili delova predmeta svrstava u jedan tarifni broj Harmonizovanog sistema, takva celina čini jednu kvalifikacijsku jedinicu;
- 2) kad se pošiljka sastoji od više istih proizvoda razvrstanih u isti tarifni broj Harmonizovanog sistema, svaki proizvod uzima se pojedinačno;
- 3) kad je, u skladu sa Harmonizovanim sistemom za potrebe razvrstavanja ambalaža uključena zajedno sa proizvodom, ona će biti uključena i za potrebe utvrđivanja porekla.

Član 30.

(1) Step en obrade ili prerade koji se mora izvršiti na uvezenoj robi da bi ta roba stekla status robe domaćeg porekla za izvoz u Evropsku zajednicu, utvrđuje se na osnovu Liste obrade ili prerade.

(2) Ako se roba koja je stekla status robe domaćeg porekla na osnovu uslova i pravila iz Liste obrade ili prerade upotrebi u proizvodnji drugog proizvoda, na taj proizvod se ne primenjuju uslovi koji moraju biti ispunjeni za robu u koju se ugrađuje.

(3) Izuzetno od uslova iz Liste obrade ili prerade, materijali bez porekla koji se ne mogu koristiti, mogu se koristiti pod uslovom da:

- 1) njihova ukupna vrednost ne prelazi 10% vrednosti proizvoda franko fabrika;
- 2) se primenom uslova iz Liste obrade ili prerade ne prekorači neki od procenata koji je u Listi obrade ili prerade utvrđen kao maksimalna vrednost materijala bez porekla.

(4) Na proizvode koji se svrstavaju u Glave 50. do 63. Harmonizovanog sistema ne primenjuju se odredbe stava 3. ovog člana.

(5) Proizvodima poreklom iz Republike Srbije smatraju se proizvodi poreklom iz Evropske zajednice kada su ugrađeni u proizvod dobijen u Republici Srbiji iako su ti proizvodi bili predmet obrade ili prerade koja prelazi step en obrade ili prerade iz člana

28. ove uredbe. Takvi proizvodi ne moraju da prođu dovoljnu obradu ili preradu iz Liste obrade ili prerade.

Član 31.

Pribor, rezervni delovi i alat isporučeni sa opremom, mašinom, uređajem ili vozilom, koji su deo opreme i uključeni su u njenu cenu ili koji nisu posebno fakturisani, smatraju se sastavnim delom te opreme, mašine, uređaja ili vozila.

Član 32.

(1) Setovi u smislu Osnovnog pravila 3. za primenu Carinske tarife imaju status proizvoda domaćeg porekla ako se sastoje od komponenata koje imaju status proizvoda domaćeg porekla.

(2) Kada se set sastoji od proizvoda domaćeg porekla i proizvoda koji nemaju domaće poreklo, smatraće se proizvodom domaćeg porekla pod uslovom da vrednost proizvoda koji nisu domaćeg porekla ne prelazi 15% cene seta franko fabrika.

Član 33.

Prilikom utvrđivanja porekla proizvoda ne uzimaju se u obzir proizvodi koji se upotrebljavaju u njegovoj proizvodnji, i to:

- 1) energija i gorivo;
- 2) postrojenja i oprema;
- 3) mašine i alati;
- 4) roba koja ne ulazi, niti je predviđeno da uđe u sastav gotovog proizvoda.

Član 34.

Ako se proizvodi poreklom iz Republike Srbije koji su izvezeni u drugu državu vraćaju u Republiku Srbiju, ne smatraju se proizvodima domaćeg porekla, osim ako se carinskim organima ne dokaže da su:

- 1) proizvodi koji su vraćeni istovetni sa proizvodima koji su bili izvezeni, i
- 2) u drugoj državi bili predmet radnji koje su bile potrebne za njihovo očuvanje u dobrom stanju.

Član 35.

Uslovi za korišćenje carinskih povlastica na proizvode domaćeg porekla, u smislu ove uredbe, prilikom uvoza u zemlju ugovornicu su:

- 1) da se roba direktno prevozi u zemlju ugovornicu;
- 2) da je nadležna carinska ispostava na teritoriji Republike Srbije izdala uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1;
- 3) da se carinskim organima zemlje ugovornice omogući da provere autentičnost dokumenata ili podataka o poreklu proizvoda.

Član 36.

(1) Direktni transport iz člana 35. ove uredbe postoji kada se:

- 1) proizvodi prevoze bez prelaska preko teritorije treće države;
- 2) proizvodi koji predstavljaju nedeljivu pošiljku prevoze i preko teritorije drugih država, a ne samo preko teritorije Republike Srbije ili države članice Evropske

zajednice, sa ili bez pretovara ili privremenog skladištenja u tim državama, pod uslovom da su proizvodi bili pod carinskim nadzorom u državi tranzita ili skladištenja i da nisu podvrgnuti drugoj radnji osim istovaru i ponovnom utovaru ili radnji koja je bila neophodna da bi se ti proizvodi sačuvali u dobrom stanju;

- 3) proizvodi prevoze cevovodom, bez prekida, preko teritorije koja nije teritorija Republike Srbije ili države članice Evropske zajednice.

(2) Kao dokaz da su ispunjeni uslovi iz stava 1. tačka 2) ovog člana, nadležnom carinskom organu na teritoriji Republike Srbije ili Evropske zajednice podnosi se:

- 1) jedinstveni prevozni dokument na osnovu kojeg je izvršen prelaz preko teritorije države tranzita, ili
- 2) potvrda koju izdaje carinski organ države tranzita.

(3) Potvrda iz stava 2. tačka 2) ovog člana sadrži:

- 1) opis proizvoda;
- 2) datume istovara i ponovnog utovara proizvoda, odnosno ukrcaja ili iskrcaja, sa naznakom, ako je to potrebno, naziva broda ili drugog prevoznog sredstva koje se koristi;
- 3) potvrdu o uslovima pod kojima je roba ostala u državi tranzita, ili
- 4) dokument koji može da posluži kao dokaz.

Član 37.

(1) Za proizvode sa poreklom koji se privremeno izvoze iz Republike Srbije radi izlaganja u drugoj državi, a koji su nakon izlaganja prodati radi uvoza na teritoriju Evropske zajednice, uverenje o domaćem poreklu robe može se izdati pod uslovom:

- 1) da je izvoznik privremeno izvezaio robu sa teritorije Republike Srbije u državu u kojoj se ta roba izlaže i da je robu tamo izložio;
- 2) da je izvoznik prodao robu ili je ustupio primaocu u Evropskoj zajednici;
- 3) da je roba, za vreme ili neposredno nakon izlaganja, poslata u Evropsku zajednicu u istom stanju u kakvom je bila izložena;
- 4) da roba, od momenta kad je izložena, nije korišćena u druge svrhe, osim što je izlagana.

(2) U uverenju o domaćem poreklu robe EUR.1 upisuje se naziv i adresa mesta gde se roba izlaže.

(3) Odredba stava 1. ovog člana odnosi se na izložbe, sajmove i druge javne priredbe trgovinskog, industrijskog, poljoprivrednog ili zanatskog karaktera, osim onih koje se organizuju u privatne svrhe u trgovačkim radnjama ili prostorijama radi prodaje strane robe, za vreme čijeg održavanja roba ostaje pod carinskim nadzorom.

3.1) Dokazi o poreklu

Član 38.

(1) Radi ostvarivanja prava na preferencijalni režim prilikom uvoza proizvoda iz zemlje ugovornice u Republiku Srbiju, odnosno pri izvozu iz Republike Srbije u zemlju ugovornicu ili zemlju koja na robu srpskog porekla primenjuje Autonomne trgovinske mere, poreklo robe dokazuje se:

- a) uverenjem o poreklu robe EUR.1,
- b) izjavom koju daje izvoznik na fakturi, dostavnici ili drugom komercijalnom dokumentu, koja sadrži dovoljno podataka o robi na osnovu kojih roba može da se identifikuje (u daljem tekstu: "izjava na fakturi").

(2) Dokazi o poreklu važe četiri meseca od dana izdavanja u zemlji izvoznici, i u tom roku moraju biti podneseni carinskim organima u zemlji uvoznici.

(3) Dokazi o poreklu koji se carinskim organima zemlje uvoznice podnose nakon krajnjeg roka za podnošenje, iz stava 2. ovog člana, mogu se prihvatiti radi primene preferencijalnog tretmana u slučaju da je do nepodnošenja tih dokaza pre isteka krajnjeg roka došlo zbog vanrednih okolnosti.

(4) U ostalim slučajevima kašnjenja prilikom podnošenja dokaza, carinski organi zemlje uvoznice mogu da prihvate dokaze o poreklu kada se proizvodi prijave za carinjenje pre isteka krajnjeg roka.

(5) Dokazi o poreklu podnose se carinskim organima zemlje uvoznice u skladu s postupkom koji je na snazi u toj zemlji. Carinarnice mogu da zahtevaju prevod dokaza o poreklu, a mogu da zahtevaju takođe da uvozna deklaracija sadrži i izjavu kojom uvoznik potvrđuje da proizvodi ispunjavaju uslove propisane ovom uredbom i ugovorom.

Član 38a

(1) Nadležna carinska ispostava, na zahtev uvoznika i u skladu sa uslovima koje su utvrdili carinski organi u državi uvoznici, izdaje jedinstveno uverenje o domaćem poreklu robe koje se podnosi carinskim organima države uvoznice prilikom uvoza prve pošiljke, i to:

- 1) ako se roba uvozi u okviru trgovinskog aranžmana veće komercijalne vrednosti;
- 2) ako je roba predmet istog kupoprodajnog ugovora koji su strane ugovornice zaključile u državi izvoznici ili drugoj državi članici Evropske zajednice;
- 3) ako se roba svrstava u isti tarifni broj Kombinovane nomenklature Evropske unije;
- 4) ako se radi o robi istog izvoznika koju prima isti uvoznik i za koju se uvozne carinske formalnosti obavljaju kod iste carinarnice u Evropskoj zajednici.

(2) Postupak će se primenjivati za količine i za period određen od strane nadležnog carinskog organa. Ovaj period ne može, ni pod kakvim okolnostima, biti duži od tri meseca.

Član 38b

(1) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 izdaje nadležna carinska ispostava na pismeni zahtev zainteresovanog lica (na obrascu iz Priloga 2).

(2) Uz zahtev iz stava 1. ovog člana prilaže se popunjen obrazac uverenja o domaćem poreklu robe, izvozna deklaracija i potrebni dokazi.

(3) Nadležna carinska ispostava može da zahteva od podnosioca zahteva dopunske isprave (izjava proizvođača i dr.), da proverava tačnost podataka navedenih u tim ispravama, a ovlašćeni carinski službenik i da vrši uvid u finansijsku i drugu dokumentaciju u vezi sa robom, kao i u proizvodnju te robe.

(4) Podaci u ispravama i drugi podaci iz st. 2. i 3. ovog člana smatraju se poverljivim.

Član 38v

(1) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1, popunjava se na obrascu Uverenja o poreklu robe EUR.1, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 2).

(2) Obrazac uverenja o domaćem poreklu robe EUR.1, koji overavaju carinski organi, može štampati samo štamparija koju, nakon sprovedenog postupka izbora, odredi

direktor Uprave carina, uz saglasnost ministra finansija. Na obrascu se naznačava naziv i adresa štamparije ili druga oznaka na osnovu koje štamparija može da se identifikuje.

(3) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 sadrži serijski broj, na osnovu kojeg uverenje može da se identifikuje, koji je istovetan sa serijskim brojem zahteva za izdavanje uverenja.

(4) Nadležna carinska ispostava može da u uverenje upiše i broj koji se odnosi na redosled izdavanja.

(5) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 mora da sadrži podatke koji su potrebni za identifikaciju robe za koju se izdaje uverenje, a naročito o:

- vrsti robe;
- načinu i vrsti pakovanja, broju koleta, kao i oznake koje nose;
- količini, masi ili zapremini robe izraženim u standardnim mernim jedinicama;
- proizvođaču i isporučiocu robe.

Član 39.

(1) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1, može se izdati naknadno, nakon izvoza robe na koju se odnosi, pod uslovom da:

- 1) uverenje nije bilo izdato prilikom izvoza robe radi greške, nenamernih propusta ili posebnih okolnosti, ili
- 2) se carinskom organu dokaže da je uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 bilo izdato, ali da zbog tehničkih razloga nije bilo prihvaćeno prilikom uvoza.

(2) Nadležna carinska ispostava može naknadno da izda uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1, kada proveriti da podaci, navedeni u zahtevu izvoznika odgovaraju podacima iz odgovarajućih izvoznih dokumenata i da uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 koje ispunjava propisane uslove nije već izdato.

(3) Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 koje je naknadno izdato mora da ima napomenu na srpskom i engleskom jeziku: "NAKNADNO IZDATO" / "ISSUED RETROSPECTIVELY".

Član 40.

(1) U slučaju krađe, nestanka ili uništenja uverenja o domaćem poreklu robe EUR.1, izvoznik može da zatraži od nadležne carinske ispostave da mu izda duplikat uverenja koji se popunjava na osnovu izvozne dokumentacije kojom ta carinska ispostava raspolaže.

(2) Duplikat iz stava 1. ovog člana sadrži napomenu na srpskom i engleskom jeziku: "DUPLIKAT" / "DUPLICATE".

(3) U duplikat iz stava 1. ovog člana upisuje se datum izdavanja prvog (originalnog) uverenja o domaćem poreklu robe EUR.1 i on važi od tog datuma.

Član 41.

(1) Izjavu na fakturi može dati:

- a) ovlašćeni izvoznik u smislu člana 42. ove uredbe, kada je to predviđeno međunarodnim ugovorom; ili
- b) izvoznik pošiljke koja se sastoji od jednog ili više paketa "proizvoda sa poreklom", čija ukupna vrednost ne prelazi 6.000 evra.

(2) Izjava na fakturi se može dati ako se predmetni proizvodi mogu smatrati proizvodima poreklom iz Republike Srbije ili druge ugovorne strane i ako zadovoljavaju

ostale zahteve saglasno sporazumu o slobodnoj trgovini, odnosno Autonomnim trgovinskim merama.

(3) Izvoznik koji daje izjavu na fakturi mora u svakom trenutku, na zahtev carinske službe zemlje izvoznice da podnese sve odgovarajuće isprave kojima se dokazuje da predmetna roba ima status proizvoda s poreklom, kao i da zadovoljava ostale zahteve saglasno sporazumu o slobodnoj trgovini, odnosno Autonomnim trgovinskim merama.

(4) Izjavu na fakturi izvoznik će dati tako što će na računu, dostavnici ili drugoj komercijalnoj ispravi otkucati, odštampati ili utisnuti u pečatnom obliku izjavu čiji se tekst navodi u sporazumu o slobodnoj trgovini, odnosno Autonomnim trgovinskim merama, pri čemu je dužan da upotrebi i jedan od jezika iz tog sporazuma, odnosno iz propisa kojim su Autonomne trgovinske mere date.

(5) Izvoznik svojeručno potpisuje izjavu na fakturi. Ovlašćeni izvoznik iz člana 42. ove uredbe nije dužan da potpiše izjavu na fakturi ako nadležnoj carinskoj ispostavi da pismenu izjavu o preuzimanju odgovornosti za svaku izjavu na fakturi koja glasi na njegovo ime.

(6) Izjava na fakturi sačinjava se za svaku pojedinačnu pošiljku.

(7) Ako je na robu koja se nalazi u pošiljci izvršena provera u Republici Srbiji, izvoznik može da se na to pozove u izjavi na fakturi.

(8) Izjavu na fakturi može dati izvoznik u trenutku izvoza proizvoda na koje se odnosi ili nakon izvoza, pod uslovom da se u zemlju uvoznicu dostavi najkasnije dve godine nakon uvoza proizvoda na koje se odnosi.

(9) Izjava na fakturi odštampana je uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 3).

Član 42.

(1) Uprava carina može da ovlasti izvoznika (u daljem tekstu: "ovlašćeni izvoznik"), koji često isporučuje proizvode poreklom iz Republike Srbije u skladu s sporazumom o slobodnoj trgovini, da daje izjavu na fakturi bez obzira na vrednost predmetnih proizvoda. Izvoznik koji podnosi zahtev za to ovlašćenje mora Upravi carina dati sve garancije koje su neophodne za utvrđivanje statusa proizvoda s poreklom i ako su ispunjeni uslovi propisani ovom uredbom.

(2) Uprava carina može odobriti status ovlašćenog izvoznika pod uslovima koje smatra odgovarajućim, u zavisnosti od njegovog poslovanja, delatnosti i vrste robe.

(3) Uprava carina će ovlašćenom izvozniku dodeliti broj carinskog ovlašćenja koji se unosi u izjavu na fakturi.

(4) Uprava carina vrši kontrolu ovlašćenog izvoznika u postupanju sa odobrenjem koje mu je dato.

(5) Uprava carina u svakom trenutku može da opozove svoje odobrenje. Uprava carina će to učiniti kada ovlašćeni izvoznik ne može da pruži dokaze da roba ima status "proizvoda sa poreklom" ili kada nepropisno koristi dato odobrenje.

Član 43.

U slučajevima kada se na zahtev uvoznika i pod uslovima koje odredi Uprava carina, uvoze nesastavljeni proizvodi ili u rastavljenom stanju u smislu Osnovnog pravila 2. pod (a) za primenjivanje Carinske tarife, koji pripadaju odeljcima XVI i XVII ili tar. br. 7308 i 9406 Carinske tarife, podnosi se jedinstveni dokaz o poreklu za te proizvode pri uvozu prve pošiljke.

Član 44.

(1) Za proizvode u paketima čija vrednost ne prelazi 600 evra koje fizička lica iz inostranstva šalju fizičkim licima u Republici Srbiji i za proizvode koji su deo ličnog prtljaga putnika koji dolazi iz inostranstva čija vrednost ne prelazi 1.200 evra, ne podnosi se uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 ili izjava na računu, pod uslovom da:

- 1) se ti proizvodi ne uvoze u komercijalne svrhe;
- 2) su prijavljeni kao proizvodi koji ispunjavaju uslove za primenu carinskih povlastica.

(2) Proizvodi iz stava 1. ovog člana smatraće se proizvodima sa poreklom na koje se primenjuju carinske povlastice.

(3) Proizvodi namenjeni isključivo ličnim potrebama lica, putnika ili članova njihovih porodica, koji se povremeno primaju ili unose iz druge države, smatraju se nekomercijalnim proizvodima ako se, prema njihovoj vrsti i količini, može utvrditi da se ne uvoze u komercijalne svrhe.

Član 45.

Isprave koje se koriste radi dokazivanja da proizvodi obuhvaćeni dokazima o poreklu mogu biti smatrani proizvodima poreklom iz Republike Srbije ili druge zemlje ugovornice, kao i da ispunjava ostale uslove iz sporazuma, mogu se sastojati, između ostalog od:

- 1) neposrednih dokaza o postupcima koje je izvoznik ili dobavljač preduzeo da bi se dobila predmetna roba i koji se nalaze u njegovoj računovodstvenoj, knjigovodstvenoj ili drugoj evidenciji;
- 2) isprava izdatih ili sačinjenih u Republici Srbiji ili drugoj ugovornoj strani, kojima se status proizvoda s poreklom dokazuje za upotrebljen materijal u slučaju da se te isprave koriste u skladu sa domaćim propisima;
- 3) isprava izdatih ili sačinjenih u Republici Srbiji ili drugoj ugovornoj strani, kojima se dokazuje obrada ili prerada materijala u Republici Srbiji ili drugoj ugovornoj strani za upotrebljen materijal u slučaju da se te isprave koriste u skladu s domaćim propisima;
- 4) dokazi o poreklu robe izdati ili sačinjeni u Republici Srbiji ili drugoj ugovornoj strani u skladu sa sporazumom o slobodnoj trgovini, odnosno Autonomnim trgovinskim merama, kojima se dokazuje da upotrebljen materijal ima status proizvoda s poreklom.

Član 46.

(1) Izvoznik koji podnosi zahtev za izdavanje Uverenja o domaćem poreklu robe EUR.1 dužan je da čuva najmanje tri godine isprave.

(2) Izvoznik koji daje izjavu na fakturi, dužan je da čuva najmanje tri godine jedan primerak isprave s izjavom na fakturi.

(3) Carinski organ zemlje izvoznice koji izdaje Uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1 dužan je da čuva najmanje tri godine obrazac zahteva.

Član 47.

Sabiranje porekla (kumulacija porekla) zavisi od konkretnog ugovora koji je Republika Srbija zaključila sa drugim zemljama ugovornicama, ili od autonomnih mera davaoca preferencijala.

Član 48.

(1) Ako se utvrdi da između sadržine dokaza o domaćem poreklu robe i navoda u dokumentima koji su podneti nadležnoj carinskoj ispostavi radi sprovođenja carinskog postupka kod izvoza robe postoji nesaglasnost, uverenje o domaćem poreklu robe smatraće se važećim, ako je na propisan način utvrđeno da takav dokument odgovara robi koja je prijavljena.

(2) Ako se utvrdi da u dokazu o domaćem poreklu robe postoje tehničke greške, to uverenje smatraće se važećim ako greške nisu takve da izazivaju sumnju u tačnost navedenih podataka.

4) Administrativna saradnja

Član 49.

(1) Uprava carina i nadležni organi druge zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, dostaviće jedna drugoj uzorke otisaka pečata koje u svojim carinarnicama koriste za izdavanje dokaza o poreklu robe i adrese carinskih organa koji su zaduženi za njihovu proveru.

(2) Kako bi osigurale pravilnu primenu Sporazuma o slobodnoj trgovini, odnosno Autonomnih trgovinskih mera, Republika Srbija i druga zemlja ugovornica, odnosno zemlja koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, preko svojih nadležnih carinskih organa će pomagati jedna drugoj u proveru verodostojnosti dokaza o poreklu robe.

Član 50.

Uprava carina sarađuje sa nadležnim državnim organima zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere u međusobnoj pomoći u postupku naknadne provere dokaza o poreklu robe, izdatih u zemlji ugovornici, odnosno zemlji koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, ili u Republici Srbiji, kao i radi utvrđivanja ispravnosti podataka i navoda u tim ispravama.

Član 51.

(1) Naknadna provera dokaza o poreklu obavljaće se metodom slučajnog uzorka ili u svakom slučaju opravdane sumnje carinskih organa Republike Srbije, zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, u ispravnost takvih dokumenata, poreklo robe o kojoj se radi ili ispunjavanje drugih uslova iz ove uredbe.

(2) U cilju sprovođenja odredbe iz stava 1. ovog člana, carinski organi su dužni da vrate dokaze o poreklu robe, ako su bili podneti, ili kopiju tih dokumenata, nadležnim carinskim organima druge zemlje, uz navođenje razloga za proveru, gde je to potrebno. U prilogu zahteva za proveru potrebno je dostaviti sve potrebne isprave ili informacije koje ukazuju da su podaci na dokazu o poreklu netačni.

(3) Ako carinski organi odluče da suspenduju odobrenje povlašćenog tretmana konkretnim proizvodima u skladu sa članom 25. ove uredbe, u očekivanju rezultata provere, uvozniku će biti ponuđeno preuzimanje robe uz sve potrebne mere predostrožnosti.

Član 52.

(1) Ako Uprava carina dobije zahtev za proveru porekla robe iz zemlje uvoznice, dužna je da odmah preduzme sve potrebne radnje za proveru. U tom cilju ima pravo da

zatraži sve potrebne dokaze i izvrši uvid u poslovne knjige izvoznika ili drugu proveru koju smatra primerenom.

(2) Rezultati provere će odmah, a najkasnije u roku od šest meseci biti dostavljeni carinskim organima zemlje uvoznice. Rezultati provere moraju jasno da pokažu da li su dokumenti verodostojni i da li se može smatrati da su predmetni proizvodi poreklom iz Republike Srbije ili neke druge zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, kao i da li zadovoljavaju ostale uslove iz ove uredbe.

(3) Ako u slučaju osnovane sumnje odgovor ne stigne u roku od šest meseci od dana podnošenja zahteva za proveru ili ako odgovor ne sadrži podatke dovoljne za utvrđivanje verodostojnosti konkretnog dokumenta ili stvarnog porekla proizvoda, carinski organi će ponoviti zahtev za proveru.

(4) Ako posle ponovljenog zahteva odgovor ne stigne u roku od četiri meseci od dana podnošenja ponovljenog zahteva za proveru ili ako odgovor ne sadrži podatke dovoljne za utvrđivanje verodostojnosti konkretnog dokumenta ili stvarnog porekla proizvoda, carinski organi koji su podneli zahtev će, osim u izuzetnim okolnostima, uskratiti uvozniku pravo na povlašćen tretman.

Član 52a

(1) Ako postupak naknadne provere ili bilo koji drugi raspoloživi dokaz ukazuje da se krše odredbe ove uredbe, zemlja izvoznica mora, na sopstvenu inicijativu ili na zahtev zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, da obavi prikupljanje potrebnih informacija i utvrdi tačnost takvih informacija radi utvrđivanja i sprečavanja takvih kršenja. U tim slučajevima predstavnik carinskih organa zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, može učestvovati u utvrđivanju činjenica.

(2) Rezultati provere iz člana 52. ove uredbe i iz stava 1. ovog člana, dostavljaju se zemlji ugovornici, odnosno zemlji koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, po postupku i na način utvrđen sporazumom, odnosno odobrenim Autonomnim trgovinskim merama.

(3) O rezultatima izvršene provere Uprava carina će pismeno obavestiti izvoznika.

(4) Ako se radi o robi koja je izvezena u neku od zemalja Evropske zajednice, o rezultatima provere iz člana 52. ove uredbe, Uprava carina može obavestiti i nadležne organe Evropske zajednice.

Član 53.

(1) Uprava carina preduzeće sve potrebne mere koje će osigurati da proizvodi koji su predmet trgovine, a koji se u toku transporta zadržavaju u slobodnoj zoni na teritoriji Republike Srbije, i uz koje je priložen dokaz o poreklu, ne budu zamenjeni drugom robom, kao i da ne budu podvrgnuti drugim postupcima osim istovara, ponovnog utovara ili bilo kog postupka namenjenog njenom očuvanju u dobrom stanju.

(2) Izuzetno, od odredbe stava 1. ovog člana, u slučaju da su proizvodi poreklom iz zemlje ugovornice, odnosno zemlje koja je utvrdila Autonomne trgovinske mere, uvezeni u slobodnu zonu na području Republike Srbije, uz koje je priložen dokaz o poreklu, podvrgnuti obradi ili preradi, Uprava carina dužna je da na zahtev izvoznika izda novo uverenje o domaćem poreklu robe EUR.1, ako je izvršena obrada ili prerada u skladu sa ovom uredbom.

Član 53a

PRSTAJE DA VAŽI - sa 86/2006

Član 53b
PRSTAJE DA VAŽI - sa 86/2006

Član 53v
PRSTAJE DA VAŽI - sa 86/2006

Član 53g
PRSTAJE DA VAŽI - sa 86/2006

Član 53d
PRSTAJE DA VAŽI - sa 86/2006

Glava III
CARINSKI POSTUPAK U PUTNIČKOM PROMETU, DRUMSKOM,
ŽELEZNIČKOM, VAZDUŠNOM, REČNOM I POŠTANSKOM SAOBRAĆAJU

1. CARINSKI POSTUPAK U PUTNIČKOM PROMETU

Član 54.

(1) Putnik je dužan da pri prelasku carinske linije prijavi lični prtljag i sve stvari koje sa sobom nosi.

(2) Prolazak putnika kroz "kontrolni zeleni prolaz", smatra se prijavom putnika da nema robu koja podleže obračunu i plaćanju uvoznih dažbina, odnosno robu čiji je uvoz zabranjen.

Član 55.

(1) Radi proveravanja prijave iz člana 54. ove uredbe, ovlašćeni carinski službenik, po potrebi, pregleda stvari koje putnik sa sobom nosi.

(2) Stvari koje putnik nije prijavio do trenutka kad ga je ovlašćeni carinski službenik pozvao da pokaže svoj lični prtljag i stvari koje sa sobom nosi smatraju se neprijavljenim.

(3) Stvari koje nose diplomatski kuriri, na osnovu diplomatskog kurirskog pisma, ne podležu pregledu.

Član 56.

(1) Pretres putnika, u skladu sa odredbom člana 285. Carinskog zakona, vrši se u posebnoj prostoriji.

(2) O izvršenom pretresu iz stava 1. ovog člana lice koje vrši pretres sastavlja zapisnik koji on potpisuje, kao i lice nad kojim je izvršen pretres.

(3) Stvari koje nisu prijavljene, a pronađene su prilikom pregleda, odnosno ličnog pretresa putnika privremeno se oduzimaju do završetka odgovarajućeg postupka.

Član 57.

(1) Putnik ima pravo na naknadu štete prouzrokovane pregledom stvari ili pretresom.

(2) Ako su prilikom pregleda, odnosno pretresa kod putnika nađene skrivene stvari ili su krivicom putnika preduzete neophodne mere carinskog nadzora i kontrole usled kojih je prouzrokovana šteta, pričinjena šteta se ne naknađuje, osim ako je šteta pričinjena namerno ili grubom nepažnjom lica koje je izvršilo pregled, odnosno pretres.

Član 58.

(1) Ako putnik (domaće lice ili strano lice sa odobrenim privremenim ili stalnim boravkom) pri odlasku u inostranstvo iznosi i stvari koje će mu služiti za vreme putovanja, a ne prijavljuju se kao lični prtljag, dužan je da te stvari upiše u Spisak stvari koje putnik privremeno iznosi, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 5).

(2) U Spisak stvari iz stava 1. ovog člana upisuje se: ime i prezime putnika, broj putne isprave i podaci o stvarima na osnovu kojih se može utvrditi njihova istovetnost pri povratku putnika (uobičajeni trgovački naziv robe, sa naznačenjem marke, tipa, fabričkog broja i sl.).

(3) Spisak stvari iz stava 1. ovog člana potpisuje i overava ovlašćeni carinski službenik.

Član 59.

Robu koju putnik unosi iz inostranstva carini granična carinarnica u skraćenom ili u redovnom carinskom postupku.

Član 60.

(1) U skraćenom carinskom postupku carini se roba koju putnik unosi iz inostranstva, a namenjena je za korišćenje u sopstvenom domaćinstvu, čija ukupna vrednost ne prelazi iznos od 3.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti.

(2) Ako se roba carini u skraćenom carinskom postupku, ovlašćeni carinski službenik popunjava Obračun uvoznih dažbina za robu koju putnici sa sobom nose, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 6).

(3) U Obračunu uvoznih dažbina iz stava 2. ovog člana upisuju se: ime i prezime putnika, vrednost robe, iznos uvoznih i drugih dažbina, mesto i datum izdavanja, kao i uobičajeni trgovački naziv robe.

(4) Na zahtev putnika ili ako je posebnim propisima predviđeno da se određeni predmeti prijavljuju drugim organima i organizacijama (radio-stanice i dr.), u Obračun uvoznih dažbina iz stava 2. ovog člana unose se i podaci potrebni za identifikaciju tih predmeta.

(5) U redovnom carinskom postupku carini se roba čija se količina, vrsta, kakvoća i vrednost ne mogu utvrditi u skraćenom carinskom postupku, kao i roba čija je ukupna vrednost veća od iznosa utvrđenog u stavu 1. ovog člana.

Član 61.

Obrazac Obračuna uvoznih dažbina iz člana 60. stav 2. ove uredbe štampa se u blokovima od 150 primeraka, s tim što su u svakom bloku tri uzastopna primerka označena istim rednim brojem. Prvi primerak odštampan je crvenom bojom i ostaje u bloku, a drugi primerak odštampan je crnom bojom i predaje se računovodstvu carinarnice. Treći primerak odštampan je crnom bojom i predaje se putniku. Prvi i drugi primerak su na poledini karbonizovani, a drugi i treći su pri vrhu perforirani.

Član 62.

(1) Putnik se izjašnjava da li je saglasan sa nalazom ovlašćenog carinskog službenika u pogledu količine, vrste, kakvoće robe i carinske vrednosti robe, kao i u pogledu iznosa uvoznih i drugih dažbina.

(2) Ako se putnik saglasi sa nalazom ovlašćenog carinskog službenika, nakon plaćanja ukupnog obračunatog iznosa uvoznih dažbina po Obračunu uvoznih dažbina iz člana 60. stav 2. ove uredbe, ovlašćeni carinski službenik će, po izvršenom plaćanju, predati putniku overeni primerak Obračuna uvoznih dažbina i staviti mu robu na raspolaganje.

Član 63.

Ako se putnik ne saglasi sa nalazom ovlašćenog carinskog službenika ili ne plati ukupan iznos uvoznih dažbina, dužan je da carinskom organu podnese sažetu deklaraciju radi stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak, kod granične ili druge carinarnice.

Član 64.

Ovlašćeni carinski službenik, na osnovu podataka u putnoj ispravi ili na osnovu prijave boravka u inostranstvu, odnosno ugovora o radu i sl., utvrđuje pravo na privremeni unos robe za domaće državljane na privremenom radu u inostranstvu ili domaće državljane koji borave u inostranstvu radi školovanja, specijalizacije i sl.

Član 65.

(1) Robu iz člana 64. ove uredbe putnik je dužan da upiše u Spisak stvari koje putnik privremeno unosi, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 7).

(2) U Spisak stvari iz stava 1. ovog člana upisuju se: ime i prezime putnika, broj putne isprave i ko ju je izdao, prebivalište putnika i podaci o predmetima koje putnik privremeno unosi, kao i napomena: "Ako putnik prilikom napuštanja carinskog područja ne prijavi carinskom organu da iznosi robu koju je privremeno uneo po ovom spisku, ili ne pruži dokaz da je ta roba ocarinjena, smatraće se da te predmete nije izneo, i carinski organ će pokrenuti prekršajni postupak".

(3) Putnik popunjava Spisak stvari iz stava 1. ovog člana u dva primerka, od kojih je prvi karboniziran. Putnik u Spisak stvari upisuje robu pojedinačno, po vrsti i količini, uz naznačenje svih karakterističnih oznaka na osnovu kojih se može utvrditi istovetnost robe prilikom vraćanja u inostranstvo (marka, tip, fabrički broj i dr.).

(4) Ovlašćeni carinski službenik sravnjuje podatke iz Spiska stvari iz stava 1. ovog člana sa stanjem robe i pravilno popunjene primerke Spiska stvari potpisuje i overava službenim pečatom. Prvi primerak Spiska stvari zadržava carinarnica, a drugi predaje putniku. U putnoj ispravi, na strani za zabeleške, ovlašćeni carinski službenik stavlja zabelešku: "Privremeno uneo robu" (skraćeno: PUR), upisuje datum uvoza i to potpisuje.

(5) Primerci Spiskova stvari koji su zadržani od strane carinarnice čuvaju se dve godine.

Član 66.

(1) Putnik iz člana 64. ove uredbe dužan je da privremeno unesenu robu vrati u inostranstvo ili zahteva drugo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe.

(2) Ako putnik napušta carinsko područje i iznosi robu koju je privremeno uneo, dužan je da Spisak stvari iz člana 65. stav 1. ove uredbe preda ovlašćenom carinskom službeniku koji, nakon što utvrdi istovetnost robe, poništava zabelešku PUR u putnoj ispravi i to potpisuje i overava službenim pečatom.

(3) Ako putnik privremeno unetu robu prijavi za carinjenje, ovlašćeni carinski službenik koji odobrio drugo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe poništava zabelešku PUR u njegovoj putnoj ispravi na način iz stava 2. ovog člana, a Spisak stvari iz člana 65. stav 1. ove uredbe prilaže deklaraciji po kojoj je roba ocarinjena.

(4) Ako putnik zahteva drugo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe samo za jedan deo privremeno unete robe, ovlašćeni carinski službenik upisuje na Spisak stvari iz člana 65. stav 1. ove uredbe zabelešku o broju i datumu deklaracije i vrsti postupka, i vraća ga putniku, s tim što u putnoj ispravi ne poništava zabelešku PUR.

Član 67.

Na privremeni unos robe putnika - stranih lica primenjuju se odredbe čl. 64. do 66. ove uredbe.

Član 68.

Na sprave, instrumente, alat i slične predmete, kao i uzorke koje putnik - strano lice sa sobom unosi i koji će mu za vreme privremenog boravka u Srbiji služiti za vršenje njegove delatnosti, a ne poseduje karnet ATA (Admission temporaire), shodno se primenjuju odredbe čl. 64. do 66. ove uredbe.

Član 69.

Ako putnik (domaće lice iz člana 64. ove uredbe ili strano lice) dođe u Srbiju putničkim motornim vozilom iznajmljenim u inostranstvu po sistemu "rent-a-car" i vozilo preda ovlašćenom predstavniku (rental agentu), taj predstavnik je dužan da preuzeto vozilo prijavi carinskom organu nadležnom prema mestu predaje vozila.

Član 70.

(1) Na rezervne delove za putnička motorna vozila koje domaći ili strani državljanin privremeno unosi radi opravke privremeno uvezenog motornog vozila sa stranom registracijom, primenjuju se odredbe čl. 64. do 66. ove uredbe.

(2) Lice iz stava 1. ovog člana prijavljuje zamenjene delove carinskom organu koji, na predlog tog lica, odlučuje kako će se postupiti sa zamenjenim delovima (vratiti u inostranstvo, predati carinskom organu, uništiti pod carinskim nadzorom i dr.).

Član 70a

Sa putničkim motornim vozilom koje je dato na prevoz posebnim železničkim kolima (praćeni automobili) prijemna, odnosno otpremna carinarnica postupa kao ulazna, odnosno izlazna (granična) carinarnica.

Član 70b

Za putničko motorno vozilo sa privremenom registracijom (npr: ZOOL, IT i dr.), kojim lice prolazi preko carinskog područja, ne podnosi se deklaracija za tranzit.

2. DRUMSKI SAOBRAĆAJ

Član 71.

Sva drumska prevozna, odnosno prenosna sredstva sa robom ili bez robe, koja saobraćaju sa inostranstvom, moraju se zaustaviti kod graničnog branika.

Član 72.

(1) U slučaju iz člana 65. stav 1. Carinskog zakona, ako je neophodno izvršiti pretovar robe, odgovorno lice, odnosno vozar dužan je da o tome obavesti najbliži carinski organ, koji odlučuje o merama carinskog nadzora i kontrole koje je potrebno preduzeti.

(2) Ako pretovaru prisustvuje ovlašćeni carinski službenik, o tome sastavlja zapisnik koji potpisuje vozar i ovlašćeni carinski službenik koji je prisustvovao pretovaru.

Član 73.

(1) Ako strano motorno vozilo bude ostavljeno na teritoriji Srbije na mestu, uključujući i mesto na kome je parkiranje dozvoljeno, a pod okolnostima koje navode na zaključak da je napušteno (sa vozila su skinute registarske tablice, teže je havarisano ili zapušteno, niko se ne stara o njemu i sl.), carinski organ na čijem se području vozilo nalazi dužan je da bez odlaganja o tome obavesti nadležni organ unutrašnjih poslova radi utvrđivanja ko je vlasnik napuštenog vozila i mesta njegovog boravka.

(2) Napušteno vozilo iz stava 1. ovog člana stavlja se pod carinski nadzor dok se ne pronade njegov vlasnik, odnosno dok se odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba, uključujući i prodaju vozila.

(3) Ako organ unutrašnjih poslova, u roku od tri meseca od dana kad ga je carinski organ obavestio o pronalaženju napuštenog vozila ne pronade vlasnika tog vozila, odnosno ne utvrdi njegovo mesto boravka, carinski organ pokreće postupak za određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe, uključujući i prodaju vozila.

Član 74.

(1) Ako je vlasnik vozila iz člana 73. ove uredbe poznat ili ako se njegov identitet i adresa mogu utvrditi, nadležni carinski organ će bez odlaganja o tome obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo države čiju registraciju napušteno vozilo nosi, odnosno čiji je državljanin vlasnik napuštenog vozila, uz napomenu u kakvom je stanju vozilo nađeno, sa naznakom visine troškova koje vlasnik napuštenog vozila treba da plati prilikom preuzimanja vozila (troškovi dopreme, čuvanja i dr.) i zatražiti da predstavništvo pronade i pozove vlasnika napuštenog vozila da vozilo vrati u inostranstvo u roku od tri meseca od dana dostavljanja obaveštenja tom predstavništvu.

(2) Ako vozilo ne bude vraćeno u inostranstvo u roku iz stava 1. ovog člana carinski organ pokreće postupak za određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe, uključujući i prodaju vozila.

3. REČNI SAOBRAĆAJ

Član 75.

(1) Brodovi koji saobraćaju na rekama sa inostranstvom mogu pristajati samo u pristaništima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj.

(2) U pristaništima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj brodovi mogu pristajati samo uz određeni carinski gat na određenom delu pristaništa ili obale ili u slobodnoj zoni.

(3) U pristaništima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj, nadležna kapetanija, u saradnji sa pograničnim organima određuje carinski gat, odnosno deo pristaništa, odnosno luke u kome mogu pristajati brodovi.

Član 76.

Brodovi u domaćem saobraćaju na graničnim rekama mogu pristajati uz carinski gat, odnosno deo pristaništa, luke ili obale određene za pristajanje brodova u pristaništima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj ili u slobodnoj zoni, samo po prethodnom odobrenju carinskog organa.

Član 77.

(1) Brodovi koji plove međunarodnim plovnim rekama, graničnim rekama i graničnim jezerima moraju imati brodski manifest.

(2) Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, brodski manifest ne moraju imati:

- 1) brodovi koji prevoze domaću ili stranu neocarinjenu robu za koju imaju druge odgovarajuće carinske isprave (raport i sl.);
- 2) brodovi koji viju vojnu zastavu;
- 3) službeni brodovi (brodovi organa uprave, organa unutrašnje plovidbe i dr.);
- 4) brodovi za naučne svrhe;
- 5) brodovi koji služe samo za ribolov;
- 6) brodovi koji služe samo za potrebe poljoprivrednika;
- 7) sportski brodovi i čamci dok služe sportu, odnosno ličnim potrebama njihovih vlasnika.

Član 78.

Carinski gat, odnosno deo pristaništa, luke ili obale, određen za pristajanje broda koji saobraća sa inostranstvom, odvaja se ogradom (pregradom) i obeležava tablom obojenom bojama državne zastave, s nazivom carinskog organa. Prostorije za obavljanje poslova carinskog organa nalaze se na izlazu iz gata, odnosno iz određenog dela pristaništa, luke ili obale ispred pregrade.

Član 79.

(1) Za brodove koji saobraćaju sa inostranstvom i koji utovaraju robu u domaćim pristaništima ili lukama, manifest mora da bude sastavljen po izvršenom utovaru robe u brod, a najdocije dva sata pre isplovljenja.

(2) Brodovi koji dolaze iz inostranstva, s robom ili bez robe, moraju imati manifest u momentu prelaska carinske linije.

Član 80.

Ako zapovednik broda, za brod koji prema odredbama Carinskog zakona mora imati manifest, ne preda u određenom roku carinskom organu manifest i druge propisane isprave, carinski organ može narediti da se roba istovari i čuva pod carinskim nadzorom, na teret i rizik zapovednika broda.

Član 81.

Carinski postupak sa brodom koji dolazi iz inostranstva sprovodi se odmah posle sanitarne, fitosanitarne, veterinarske kontrole broda i pasoške kontrole članova posade i putnika.

Član 82.

(1) Predstavnik broda ili vlasnik tereta može, uz prethodnu saglasnost carinskog organa, a u pratnji ovlašćenog carinskog službenika ili uz preduzimanje drugih mera carinskog nadzora, da se ukrca na brod i pre njegovog pristajanja, ako je brod dobio dozvolu za saobraćaj sa obalom od nadležne kapetanije i nadležnog organa unutrašnjih poslova.

(2) Dok se brod zadržava u pristaništu ili luci, predstavnik broda ili vlasnik tereta mogu slobodno boraviti na brodu.

Član 83.

(1) Carinski pregled broda vrši se u prisustvu ovlašćenog predstavnika broda.

(2) Carinski pregled broda sastoji se od:

- 1) pregleda manifesta, tovarnih listova i drugih isprava i sravnjenja stanja robe sa podacima u tim ispravama;
- 2) pregleda posade i putnika;
- 3) pregleda putničkog prtljaga predatog na prevoz brodu;
- 4) pregleda svih brodskih prostorija;
- 5) sravnjivanja knjige nadzora i opreme koju brod nosi;
- 6) sravnjivanja knjige provijanta (podaci o stanju goriva, maziva, potrošnog materijala, namirnica, gotovog novca i sl.).

(3) Izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, carinski organ može odobriti sravnjivanje stanja tereta s podacima iz manifesta i drugih isprava i posle iskrcaja tereta.

(4) Ako se carinskim pregledom utvrdi da na brodu ima namirnica i druge robe u većoj količini nego što je potrebno za potrošnju za vreme boravka broda u pristaništu, carinski organ može višak robe da stavi pod carinski nadzor stavljanjem odgovarajućih carinskih obeležja.

Član 84.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da se na brodu nalazi skrivena roba carinski organ može naložiti zapovedniku broda koji plovi u carinskom pograničnom pojasu da brod uplovi u najbliže pristanište ili luku radi pregleda, odnosno pretresa.

(2) Pre pretresa stranog broda, u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, carinski organ o pretresu obaveštava konzularnog predstavnika države u kojoj je brod registrovan, a u slučaju ako se u pristaništu ne nalazi konzularni predstavnik, pretres se vrši u prisustvu predstavnika pristanišne kapetanije i zapovednika broda, odnosno njegovog zamenika.

(3) O izvršenom pregledu, odnosno pretresu broda sačinjava se zapisnik koji potpisuje ovlašćeni carinski službenik i zapovednik broda, odnosno njegov zamenik, a jedan primerak zapisnika se uručuje zapovedniku broda, odnosno njegovom zameniku.

Član 85.

Istovar robe iz broda neposredno u drugo prevozno sredstvo radi otpremanja drugoj carinarnici vrši se na osnovu deklaracije za stavljanje u postupak tranzita koju podnosi vozar koji prima robu na dalji prevoz.

Član 86.

(1) Pretovar carinske robe iz jednog broda u drugi brod može da se vrši na osnovu pisanog odobrenja carinskog organa i pod carinskim nadzorom.

(2) Ako je usled dejstva više sile roba iz stava 1. ovog člana pretovarena iz jednog broda u drugi brod bez odobrenja carinskog organa, zapovednik broda iz koga je roba pretovarena dužan je da o tome obavesti najbliži carinski organ i da podnese potvrdu nadležne pristanišne kapetanije o tome da je pretovar izvršen usled dejstva više sile.

(3) Podaci o pretovaru robe iz stava 1. ovog člana upisuju se u manifest broda iz koga je roba pretovarena i broda u koji je roba pretovarena.

(4) U carinskom pograničnom pojasu, na graničnim rekama i graničnim jezerima zabranjeno je izbacivanje robe sa plovnih objekata.

Član 87.

Strani brod u tranzitu koji pristane u domaće pristanište, odnosno luku radi snabdevanja gorivom, namirnicama ili zbog drugih potreba, a ne radi utovara i istovara robe, ne podleže carinskom pregledu, ali podleže carinskom nadzoru i kontroli.

3A Snabdevanje brodova, jahti i čamaca

Član 87a

(1) Strani brodovi i strane jahte i čamci namenjeni sportu ili rekreaciji, koji imaju odobrenje za plovidbu na rekama i jezerima, a nalaze se u domaćim pristaništima, odnosno lukama, strani plovni objekti na opravci u domaćim brodogradilištima, domaći brodovi koji saobraćaju sa inostranstvom i brodovi izgrađeni u domaćim brodogradilištima za potrebe stranog naručioca, prilikom isplovljavanja iz brodogradilišta, pristaništa, odnosno luke ili sa carinskog područja mogu se, pod carinskim nadzorom, snabdevati namirnicama i drugim potrebnim proizvodima iz carinskih skladišta.

(2) Plovni objekti iz stava 1. ovog člana mogu se snabdevati tehničkom robom samo u pristaništu, odnosno luci iz kojih napuštaju carinsko područje. Izuzetno, plovni objekti mogu se snabdeti tehničkom robom i u drugom pristaništu, odnosno luci pod uslovom da se roba smesti pod carinski nadzor u prostorije na tim objektima na koje carinarnica stavlja carinska obeležja, koja se ne smeju povrediti dok plovni objekti ne napuste carinsko područje.

(3) Upućivanje na plovne objekte delova opreme, rezervnih delova i drugih proizvoda neophodnih za opravku ili redovno održavanje plovni objekata, u smislu ove uredbe, ne smatra se snabdevanjem.

Član 87b

(1) Strana i domaća roba za snabdevanje brodova i stranih jahti i čamaca namenjenih sportu ili rekreaciji može se uputiti preko pravnog lica registrovanog za snabdevanje prevoznih sredstava iz carinskog skladišta koje se nalazi na pristaništu, odnosno luci otvorenoj za međunarodni saobraćaj, na osnovu fakture i otpremnice.

(2) Faktura i otpremnica iz stava 1. ovog člana popunjava se u najmanje pet primeraka numerisanih rednim brojem.

(3) Carinski organ na pristaništu, odnosno luci overava sve primerke faktura i otpremnica iz stava 1. ovog člana, od kojih jedan primerak zadržava carinsko skladište, po jedan primerak lice iz stava 1. ovog člana i carinski organ, a ostali primerci prate robu i predaju se zapovedniku plovnog objekta, odnosno ovlašćenom članu posade.

(4) Pravno lice iz stava 1. ovog člana dužno je da carinskom organu podnese deklaraciju za ponovni izvoz strane robe iz stava 1. ovog člana, najkasnije do petog u tekućem mesecu za robu prodatu u prethodnom mesecu. Uz carinsku deklaraciju za ponovni izvoz prilaže se specifikacija prodane robe koja je sastavljena na osnovu overene fakture, odnosno otpremnice.

(5) Roba koja nije prodana na međunarodnim linijama može se vratiti u carinsko skladište ili zadržati u brodu, ako je brod pod carinskim nadzorom ili ako nastavlja plovidbu na međunarodnoj liniji.

Član 87v

(1) Domaća roba iz carinskih skladišta upućuje se radi snabdevanja brodova i stranih jahti i čamaca namenjenih sportu ili rekreaciji na osnovu fakture, odnosno otpremnice koju je overila carinarnica.

(2) Carinski organ na zahtev pravnog lica koje je snabdelo brod i stranu jahtu i čamac koji su namenjeni sportu ili rekreaciji domaćom robom koja je prodana, odobriće da se za tu robu sprovede postupak izvoznog carinjenja.

(3) Lice iz stava 2. ovog člana dužno je da podnese izvoznu carinsku deklaraciju za carinjenje robe iz stava 1. ovog člana do petog u mesecu, za robu prodatu u prethodnom mesecu. Uz izvoznu carinsku deklaraciju podnosi se specifikacija prodane robe sastavljena na osnovu overene fakture, odnosno otpremnice.

Član 87g

(1) Domaći i strani brodovi, strane jahte i čamci namenjeni sportu ili rekreaciji i drugi plovni objekti iz člana 87a ove uredbe, snabdevaju se gorivom i mazivom pod carinskim nadzorom.

(2) Carinski nadzor nad robom iz stava 1. ovog člana sprovodi se na osnovu fakture, odnosno otpremnice pravnog lica registrovanog za snabdevanje prevoznih sredstava, koju overava carinarnica.

(3) Pravno lice registrovano za snabdevanje prevoznih sredstava iz carinskog skladišta dužno je da gorivo i mazivo izvozno ocarini do petog u mesecu, za gorivo i mazivo prodato u prethodnom mesecu. Uz izvoznu carinsku deklaraciju podnose se fakture, odnosno dostavnice za prodato gorivo i mazivo.

(4) U opravdanim slučajevima (viša sila, nestanak goriva, odnosno maziva za vreme plovidbe, bavljenje u brodogradilištu i dr.) carinarnica može odobriti da se na brod, jahtu, čamac ili drugi plovni objekt koji je ostao bez goriva, odnosno maziva prenesu s drugog broda, jahte, čamca ili plovnog objekta manje količine goriva ili maziva potrebnog za plovidbu do prvog pristaništa, odnosno luke u kojima se može izvršiti redovno snabdevanje.

Član 87d

(1) Strani i domaći putnički brodovi koji saobraćaju sa inostranstvom na redovnim i čarter-linijama u rečnom saobraćaju mogu se snabdevati namirnicama,

cigaretama, pićem, tehničkom robom i drugim proizvodima namenjenim brodu, posadi i putnicima u količinama koje su potrebne za popunjavanje brodskih zaliha.

(2) Podaci o cigaretama, drugim duvanskim prerađevinama i žestokim alkoholnim pićima kojima je brod snabdeven upisuju se u knjigu provijanta.

(3) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, strani i domaći putnički brodovi koji saobraćaju u malograničnom saobraćaju, koji se u inostranstvu ne zadržavaju duže od 24 sata, ne mogu se snabdevati cigaretama i žestokim alkoholnim pićima.

Član 87d

(1) Strani i domaći teretni brodovi koji saobraćaju u međunarodnom rečnom saobraćaju mogu se snabdevati namirnicama i drugim proizvodima namenjenim brodu i posadi u količinama potrebnim za popunjavanje brodskih zaliha.

(2) Brodovi iz stava 1. ovog člana mogu se snabdevati cigaretama ili drugim duvanskim prerađevinama i žestokim alkoholnim pićima samo u količinama potrebnim prema broju članova posade i dužini putovanja, a najviše do 200 komada cigareta ili drugih duvanskih prerađevina u odgovarajućoj količini i žestokih alkoholnih pića do pola litra po članu posade za svaki dan zadržavanja u carinskom području, a u pristaništu, odnosno luci iz koje napuštaju carinsko područje - i cigaretama ili drugim duvanskim prerađevinama i žestokim alkoholnim pićima u količinama potrebnim za popunjavanje brodskih zaliha.

(3) Podaci o cigaretama ili drugim duvanskim prerađevinama i žestokim alkoholnim pićima kojima je brod snabdeven upisuju se u knjigu provijanta.

Član 87e

(1) Zalihe robe koje su veće od potreba potrošnje na brodu do sledećeg pristaništa, odnosno luke u kojoj brod pristaje, odnosno do izlaska broda iz carinskog područja moraju se smestiti u prostorije na brodu na koje carinarnica stavlja carinska obeležja.

(2) Carinska obeležja se mogu skinuti samo u prisustvu ovlašćenog carinskog službenika, odnosno po izlasku broda iz carinskog područja.

(3) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, carinarnica može odobriti da se za vreme zadržavanja broda u pristaništu, odnosno luci radi utovara, odnosno istovara ili u brodogradilištu radi remonta, opravke i dr. izuzmu iz carinskog nadzora cigarete ili druge duvanske prerađevine i žestoka alkoholna pića u količinama koje su članovima posade potrebne najviše za pet dana.

Član 87z

(1) Strane jahte i čamci namenjeni sportu ili rekreaciji mogu se jedanput snabdeti cigaretama do 200 komada ili drugim duvanskim prerađevinama u odgovarajućoj količini i žestokim alkoholnim pićem do pola litra po članu posade i ukrcanom putniku, a za svaki dan zadržavanja u carinskom području još i cigaretama do 40 komada ili drugim duvanskim prerađevinama u odgovarajućoj količini i do pola litra žestokog alkoholnog pića po članu posade i ukrcanom putniku. Dnevno snabdevanje cigaretama ili drugim duvanskim prerađevinama i žestokim alkoholnim pićima može se izvršiti i unapred, ali najviše za sedam dana.

(2) Strane jahte i čamci namenjeni sportu ili rekreaciji mogu se u pristaništu iz kojeg napuštaju carinsko područje jedanput snabdeti cigaretama do 400 komada ili drugim duvanskim prerađevinama u odgovarajućoj količini i žestokim alkoholnim pićima do jednog litra po članu posade i ukrcanom putniku.

(3) Carinarnica stavlja zabelešku o izvršenom snabdevanju na odobrenje za plovidbu.

4. VAZDUŠNI SAOBRAĆAJ

Član 88.

(1) Na vazduhoplovnom pristaništu, koje je određeno za međunarodni vazdušni saobraćaj, vazduhoplovi koji saobraćaju sa inostranstvom postavljaju se na pristanišnu platformu koja se, dok je vazduhoplov na njoj, smatra carinskom platformom.

(2) Pravno lice koje obavlja aerodromske usluge dužno je da blagovremeno obavestava carinski organ na kom delu vazduhoplovnog pristaništa će se postaviti vazduhoplov koji saobraća sa inostranstvom i vreme njegovog poletanja, odnosno sletanja.

(3) Pravno lice koje obavlja javni prevoz u vazdušnom saobraćaju i zastupnici stranih vazduhoplovnih kompanija dužni su da carinskim organima na vazduhoplovnim pristaništima otvorenim za međunarodni vazdušni saobraćaj dostave red letenja vazduhoplova u redovnom saobraćaju najkasnije sedam dana pre početka njegovog važenja.

(4) Lice iz stava 3. ovog člana dužno je da blagovremeno obavesti carinski organ o:

- 1) svim promenama u redovnom redu letenja vazduhoplova;
- 2) specijalnim letovima vazduhoplova sa naznačenjem njihovog dolaska iz inostranstva, odnosno odlaska u inostranstvo;
- 3) svakom kašnjenju sletanja, odnosno uzletanja vazduhoplova dužem od tri časa.

(5) Ako su u pitanju specijalni letovi stranih vazduhoplovnih kompanija koje nemaju svoje zastupništvo u zemlji i letovi stranih i domaćih vazduhoplova za sopstvene potrebe, organ uprave koji izdaje odobrenje za takav let je dužan da jedan primerak tog odobrenja dostavi carinskom organu.

Član 89.

(1) Deo vazduhoplovnog pristaništa koji je određen za međunarodni vazdušni saobraćaj nalazi se pod carinskim nadzorom i kontrolom.

(2) Carinski nadzor i kontrola obezbeđuje se na carinskoj platformi, i to nad vazduhoplovima koji dolaze iz inostranstva neposredno po sletanju, a nad vazduhoplovima koji odlaze u inostranstvo pola sata pre poletanja.

Član 90.

(1) Deo vazduhoplovnog pristaništa koji je određen za međunarodni vazdušni saobraćaj sastoji se od carinske platforme, čekaonice namenjene putnicima u međunarodnom vazdušnom saobraćaju (u daljem tekstu: tranzitna sala) i prostorija za pregled putnika i njihovog prtljaga.

(2) Tranzitna sala mora biti obezbeđena tako da je onemogućen ulazak i izlazak lica, odnosno unošenje i iznošenje robe bez carinskog nadzora i kontrole.

(3) Na delu vazduhoplovnog pristaništa koji je određen za međunarodni vazdušni saobraćaj mogu se nalaziti samo putnici koji odlaze u inostranstvo, odnosno dolaze iz inostranstva.

(4) Ulazak, odnosno izlazak putnika iz dela vazduhoplovnog pristaništa koji je određen za međunarodni vazdušni saobraćaj, smatra se prelaskom carinske linije.

(5) Pored putnika i članova posade vazduhoplova koji putuju u inostranstvo, odnosno koji su u tranzitu preko carinskog područja, u tranzitnu salu mogu da ulaze samo službena lica (osoblje vazduhoplovnog pristaništa i radnici koji rade u tranzitnoj sali, carinski radnici, radnici pograničnih inspeksijskih organa i radnici organa unutrašnjih poslova).

(6) Izuzetno od odredbe st. 4. i 5. ovog člana, ako se na vazduhoplovnom pristaništu dočekuju, odnosno ispraćaju domaći ili strani državnici, članovi delegacija i druga lica u zvaničnoj poseti, u tranzitnu salu mogu, u skladu sa protokolom, ulaziti i druga lica (pratnja, obezbeđenje, snimatelji, foto-reporteri, prevodioci i dr.).

Član 91.

(1) Na zahtev carinskog organa zapovednik vazduhoplova koji dolazi iz inostranstva, odnosno drugo ovlašćeno lice, dužno je da uz manifest pokaže i sve ostale isprave koje prate robu.

(2) Zapovednik vazduhoplova koji odlazi u inostranstvo, odnosno drugo ovlašćeno lice, dužno je da carinskom organu podnese manifest najkasnije pola sata pre poletanja vazduhoplova, a na zahtev carinskog organa dužno je da podnese i sve ostale isprave o robi koju prevozi.

(3) Roba koja je manifestom određena za istovar kod carinskog organa na prvom usputnom vazduhoplovnom pristaništu upućuje se prijemnoj carinarnici duplikatom manifesta overenim pečatom carinskog organa.

(4) Ako zapovednik vazduhoplova, za vazduhoplov koji mora imati manifest, ne preda carinskom organu u određenom roku manifest i druge propisane isprave, carinski organ može narediti da se roba istovari i čuva pod carinskim nadzorom na teret i rizik vlasnika, odnosno držaoca vazduhoplova.

(5) Za vazduhoplov koji dolazi iz inostranstva priznaje se strani manifest ako je preveden na srpski jezik ili ako je sastavljen na engleskom, ruskom, francuskom ili španskom jeziku.

(6) Podaci o ličnom prtljagu koji putnici sa sobom nose ne upisuju se u manifest.

Član 92.

Vazduhoplovno pristanište koje je određeno za međunarodni vazdušni saobraćaj dužno je da obezbedi carinskom organu prostorije i prostore nužne za sprovođenje carinskog nadzora i kontrole, kao i za carinjenje robe koju putnici sa sobom nose.

1) Carinski postupak sa vazduhoplovom koji dolazi iz inostranstva

Član 93.

(1) Ovlašćeni carinski službenik vrši pregled vazduhoplova koji je došao iz inostranstva nakon njegovog postavljanja na carinsku platformu.

(2) Za vreme carinskog pregleda vazduhoplova iz stava 1. ovog člana mogu biti prisutna samo lica koja imaju odobrenje carinskog organa.

(3) Pregled vazduhoplova sastoji se od sravnjenja manifesta sa stanjem robe po količini i oznakama koleta, pregleda pilotske i putničke kabine i pregleda opreme i robe i opreme koja služi za snabdevanje vazduhoplova.

(4) Ako postoji osnovana sumnja da se u vazduhoplovu nalazi skrivena roba, ovlašćeni carinski službenici mogu da izvrše pretres vazduhoplova.

(5) Pretres vazduhoplova vrši se u prisustvu zapovednika vazduhoplova, odnosno lica koja on odredi, a po potrebi uz učešće stručnih radnika.

(6) O izvršenom pretresu vazduhoplova ovlašćeni carinski službenik sačinjava zapisnik u kojem, pored rezultata o izvršenom pretresu, navodi i ime i prezime lica u čijem je prisustvu izvršen pretres. Zapisnik potpisuju lica koja su prisustvovala pretresu.

Član 94.

(1) Roba se istovara iz vazduhoplova u prisustvu lica ovlašćenog za preuzimanje i prevoz robe do mesta određenog za smeštaj robe i ovlašćenog carinskog službenika, koji utvrđuje stanje pakovanja koleta i sravnjuje podatke o broju i oznakama koleta iz manifesta sa podacima naoletima.

(2) Ako se roba doprema na paletama, odnosno u kontejnerima ili ako je istovaren veliki broj koleta, utvrđivanje stanja pakovanja i sravnjivanje podataka o broju i oznakama koleta iz manifesta sa podacima naoletima može se vršiti prilikom prijema robe na mestu određenom za smeštaj.

(3) Ako ovlašćeni carinski službenik utvrdi da stanje robe odgovara prijavljenom, to potvrđuje na dva primerka manifesta, od kojih jedan primerak ostaje kod zapovednika vazduhoplova, odnosno lica koje on ovlasti, a drugi se prilaže uz sažetu deklaraciju.

(4) Ako ovlašćeni carinski službenik utvrdi da stanje robe ne odgovara prijavljenom, da su koleta oštećena ili da se roba iz njih na bilo koji način rasipa, ovlašćeni carinski službenik o tome stavlja zabeležku na manifestu, a lice ovlašćeno za preuzimanje i prevoz robe do mesta koje odredi ovlašćeni carinski službenik o tome sastavlja zapisnik, koji potpisuju to lice i ovlašćeni carinski službenik.

Član 95.

(1) Istovarena robe privremeno se smešta u carinsko skladište na vazduhoplovnom pristaništu na osnovu manifesta, koji se smatra sažetom deklaracijom.

(2) Sažeta deklaracija mora da se podnese najkasnije u roku od pet sati od istovara robe iz vazduhoplova, a na vazduhoplovnom pristaništu na kome nije organizovan stalni rad carinskog organa, sažeta deklaracija mora se podneti najkasnije do 12 sati narednog radnog dana od dana istovara robe iz vazduhoplova.

Član 96.

(1) Sažeta deklaracija ne podnosi se ako se iz vazduhoplova istovara roba u tranzitu preko carinskog područja, koja će se utovariti u drugi vazduhoplov radi daljeg prevoza, pod uslovom da se pretovar izvrši u roku od 12 sati. U tom slučaju, na dolazećem i odlazećem manifestu sačinjava se odgovarajuća zabeležka.

(2) Sa robom iz stava 1. ovog člana postupa se na način propisan odredbom člana 94. ove uredbe.

(3) Za robu iz stava 1. ovog člana odgovara vozar, odnosno drugo lice koje je robu preuzelo od vozara.

Član 97.

(1) Ako se roba vazduhoplovom na istoj liniji upućuje drugoj carinarnici radi carinjenja, zapovednik vazduhoplova, odnosno drugo ovlašćeno lice podnosi otpremnoj carinarnici manifest za carinsku robu, u najmanje pet primeraka.

(2) Carinarnica overava sve primerke manifesta iz stava 1. ovog člana, od kojih jedan primerak zadržava, a ostale predaje vozaču, odnosno ovlašćenom licu. Vozač, odnosno ovlašćeno lice predaje jedan primerak manifesta držaocu skladišta.

(3) Vozač, odnosno ovlašćeno lice predaje prijemnoj carinarnici robu i primerke manifesta iz stava 1. ovog člana.

(4) Prijemna carinarnica overava sve primerke manifesta, od kojih tom licu vraća dva primerka, a jedan primerak dostavlja otpremnoj carinarnici kao potvrdu o prijemu robe.

(5) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, ako lice koje je preuzelo odgovornost za robu ovlasti drugo lice da vrši prijem i otpremu robe, manifest za carinsku robu podnosi se u dva primerka više, a ovo lice po prijemu i otpremi robe, potvrđuje na izvodu iz manifesta da je robu preuzelo.

(6) Ako se roba vazduhoplovom na drugoj liniji upućuje drugoj carinarnici radi carinjenja, sprovodi se postupak tranzita.

2) Carinski postupak sa vazduhoplovom koji odlazi u inostranstvo

Član 98.

(1) Vazduhoplov koji odlazi u inostranstvo postavlja se na carinsku platformu najmanje pola sata pre poletanja i od tog vremena pa sve do preletanja carinske linije nalazi se pod carinskim nadzorom.

(2) Vozač, odnosno ovlašćeno lice dužno je da najmanje pola sata pre poletanja vazduhoplova podnese carinskom organu manifest sa pratećim ispravama, na osnovu kojih je izvršeno izvozno carinjenje robe. Ako su isprave saglasne sa manifestom, carinski organ to potvrđuje na primercima manifesta.

(3) Ako su podaci iz stava 2. ovog člana nesaglasni carinski organ vraća manifest, stavljajući na manifest zabeležku o utvrđenim neispravnostima.

(4) Izvozno ocarinjena roba utovara se u vazduhoplov u prisustvu ovlašćenog carinskog službenika, koji sravnjuje stanje robe po količini i oznakama koleta sa podacima iz manifesta i isprava na osnovu kojih je izvršeno izvozno carinjenje robe (izvozne carinske isprave), overava manifest i po poletanju vazduhoplova razdužuje izvozne carinske isprave.

(5) Ako ovlašćeni carinski službenik utvrdi da stanje robe ne odgovara podacima iz manifesta i isprava na osnovu kojih je izvršeno izvozno carinjenje robe, sastavlja zapisnik o utvrđenim nepravilnostima, stavlja zabeležku na manifestu i izvoznim carinskim ispravama, a po potrebi zadržava robu radi utvrđivanja činjeničnog stanja i o tome obaveštava carinski organ koji je odobrio carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe.

Član 99.

(1) Ako stanje robe odgovara podacima iz manifesta i izvoznih carinskih isprava, ali se celokupna roba ne može utovariti u vazduhoplov, ovlašćeni carinski službenik o tome stavlja zabeležku na manifestu i izvoznju deklaraciju.

(2) Lice koje je preuzelo odgovornost za robu evidentira podatke o neutovarenoj robi u poseban kontrolnik. Kontrolnik se razdužuje brojem i datumom leta kojim je roba naknadno utovarena u vazduhoplov.

(3) Carinski organ potvrđuje na izvoznju deklaraciju da je roba izvezena kada se i preostala količina robe otpremi u inostranstvo.

Član 100.

(1) Carinski pregled vazduhoplova koji odlazi u inostranstvo vrši se posle kontrole koju obavljaju radnici drugih pograničnih organa (organa unutrašnjih poslova i dr.).

(2) Posle carinskog pregleda vazduhoplova, do njegovog poletanja, vazduhoplovu se može pristupiti samo po odobrenju carinskog organa.

3) Carinski postupak sa avio pošiljkama koje se prevoze drumskim prevoznim sredstvima

Član 101.

(1) Vazduhoplovne kompanije mogu robu koja se, zbog svoje prirode, količine ili gabarita, ne može prevesti vazduhoplovom do konačnog odredišta, prevesti drumskim prevoznim sredstvom.

(2) Prevoz iz stava 1. ovog člana može se obavljati do odredišta gde postoje redovne linije vazduhoplovne kompanije.

(3) O uvođenju ovakvih linija vazduhoplovna kompanija je dužna da obavesti carinarnicu na način propisan u članu 88. ove uredbe.

(4) Prevoz robe do odredišne carinarnice vrši se na osnovu tranzitne isprave ili karneta TIR.

(5) Vozar, odnosno ovlašćeno lice uz tranzitnu deklaraciju, ili karnet TIR podnosi carinskom organu pored CMR i manifest za određenu liniju i primerak avio tovarnog lista za svu robu, koja se nalazi u prevoznom sredstvu prilikom ulaska u carinsko područje.

(6) U slučaju izvoza robe, pored isprava iz stava 5. ovog člana vozar, odnosno ovlašćeno lice podnosi carinskom organu i sve izvozne carinske isprave za robu koja se izvozi u tom prevoznom sredstvu.

4) Carinski postupak i carinski nadzor nad posadom, putnicima i prtljagom

Član 102.

(1) Pregled vazduhoplova, posade i putnika koji dolaze iz inostranstva i njihovog prtljaga vrši carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu na kojem je vazduhoplov sleteo iz inostranstva.

(2) Ako vazduhoplov leti na drugo vazduhoplovno pristanište u carinskom području, a ne prima putnike u lokalnom saobraćaju (inostrana linija), pregled vazduhoplova, posade i putnika koji dolaze iz inostranstva i njihovog prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome posada i putnici napuštaju vazduhoplov.

(3) Ako vazduhoplov leti na drugo vazduhoplovno pristanište u carinskom području i prima putnike u lokalnom saobraćaju (mešovita linija), carinski pregled vazduhoplova, posade, putnika i ručnog prtljaga vrši carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu, dok carinski pregled ostalog prtljaga i robe vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome putnici konačno napuštaju vazduhoplov.

(4) Ako iz opravdanih razloga carinski organ ne izvrši pregled vazduhoplova, posade i putnika i njihovog prtljaga, o tome obaveštava carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu na koje vazduhoplov sleće.

(5) Ako je na zahtev vozara, uz saglasnost nadležnog carinskog organa i organa unutrašnjih poslova, inostrana linija izmenjena u mešovitu liniju, nadležni carinski organ

o tome obaveštava carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu na koje vazduhoplov sleće.

Član 103.

(1) Carinski pregled posade i putnika i njihovog prtljaga, koji se prevoze vazduhoplovom koji saobraća na tranzitnim linijama, po pravilu se ne vrši ako putnici i posada ne napuštaju vazduhoplov ili ako se zadržavaju samo u tranzitnoj sali.

(2) Tranzitnom linijom, u smislu ove uredbe, smatra se let vazduhoplova u međunarodnom saobraćaju preko carinskog područja kad vazduhoplov po utvrđenom redu letenja sleće na vazduhoplovno pristanište u carinskom području, kao i kad sleće zbog kvara, uzimanja goriva, meteoroloških uslova i sl.

Član 104.

(1) Ako putnik prilikom dolaska iz inostranstva do mesta odredišta putuje vazduhoplovom koji leti na međunarodnoj i domaćoj liniji, a poseduje međunarodnu putničku kartu sa potvrđenom rezervacijom za let do mesta odredišta (transferni putnik), carinski pregled prtljaga vrši se na vazduhoplovnom pristaništu na kome transferni putnik završava putovanje.

(2) Pregled transfernog putnika i njegovog ručnog prtljaga vrši carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu na koje je vazduhoplov sleteo iz inostranstva (transferno vazduhoplovno pristanište).

(3) Prtljag transfernog putnika u dolasku iz inostranstva mora biti snabdeven međunarodnim međulinijskim prtljažnim priveskom ("interline" - privezak), sa oznakom mesta krajnjeg odredišta prema putničkoj karti i nalepnicom ili priveskom sa imenom i prezimenom putnika.

(4) Ovlašćeni predstavnik vozara na transfernom vazduhoplovnom pristaništu dužan je da blagovremeno obavesti carinski organ o prijavljenom i stvarnom broju transfernih putnika u dolasku i njihovog prtljaga i da po poletanju vazduhoplova do mesta odredišta pošalje poruku vazduhoplovnom pristaništu na kome transferni putnici završavaju let o broju tih putnika i njihovom prtljagu.

(5) Ovlašćeni predstavnik vozara na odredišnom vazduhoplovnom pristaništu dužan je da pismeno obavesti carinski organ o prijavljenom broju transfernih putnika za naredni dan, broju leta kojim putnici dolaze i planiranom vremenu sletanja vazduhoplova.

(6) Pravno lice koje obavlja aerodromske usluge na vazduhoplovnom pristaništu na kome putnici završavaju let dužno je da dostavi prtljag transfernim putnicima u delu predviđenom za međunarodne dolaske, radi sprovođenja carinske kontrole.

(7) Ako putnik prilikom odlaska u inostranstvo do mesta odredišta putuje vazduhoplovom koji leti na domaćoj i međunarodnoj liniji, a poseduje međunarodnu putničku kartu sa potvrđenom rezervacijom za međunarodni let do mesta odredišta (transferni putnik) i prtljag snabdeven međulinijskim prtljažnim priveskom i nalepnicom ili priveskom sa imenom i prezimenom, carinski pregled prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome putnik započinje let na domaćoj liniji.

(8) Carinski pregled putnika i njegovog ručnog prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome putnik započinje let na međunarodnoj liniji (transferno vazduhoplovno pristanište).

(9) Ovlašćeni predstavnik vozara dužan je da dan ranije pismeno obavesti carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu sa koga međunarodni transferni putnik započinje let o datumu odlaska putnika, broju leta, planiranom vremenu polaska vazduhoplova i

broju prijavljenih putnika i da do poletanja vazduhoplova pošalje poruku transfernom vazduhoplovnom pristaništu na kome putnici započinju let na međunarodnoj liniji.

(10) Razdvajanje prtljaga sa međulinijским prtljažnim priveskom od prtljaga domaćih putnika na transfernom aerodromu vrši pravno lice koje obavlja usluge i doprema ga u međunarodnu sortirnicu u kojoj se upotrebom tehničkih sredstava vrši kontrola tog prtljaga.

(11) Ako se prilikom kontrole iz stava 10. ovog člana oceni da je potrebno izvršiti dodatni pregled, to se čini u prisustvu putnika, radnika organa unutrašnjih poslova i ovlašćenog carinskog službenika.

(12) Transferni putnici imaju prednost prilikom vršenja carinskog pregleda.

Član 105.

(1) Pregled vazduhoplova, posade i putnika koji odlaze u inostranstvo i njihovog prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu sa koga vazduhoplov neposredno poleće u inostranstvo.

(2) Ako vazduhoplov sleće na drugo vazduhoplovno pristanište u carinskom području, a ne prima putnike i robu u lokalnom saobraćaju, pregled vazduhoplova, posade i putnika koji odlaze u inostranstvo i njihovog prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome se putnici i roba ukrcavaju u vazduhoplov.

(3) Ako vazduhoplov sleće na drugo vazduhoplovno pristanište u carinskom području i prima putnike u lokalnom saobraćaju, pregled putničkog prtljaga vrši carinski organ na prvom vazduhoplovnom pristaništu, a pregled vazduhoplova, posade i putnika i njihovog ručnog prtljaga vrši carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu sa koga vazduhoplov neposredno poleće u inostranstvo.

Član 106.

Carinski pregled vazduhoplova, posade i putnika koji odlaze u inostranstvo na inostranim i tranzitnim linijama i njihovog prtljaga, vrši ovlašćeni carinski službenik na vazduhoplovnom pristaništu na kome se putnici i roba ukrcavaju u vazduhoplov.

Član 107.

Carinski pregled vazduhoplova, posade i putnika koji odlaze u inostranstvo na mešovitim linijama i njihovog prtljaga, vrši se u skladu sa odredbom člana 102. ove uredbe.

Član 108.

Odredbe ove uredbe kojima se uređuju mere carinskog nadzora i kontrole nad putnicima, njihovim prtljagom i robom shodno se primenjuju na domaće i strane vojne vazduhoplove, odnosno vazduhoplove organa unutrašnjih poslova, ako prevoze robu i putnike saglasno članu 16. stav 1. Carinskog zakona i ako poleću, odnosno sleću na vazduhoplovna pristaništa koja nisu otvorena za međunarodni saobraćaj.

5) Carinski postupak sa prtljagom koji nije prispeo sa putnikom

Član 109.

(1) Prtljag koji u međunarodnom vazdušnom saobraćaju nije prispeo sa putnikom (izgubljen prtljag i sl.) vozar je dužan da prijavi carinskom organu odmah po sletanju vazduhoplova kojim je prtljag prispeo.

(2) Prtljag iz stava 1. ovog člana nalazi se pod carinskim nadzorom do uručenja putniku, odnosno do određivanja drugog carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe.

(3) Sa ručnim prtljagom nađenim u vazduhoplovu postupa se kao i sa prtljagom koji nije prispeo sa putnikom.

Član 110.

(1) Prtljag koji nije prispeo s putnikom smešta se u posebnu prostoriju lokalne, odnosno centralne službe traganja.

(2) Carinski organ odobrava upotrebu prostorije iz stava 1. ovog člana ako te prostorije ispunjavaju uslove za sprovođenje mera carinskog nadzora i kontrole.

Član 111.

(1) Prtljag koji nije prispeo sa putnikom može ležati u prostoriji iz člana 110. ove uredbe najduže šest meseci od dana prispeća.

(2) Po isteku roka iz stav 1. ovog člana prtljag se mora vratiti u inostranstvo ili ustupiti carinskom organu na slobodno raspolaganje.

Član 112.

Podaci o prtljagu koji nije prispeo sa putnicima upisuju se u Kontrolnik izgubljenog prtljaga, koji se, uz odobrenje carinskog organa, može voditi i u elektronskom obliku.

Član 113.

(1) Ako prilikom smeštanja ili za vreme ležanja prtljaga u prostoriji iz člana 110. ove uredbe treba pregledati prtljag koji nije prispeo sa putnikom, pregled vrši komisija od tri člana, od kojih je jedan član ovlašćeni carinski službenik, a dva člana su predstavnici vozara, odnosno ovlašćenog lica.

(2) Komisija iz stava 1. ovog člana upisuje svoj nalaz u zapisnik, koji sačinjava u četiri primerka. Jedan primerak zapisnika zadržava carinski organ, a ostali primerci predaju se vozaču, odnosno ovlašćenom licu.

Član 114.

(1) Ako se prtljag upućuje drugom carinskom organu radi carinjenja i uručenja vlasniku, vozaču, odnosno ovlašćeno lice podnosi carinskom organu, u najmanje šest primeraka, Posebni manifest prtljaga prispelog odvojeno od putnika, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 8).

(2) Carinski organ overava sve primerke manifesta iz stava 1. ovog člana, od kojih jedan primerak zadržava, a ostale primerke predaje vozaču, odnosno ovlašćenom licu. Ako u otpremi prtljaga učestvuje i drugo lice, to lice potvrđuje na manifestu da je prtljag sa manifestom primilo od vozača, odnosno ovlašćenog lica radi dalje otpreme i jedan primerak tog manifesta zadržava.

(3) Pri upućivanju prtljaga drugom carinskom organu, na prtljag se stavlja carinsko obeležje, što se konstatuje na manifestu.

(4) Vozač predaje prijemnoj carinarnici prtljag i preostale primerke manifesta iz stava 2. ovog člana. Prijemna carinarnica overava sve primerke manifesta od kojih jedan primerak zadržava, jedan bez odlaganja dostavlja otpremnoj carinarnici kao potvrdu prijema prtljaga, a ostale primerke vraća vozaču.

(5) Ako se prilikom upućivanja prtljaga prijemnoj carinarnici Posebni manifest prtljaga prispelog odvojeno od putnika izgubi na putu do prijemne carinarnice, vozar predaje prijemnoj carinarnici prtljag s posebnom prtljažnom nalepnicom. Po savnjivanju podataka sa te nalepnice i pregleda prtljaga, prijemna carinarnica overava nove primerke Posebnog manifesta prtljaga prispelog odvojeno od putnika, koje sačinjava vozar, odnosno ovlašćeno lice na osnovu podataka s nalepnice i uvida u prtljag.

(6) S novim primercima Posebnog manifesta prtljaga prispelog odvojeno od putnika postupa se na način propisan ovim članom.

(7) U slučaju da se prtljag na putu od otpremne do prijemne carinarnice izgubi, odnosno ne bude predat prijemnoj carinarnici, za iznos nastalog carinskog duga odgovoran je vozar, odnosno ovlašćeno lice.

(8) Ako je prtljag na putu od otpremne do prijemne carinarnice usled više sile potpuno uništen, vozar o tome sastavlja zapisnik u tri primerka, od kojih jedan primerak dostavlja otpremnoj, a drugi primerak prijemnoj carinarnici.

(9) Otpremna carinarnica, po prijemu zapisnika, razdužuje evidenciju o upućenom prtljagu.

(10) Ako je vlasnik prtljaga putnik koji ne može da prisustvuje pregledu i carinjenju prtljaga, vozar podnosi carinarnici pismenu izjavu putnika (Izveštaj o neredovnostima sa ličnim prtljagom).

(11) Ako vozar, odnosno ovlašćeno lice zahteva da se prtljag vrati u inostranstvo, carinski organ sprovodi mere carinskog nadzora kao pri redovnom otpremanju prtljaga putnika koji odlazi u inostranstvo.

(12) Ako se prtljag koji nije prispeo s putnikom carini, carinski organ postupa kao sa robom koju putnici sa sobom nose.

(13) Carinski postupak sa prtljagom koji nije prispeo sa putnikom je hitan.

6) Snabdevanje vazduhoplova u međunarodnom saobraćaju **Postupak sa robom koja se prodaje putnicima**

Član 115.

(1) Strana i domaća roba namenjena snabdevanju vazduhoplova na međunarodnim linijama može se uputiti na vazduhoplov preko lica registrovanog za snabdevanje prevoznih sredstava iz carinskog skladišta koje se nalazi na vazduhoplovnom pristaništu otvorenom za međunarodni saobraćaj, na osnovu Obračunskog lista prodaje u vazduhoplovima, koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 9).

(2) Obračunski list iz stava 1. ovog člana popunjava se u najmanje pet primeraka numerisanih rednim brojem.

(3) Carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu overava sve primerke Obračunskog lista iz stava 1. ovog člana, od kojih po jedan primerak zadržava carinsko skladište, po jedan primerak lice iz stava 1. ovog člana i carinski organ, a ostali primerci prate robu i predaju se zapovedniku vazduhoplova, odnosno ovlašćenom članu posade.

(4) Ako se robom iz carinskog skladišta na jednom vazduhoplovnom pristaništu snabdeva vazduhoplov na drugom vazduhoplovnom pristaništu, Obračunski list iz stava 1. ovog člana sadrži podatak o tome.

(5) Ako je robom snabdeven vazduhoplov koji pre napuštanja carinskog područja sleće na drugo vazduhoplovno pristanište u carinskom području, carinska obeležja sa robe, odnosno prostora u kojem je roba smeštena mogu se skinuti tek posle poletanja vazduhoplova sa vazduhoplovnog pristaništa sa kojeg vazduhoplov poleće u inostranstvo.

(6) Po završenom letu na međunarodnoj liniji, zapovednik vazduhoplova, odnosno ovlašćeni član posade dužan je da "zaključi" Obračunski list iz stava 1. ovog člana, koje overava carinski organ i zadržava jedan primerak, a jedan dostavlja licu iz stava 1. ovog člana.

(7) Lice iz stava 1. ovog člana dužno je da podnese deklaraciju za ponovni izvoz strane robe iz stava 1. ovog člana, najkasnije do petog u tekućem mesecu za robu prodatu u prethodnom mesecu. Uz carinsku deklaraciju za ponovni izvoz prilažu se 'zaključeni' Obračunski listovi iz stava 1. ovog člana.

(8) Roba koja nije prodana na međunarodnim linijama može se vratiti u carinsko skladište ili zadržati u vazduhoplovu, ako je vazduhoplov pod carinskim nadzorom ili ako nastavlja let na međunarodnoj liniji.

(9) Za robu koja po završetku leta vazduhoplova na međunarodnoj liniji ostaje u vazduhoplovu carinski organ na vazduhoplovnom pristaništu na kome se završava međunarodni let, savjetuje podatke iz "zaključenog" Obračunskog lista iz stava 1. ovog člana sa stvarnim stanjem robe i stavlja carinsko obeležje na prostore u vazduhoplovu u kojima je roba smeštena.

(10) Izuzetno od odredbe stava 6. ovog člana, carinski organ može odobriti da Obračunski list iz stava 1. ovog člana "zaključi" i po završenoj dnevnoj eksploataciji vazduhoplova (u slučajevima kružnih letova i pojedinačnih letova kraćih od jednog sata), kad članovi posade ne napuštaju vazduhoplov.

(11) Domaća neprodana roba vraća se u unutrašnji promet dostavnicom koja sadrži naziv pravnog lica koje se bavi snabdevanjem vazduhoplova, naziv lica kome se roba upućuje i vrstu, količinu i vrednost robe. Dostavnica se podnosi u najmanje četiri primerka, od kojih jedan zadržava carinski organ, jedan pravno lice koje se bavi snabdevanjem vazduhoplova, a dva prate robu.

Član 116.

Na zahtev lica koje je snabdelo vazduhoplov domaćom robom koja je prodana, carinski organ odobriće da se za tu robu sprovede postupak izvoznog carinjenja. Uz izvoznju carinsku deklaraciju podnosi se specifikacija prodane robe sastavljena na osnovu Obračunskih listova iz člana 115. stav 1. ove uredbe.

Snabdevanje gorivom i mazivom vazduhoplova na međunarodnim linijama

Član 117.

(1) Vazduhoplovi na međunarodnim linijama snabdevaju se gorivom i mazivom u prisustvu ovlašćenog carinskog službenika. Pravno lice koje se bavi snabdevanjem gorivom i mazivom podnosi carinskom organu otpremnicu za svaki vazduhoplov, koju carinski organ overava.

(2) Lice iz stava 1. ovog člana dužno je da gorivo i mazivo izvezno ocarini do petog u tekućem mesecu, za gorivo i mazivo prodato u prethodnom mesecu. Uz izvoznju carinsku deklaraciju podnose se dostavnice za prodato gorivo i mazivo.

Postupak sa robom koja se nabavlja u inostranstvu radi snabdevanja putnika u međunarodnom saobraćaju

Član 118.

(1) Po završetku leta vazduhoplova na međunarodnoj liniji zapovednik vazduhoplova, odnosno ovlašćeno lice, dužan je da carinskom organu, podnese Listu

snabdevanja vazduhoplova na međunarodnim linijama, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 10), za robu kupljenu u inostranstvu koja nije utrošena za vreme leta, sa dokumentaciji o izvršenoj nabavci.

(2) Pravno lice koje se bavi snabdevanjem vazduhoplova (u daljem tekstu: ketering), u magacinu keteringa prima ovu robu i smešta je odvojeno od ostale robe.

(3) Ketering je dužan da za robu iz stava 2. ovog člana vodi posebnu evidenciju.

(4) Roba iz stava 2. ovog člana može se iz magacina keteringa otpremiti na vazduhoplov na međunarodnoj liniji na osnovu nove Liste iz stava 1. ovog člana.

(5) Carinska obeležja na prostorima u kojima je smeštena roba iz stava 1. ovog člana mogu se skinuti po poletanju vazduhoplova na međunarodnoj liniji.

Član 119.

(1) Ketering može privremeno uvoziti predmete za jednokratnu upotrebu, koji se koriste na međunarodnim linijama.

(2) Predmeti iz stava 1. ovog člana otpremaju se na vazduhoplov na međunarodnoj liniji u skladu sa odredbom člana 118. st. 2. do 4. ove uredbe.

(3) Ketering je dužan da podnese uveznu carinsku deklaraciju za utrošene predmete iz stava 1. ovog člana do petog u tekućem mesecu za prethodni mesec, uz koju se podnose Liste snabdevanja za utrošene predmete.

Postupak sa domaćom robom kojom se snabdevaju vazduhoplovi u međunarodnom saobraćaju

Član 120.

(1) Domaća roba za snabdevanje vazduhoplova koja se služi putnicima na međunarodnim linijama upućuje se na vazduhoplov pakovanjima na koja su stavljena carinska obeležja, na osnovu Liste snabdevanja iz člana 118. ove uredbe, koja se podnosi u najmanje pet primeraka, numerisanih rednim brojem.

(2) Pre stavljanja carinskih obeležja na pakovanja iz stava 1. ovog člana, carinski organ vrši sravnjenje robe po vrsti i količini. Ako se plombiranje vrši posebnim numerisanim plombama vozara, carinski organ vrši kontrolu brojeva plombi za povratak, koje se upisuju u gornji desni ugao Liste snabdevanja i koje ubacuje u boks u vazduhoplovu, a zatim i brojeva plombi, kojima se plombiraju prostori za smeštaj ove robe, za odlazak.

(3) Carinska obeležja, odnosno plombe se mogu skinuti po poletanju vazduhoplova na međunarodnoj liniji. Na mešovitoj liniji robom iz stava 1. ovog člana mogu se služiti samo putnici za inostranstvo.

(4) Povraćaj neutrošene domaće robe iz stava 1. ovog člana vrši se na osnovu popisa neutrošene robe u Listi snabdevanja. Zapovednik vazduhoplova, odnosno ovlašćeni član posade, dužan je da po sletanju vazduhoplova, pokaže carinskom organu Listu snabdevanja i plombirane prostore u kojima je smeštena ova roba.

(5) Popis neutrošene domaće robe vrši se u magacinu keteringa i o tome se sačinjavaju dnevni i mesečni izveštaji utrošene robe koje overava ovlašćeni carinski službenik, na zahtev keteringa.

(6) U slučaju kad se vrši dopunsko snabdevanje vazduhoplova na vazduhoplovnom pristaništu, gde se ne nalazi magacin keteringa, izdaje se dopunska Lista snabdevanja, koja se povezuje sa osnovnom.

(7) Postupak sa robom na dopunskoj listi sprovodi se u skladu sa odredbom člana 118. st. 2. do 4. ove uredbe.

Postupak sa predmetima kojim strane vazduhoplovne kompanije snabdevaju vazduhoplove na međunarodnim linijama

Član 121.

(1) Na domaćim vazduhoplovnim pristaništima određenim za međunarodni saobraćaj mogu se, u odgovarajućim skladištima, smeštati strani predmeti namenjeni za snabdevanje vazduhoplova na međunarodnim linijama (za višekratnu ili jednokratnu upotrebu).

(2) Na zahtev vozara, odnosno ovlašćenog lica, carinski organ utvrđuje da za to namenjene prostorije odgovaraju uslovima za sprovođenje mera carinskog nadzora i kontrole.

(3) Evidenciju o predmetima koji se nalaze u skladištima iz stava 1. ovog člana vodi vozar, odnosno ovlašćeno lice. Evidencija sadrži naročito podatke o vrsti, količini i datumu smeštaja robe.

(4) Predmeti iz skladišta iz stava 1. ovog člana izdaju se na osnovu otpremnice po kojoj se predmeti otpremaju na vazduhoplov i koju, po odletanju vazduhoplova u inostranstvo, overava carinski organ.

(5) Voza, odnosno ovlašćeno lice, dužan je da podnese izveštaj o utrošenim predmetima do petog u tekućem mesecu, za prethodni mesec koji, na zahtev vozara, odnosno ovlašćenog lica, overava carinski organ.

7) Postupak sa rezervnim delovima za vazduhoplove

Član 122.

(1) Zapovednik vazduhoplova, odnosno ovlašćeno lice, može da na vazduhoplovnom pristaništu otvorenom za međunarodni saobraćaj uzme deo za zamenu ili rezervni deo za vazduhoplov. O uzimanju dela za zamenu ili rezervnog dela za vazduhoplov na pozajmicu zapovednik vazduhoplova, odnosno ovlašćeno lice podnosi carinskom organu Listu pozajmica, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 11), pre uzimanja dela na vazduhoplovnom pristaništu u Srbiji, odnosno odmah po povratku, ako je deo uzet na vazduhoplovnom pristaništu u inostranstvu.

(2) Kad proveriti podatke, carinski organ overava Listu pozajmica iz stava 1. ovog člana i jedan primerak zadržava za sebe, a drugi predaje zapovedniku vazduhoplova, odnosno ovlašćenom licu.

(3) Prilikom vraćanja dela za zamenu ili rezervnog dela za vazduhoplov koji je uzet na pozajmicu, carinskom organu podnosi se overen primerak Liste pozajmica iz stava 1. ovog člana, na kojem ona overava vraćanje dela za zamenu ili rezervnog dela za vazduhoplov.

(4) Vraćanje dela za zamenu ili rezervnog dela za vazduhoplov koji je uzet na pozajmicu, mora se izvršiti u roku od 90 dana. Izuzetno, u opravdanim slučajevima carinski organ može taj rok produžiti za još 30 dana.

(5) Na domaćem vazduhoplovnom pristaništu domaće pravno lice može sa stranom vazduhoplovnom kompanijom razmenjivati motore i rezervne delove za vazduhoplov.

Član 123.

(1) Slanje motora, odnosno delova vazduhoplova u inostranstvo radi zamene neispravnih motora, odnosno delova na domaćim vazduhoplovima koji se nalaze u inostranstvu vrši se po propisima o privremenom izvozu robe.

(2) Ako se motor domaćeg vazduhoplova ostavi u inostranstvu radi opravke, zapovednik vazduhoplova to prijavljuje carinskom organu na matičnom vazduhoplovnom pristaništu.

(3) Ako je neispravan motor, odnosno neispravan deo vazduhoplova poslat iz Srbije u inostranstvo radi zamene, dokumentacija o izvoznom carinjenju podnosi se uz uvoznju carinsku deklaraciju.

(4) Ako je motor, odnosno deo za vazduhoplov kupljen u inostranstvu i tamo ugrađen u domaći vazduhoplov, carinska dokumentacija o vraćanju neispravnog motora, odnosno neispravnog dela vazduhoplova prilaže se dokumentaciji o uvoznom carinjenju kupljenog motora, odnosno dela vazduhoplova.

Član 124.

(1) Vazduhoplovna kompanija, odnosno pravno lice koje ima zaključen ugovor sa vazduhoplovnom kompanijom a bavi se opravkom i održavanjem vazduhoplova i njihovih delova može na domaćem vazduhoplovnom pristaništu, u odgovarajućim prostorijama, pod carinski nadzor smeštati strane delove za opravku i održavanje vazduhoplova (u daljem tekstu: stokovi).

(2) Na zahtev lica iz stava 1. ovog člana, odnosno ovlašćenog lica, carinski organ utvrđuje da prostorije koje su namenjene za stokove odgovaraju uslovima za sprovođenje mera carinskog nadzora.

(3) Evidenciju o delovima vazduhoplova koji se nalaze u stokovima na domaćem vazduhoplovnom pristaništu vodi lice iz stava 1. ovog člana, odnosno ovlašćeno lice na Listi evidencije rezervnih delova u stoku, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 12).

(4) Evidenciju iz stava 3. ovog člana kontroliše i overava carinski organ.

Član 125.

(1) Ako je domaća vazduhoplovna kompanija u državama u koje je privremeno izvezla vazduhoplov u zakup otvorila stok rezervnih delova za vazduhoplov, o slanju i vraćanju rezervnih delova iz stoka na matičnom aerodromu u ove stokove kompanija je dužna da vodi evidenciju na obrascu iz člana 124. stav 3. ove uredbe.

(2) Domaća vazduhoplovna kompanija dužna je da, po povratku vazduhoplova iz zakupa, vrati sve delove za vazduhoplov, odnosno da ih izvezno ocarini.

(3) Domaća vazduhoplovna kompanija može, u skladu sa stavom 1. ovog člana, u stokove u inostranstvu slati i potrošni materijal, koji je dužna da izvezno ocarini do petog u tekućem mesecu za prethodni mesec.

(4) Evidenciju iz stava 1. ovog člana kontroliše i overava carinski organ.

Član 126.

(1) Carinski organ može, na zahtev lica iz člana 124. stav 1. ove uredbe, odobriti da, bez potpune dokumentacije, podigne ispod carinskog nadzora strane delove za hitne popravke vazduhoplova, a pre uplate uvoznih i drugih dažbina.

(2) Lica iz člana 124. stav 1. ove uredbe dužna su da za delove iz stava 1. ovog člana podnesu uvoznju deklaraciju najkasnije u roku od tri meseca od dana podizanja delova.

(3) Ako lica iz člana 124. stav 1. ove uredbe ne podnesu uvoznju deklaraciju u roku iz stava 2. ovog člana, carinski organ pokreće postupak za naplatu uvoznih dažbina po službenoj dužnosti.

(4) Direktor propisuje bliže uslove za primenu odredaba ovog člana.

5. ŽELEZNIČKI SAOBRAĆAJ

Član 127.

(1) Železnička prevozna sredstva (u daljem tekstu: voz), po prelasku carinske linije, zaustavljaju se na graničnoj železničkoj stanici, na carinskom koloseku koji određuje granična železnička stanica uz saglasnost carinskog organa.

(2) Ako je carinski kolosek zauzet, granična železnička stanica dužna je da blagovremeno, pre ulaska voza, obavesti carinski organ na koji će kolosek voz stati.

Član 128.

(1) Red vožnje vozova u redovnom saobraćaju dostavlja se carinskim organima na železničkim graničnim prelazima, najkasnije sedam dana pre dana početka njegovog važenja.

(2) Granična železnička stanica dužna je da obavesti carinski organ iz stava 1. ovog člana o:

- 1) uvođenju vanrednih vozova u međunarodnom saobraćaju, uz naznačenje tačnog vremena njihovog polaska u inostranstvo, odnosno dolaska iz inostranstva, najdocnije 24 sata pre dolaska, odnosno odlaska voza;
- 2) svakom otkazivanju ili zakašnjenju redovnih i vanrednih vozova u međunarodnom saobraćaju dužem od 30 minuta;
- 3) svakom prelasku granice lokomotiva, motornih kola i dresina;
- 4) svakom povećanju broja kola u vozovima u međunarodnom saobraćaju za prevoz putnika preko uobičajenog broja.

Član 129.

Granična železnička stanica dužna je da odmah po dolasku voza iz inostranstva usmeno prijavi voz graničnoj carinarnici i najkasnije u roku od pet sati od dolaska voza podnese železničke tovarne listove.

Član 130.

Voz ne može nastaviti putovanje dok carinski organ ne izvrši sve propisane radnje, osim ako se carinski postupak sa putnicima ne može sprovesti za vreme redovnog zadržavanja voza u graničnoj železničkoj stanici.

Član 131.

Granična železnička stanica dužna je da carinarnici obezbedi prostorije potrebne za sprovođenje carinskog nadzora i kontrole.

Član 132.

(1) Vozovi se ne smeju zaustavljati na pruzi između carinske linije i granične železničke stanice, osim ako je to neophodno zbog bezbednosti saobraćaja ili u slučaju više sile.

(2) Ako se voz zaustavi na pruzi između carinske linije i granične železničke stanice, granična železnička stanica je dužna da o tome odmah obavesti graničnu carinarnicu.

Član 133.

(1) Ako postoji stalna potreba zaustavljanja vozova na pruzi od carinske linije do granične železničke stanice radi prevoza putnika u lokalnom saobraćaju, tim vozovima dodaju se posebna kola, koja moraju biti vidno označena natpisom: "Za lokalni saobraćaj" i ne smeju biti hodnikom povezana sa ostalim kolima.

(2) Po dolasku voza u graničnu železničku stanicu, granična železnička stanica preduzima potrebne mere da se putnici u lokalnom saobraćaju ne mešaju sa putnicima koji dolaze iz inostranstva.

Član 134.

(1) Kad voz koji prevozi putnike stigne iz inostranstva u graničnu železničku stanicu, ovlašćeni carinski službenici odmah vrše pregled lokomotive, motornih kola, službenih kola i voznog osoblja.

(2) Odvajanje lokomotive i službenih kola od voza, odnosno udaljavanje voznog osoblja, dozvoljeno je tek po izvršenom pregledu.

Član 135.

(1) Pregled robe i ličnog prtljaga koji putnici sa sobom nose vrši se u kolima u kojima se putnici nalaze i to, po pravilu, za vreme redovnog zadržavanja voza po redu vožnje u graničnoj železničkoj stanici, a izuzetno, u opravdanim slučajevima, u službenim prostorijama granične carinarnice.

(2) Za vreme pregleda voza, robe, putnika i ličnog prtljaga, pristup na peron uz koji voz stoji i ulazak u voz dozvoljen je samo službenim licima, a drugim licima - samo uz prethodnu saglasnost granične carinarnice.

Član 136.

(1) Ako se carinski postupak sa putnicima ne može završiti za vreme redovnog zadržavanja voza u graničnoj železničkoj stanici, carinski postupak se može sprovesti za vreme kretanja voza.

(2) Ako se carinski postupak sa putnicima sprovodi za vreme kretanja voza, a voz staje na usputnim stanicama, železnica je dužna da odvoji kola sa putnicima iz inostranstva od kola sa putnicima u domaćem saobraćaju.

(3) Ovlašćenim carinskim službenicima koji vrše carinski pregled za vreme kretanja voza železnica obezbeđuje besplatan prevoz u odlasku i povratku, kao i poseban odeljak u vagonu za sprovođenje mera carinskog nadzora i kontrole i smeštaj carinske robe.

Član 137.

Lični prtljag koji je u inostranstvu predat železnici na prevoz, granična železnička stanica dužna je da prijavi graničnoj carinarnici.

Član 138.

(1) Granična carinarnica dužna je da o završenom pregledu putničkog voza odmah obavesti graničnu železničku stanicu tako što ovlašćeni carinski službenik upisuje u železničku knjigu za prijavljivanje i odjavljivanje vozova tačno vreme završetka pregleda i to potvrđuje svojim potpisom.

(2) Granična carinarnica dužna je da sve propisane radnje kod putničkih vozova izvrši za vreme redovnog zadržavanja voza, ako ne postoje posebni razlozi za duže zadržavanje voza, o čemu obaveštava graničnu železničku stanicu.

1) Carinski postupak i carinska kontrola prilikom uvoza i tranzita robe

Član 139.

(1) Za vreme carinskog pregleda teretnog voza i voznog osoblja pristup na peron uz koji voz stoji i ulazak u voz dozvoljen je samo službenim licima.

(2) Carinski organ utvrđuje brojno stanje kola u sastavu teretnog voza, vrši pregled lokomotive, službenih kola i voznog osoblja, a po potrebi, i ostalih kola teretnog voza i utvrđuje stanje inostranih železničkih ili carinskih plombi na kolima.

(3) Brojno stanje kola u sastavu teretnog voza carinski organ spravjuje sa Spiskom prelaza strane železnice ili sa prevoznim ispravama koje prate robu (tovarni list, ekspresni list, prtljažnica i dr.), a koje mu predaje granična železnička stanica.

Član 140.

(1) Ako se pregledom utvrdi da na zatvorenim kolima sa robom nema stranih železničkih ili carinskih plombi, ili da su one povređene, carinski organ, zajedno sa graničnom železničkom stanicom, komisijski utvrđuje stanje i o tome sastavlja zapisnik bez utvrđivanja stvarnog stanja robe u kolima. Na ta kola carinski organ i granična železnička stanica stavljaju svoje plombe. Podatke o stavljenim plombama komisija unosi u zapisnik.

(2) Ako granična železnička stanica odluči da proveriti stvarno stanje robe, to može da čini samo pod carinskim nadzorom.

Član 141.

Ako prilikom pregleda sa kola treba skinuti pojedine pričvršćene delove, granična železnička stanica dužna je da, na zahtev carinskog organa, to učini.

Član 142.

Ovlašćeni carinski službenik, po završenom pregledu teretnog voza, o tome obaveštava graničnu železničku stanicu i upisuje u železničku knjigu za prijavljivanje i odjavljivanje vozova tačno vreme završetka pregleda teretnog voza.

Član 143.

Ovlašćeni carinski službenik dužan je da sve radnje u vezi pregleda teretnog voza izvrši najduže za dva časa, a kod maršrutnog teretnog voza sa istom vrstom robe - najduže za 30 minuta, ako ne postoje opravdani razlozi za duže zadržavanje voza, i o tome obaveštava graničnu železničku stanicu.

Član 144.

Ovlašćeni carinski službenik prilikom pregleda denčanih pošiljki utvrđuje stanje pakovanja koleta i sravnjuje podatke iz sažete deklaracije sa podacima na koletima. Te pošiljke se ne plombiraju.

Član 145.

(1) Tranzitni dokument granična železnička stanica podnosi graničnoj carinarnici zajedno sa železničkim prevoznim ispravama i Popisnom knjigom, u koju se upisuje vreme njihove predaje.

(2) Primljeni tranzitni dokument carinski organ sravnjuje sa železničkim prevoznim ispravama ili s podacima iz Spiska prelaza strane železnice.

(3) Ovlašćeni carinski službenik, kad utvrdi da je tranzitni dokument pravilno popunjen, potpisuje ga i overava pečatom, a železničke prevozne isprave, sa jednim primerkom tranzitnog dokumenta na kome je potvrđen njegov prijem vraća graničnoj železničkoj stanici - za teretne vozove najkasnije u roku od dva sata od prijema, a za maršrutne vozove sa istom vrstom robe - najkasnije 30 minuta od prijema.

Član 146.

Ovlašćeni carinski službenik, radi proveravanja tačnosti podataka u tranzitnom dokumentu, u prisustvu železničkog radnika, vrši pregled voza, a po potrebi, može da izvrši i pregled robe.

Član 147.

Ako se utvrdi da se pregled robe ne može izvršiti u kolima, granična železnička stanica dužna je da u roku od 48 sati istovari robu i da je smesti na mesto koje odredi carinski organ.

Član 148.

Ako carinski organ odluči da se pregled robe izvrši u kolima, ovlašćeni carinski službenik staviće o tome zabeležku u tranzitnom dokumentu. Ta roba ostaje i dalje kod železnice. Kola moraju biti postavljena na koloseku koji je odredila granična železnička stanica, u saglasnosti sa carinskim organom.

Član 149.

Pre nego što granična železnička stanica pristupi istovaru i predaji robe carinskom organu, ovlašćeni carinski službenik i železnički radnik proveravaju ispravnost plombi na kolima i stavljaju zabeležku u tranzitni dokument o nađenom stanju tih plombi, kao i dan i vreme početka istovara.

Član 150.

(1) Ovlašćeni carinski službenik, pri predaji robe carinskom organu, sravnjuje podatke iz tranzitnog dokumenta sa stvarnim stanjem koleta u pogledu broja i oznaka, a po potrebi, proverava i njihovu masu i vrstu robe.

(2) Ako se roba predaje u rasutom stanju, carinski organ prima tu robu na osnovu tranzitnog dokumenta, bez merenja njene mase.

(3) Granična železnička stanica može da zahteva od carinskog organa da se pri predaji robe iz st. 1. i 2. ovog člana izvrši i merenje njene mase.

Član 151.

(1) Ako se prilikom predaje robe iz člana 150. ove uredbe utvrdi da se podaci iz tranzitnog dokumenta ne slažu sa stvarnim stanjem robe u pogledu oznaka na koletima, da su obeležja na koletima povređena, da su koleta oštećena ili da se roba iz koleta na bilo koji način rasipa, da postoji manjak ili višak koleta, ovlašćeni carinski službenik, u prisustvu železničkog radnika, sastavlja zapisnik. Železnički radnik može upisati u zapisnik svoje primedbe u pogledu tačnosti utvrđenog stanja.

(2) Robu koja se iz koleta na bilo koji način rasipa carinski organ nije dužan da primi sve dok železnička stanica to ne otkloni.

Član 152.

(1) Ako se prilikom predaje robe utvrdi višak koleta, odnosno robe, granična železnička stanica taj višak upisuje u tranzitni dokument i predaje ga carinskom organu.

(2) Na zahtev granične železničke stanice carinski organ može odobriti da se višak koleta, odnosno robe vrati u inostranstvo ili, ako se utvrdi da pripada nekoj pošiljci, da se uputi prijemnoj carinarnici.

2) Upućivanje, deklarisanje i predaja robe prijemnoj carinarnici

Član 153.

(1) Za robu koja se prijemnoj carinarnici upućuje vozom, granična železnička stanica, podnosi carinskom organu tranzitni dokument i železničke prevozne isprave.

(2) Železničke prevozne isprave iz stava 1. ovog člana carinski organ vraća graničnoj železničkoj stanici najkasnije dva sata po prijemu. Granična železnička stanica na jednom primerku tranzitnog dokumenta potvrđuje da je robu primila radi upućivanja prijemnoj carinarnici.

Član 154.

Ako je železnica, na osnovu naknadnog uputstva pošiljaoca robe, predala robu drugoj carinarnici koja je određena u naknadnom uputstvu, ta carinarnica potvrđuje prijem, odnosno izlaz robe carinarnici koja je robu uputila.

Član 155.

(1) Ako se zbog tehničke neispravnosti kola ili iz drugih opravdanih razloga carinska roba mora pretovarati u druga kola, pretovaru prisustvuju dva železnička radnika.

(2) O izvršenom pretovaru železnička stanica sastavlja zapisnik, koji sadrži: razlog pretovara, stanje plombi i robe i imena železničkih radnika u čijem prisustvu je pretovar izvršen. Zapisnik potpisuju oba železnička radnika, a overava ga šef železničke stanice u kojoj je pretovar izvršen. Ako pretovar nije izvršen na železničkoj stanici, zapisnik overava šef železničke stanice u kojoj se voz posle pretovara zaustavio. Jedan primerak zapisnika prilaže se odgovarajućoj železničkoj preveznoj ispravi radi predaje carinarnici kojoj je roba upućena.

(3) Železnički radnici koji su prisustvovali pretovaru staviće ispod otiska štamбилja na preveznoj ispravi zabeležku:

"Pretovar u stanici _____ (žig stanice), zbog _____ uredno izvršen u kola br. _____ i stavljene železničke plombe br. _____".

(4) Podatke upisane u zabeleški železnički radnici potpisuju i overavaju žigom železničke stanice sa datumom.

Član 156.

(1) Ako se od otpremne do prijemne železničke stanice carinska roba delimično izgubi, uništi ili ošteti, prijemna železnička stanica dužna je da uz tranzitni dokument robe priloži dva primerka zapisnika o uviđaju železničke stanice koja je utvrdila delimičan nestanak, oštećenje ili uništenje robe. Železnička stanica koja sastavlja zapisnik o uviđaju stavlja na prevoznu ispravu zabelešku: "Prilog: zapisnik o uviđaju - roba je delimično izgubljena, oštećena ili uništena".

(2) Ako prijemna carinarnica primi robu po tranzitnom dokumentu, uz koji je priložen zapisnik iz stava 1. ovog člana, neće sastavljati zapisnik iz člana 155. ove uredbe ako se podaci iz zapisnika slažu sa stvarnim stanjem robe koja se predaje, odnosno prima.

(3) Primerak overenog zapisnika o delimičnom nestanku, uništenju ili oštećenju carinske robe prijemna carinarnica prilaže uz tranzitni dokument, a carinskom organu koji je robu uputio potvrđuje ispravnost prijema.

Član 157.

Ako je na putu od otpremne do uputne železničke stanice carinska roba potpuno uništena usled više sile, železnička stanica koja je to utvrdila dostavlja jedan primerak zapisnika o uviđaju i druge isprave za uništenu robu carinskom organu koji je robu uputio i koja, po sprovedenom postupku, razdužuje robu u svojoj evidenciji.

Član 158.

Po završenom carinjenju robe koja se izvozi, carinarnica stavlja na odgovarajuće železničke prevozne isprave štambilj:

"Ocarinjeno po carinskoj deklaraciji br. ____ od ____". Na prevozna sredstva sa robom i na železničke prevozne isprave železnička stanica stavlja nalepnice zelene boje: "Carinska roba. Predati carinarnici (naziv izlazne železničke stanice)".

Član 159.

(1) Ako pri izvozu robe carinski organ utvrdi nesaglasnost stvarnog stanja robe i železničkih kola sa ispravama koje prate robu ili utvrdi da su povređena carinska obeležja na robi ili na kolima, da postoji oštećenje, manjak ili višak robe, da je roba uništena ili nestala, ovlašćeni carinski službenik, u prisustvu železničkog radnika, sastavlja zapisnik u tri primerka, koji oni potpisuju. Jedan primerak zapisnika ostaje kod carinskog organa, drugi se dostavlja carinarnici koja je robu uputila, a treći se predaje železničkoj stanici.

(2) Višak robe carinski organ zadržava i o tome stavlja zabelešku u zapisnik kojim je utvrđeno postojanje tog viška.

(3) Carinski organ zadržava jedan primerak izvozne carinske deklaracije, a jedan primerak te deklaracije zajedno sa železničkim prevoznim ispravama, vraća železničkoj stanici u roku od dva sata po njihovom prijemu.

Član 160.

Na osnovu podataka iz tranzitnog dokumenta, izlazna carinarnica potvrđuje izlaz robe iz Srbije carinarnicama koje su uputile robu.

Član 161.

Na postupak pri izvozu robe shodno se primenjuju odredbe ove uredbe o postupku pri uvozu robe.

3) Snabdevanje vagon restorana, spavaćih kola i službenih kola u međunarodnom železničkom saobraćaju

Član 161a

(1) Namirnice, piće i drugi proizvodi koji služe za potrebe putnika, koji se prilikom prelaska carinske linije zateknu u vagon restoranima, spavaćim kolima i službenim kolima međunarodnih ekspresnih vozova, pratilac železničkih kola dužan je da upiše u spisak samo ako je njihovo pakovanje standardno za prodaju takve vrste robe na malo ili ako su količine te robe veće od količina potrebnih za uobičajenu potrošnju u tim prevoznim sredstvima.

(2) Spisak se sastavlja u tri primerka koje overava ulazna carinarnica, koja zadržava jedan primerak, a ostala dva primerka predaje pratiocu prevoznog sredstva iz stava 1. ovog člana, koji jedan primerak predaje izlaznoj carinarnici.

(3) Na robu upisanu u spisak iz stava 1. ovog člana, odnosno na prostore u kojima je roba smeštena, ulazna carinarnica stavlja carinska obeležja. Carinska obeležja se mogu skinuti tek po izlasku prevoznog sredstva iz carinskog područja.

Član 161b

(1) Prevozno sredstvo iz člana 161a ove uredbe može se snabdevati na železničkim stanicama na carinskom području namirnicama i pićem samo do količine koje sa količinom te robe iz tog člana ove uredbe nisu veće od količina potrebnih za uobičajenu potrošnju u tom prevoznom sredstvu.

(2) Za robu iz stava 1. ovog člana pratilac prevoznog sredstva nije dužan da sastavlja poseban spisak, već kupovinu robe dokazuje računom ili specifikacijom koju overava prodavac robe.

6. POŠTANSKI SAOBRAĆAJ

Član 162.

Primopredaja poštanskih pošiljki između strane i domaće pošte (u daljem tekstu: izmenična pošta) vrši se pod carinskim nadzorom i kontrolom.

Član 163.

Prostorije za pregled i carinjenje poštanskih pošiljaka obezbeđuje pošta carinjenja.

Član 164.

Carinskom pregledu ne podležu poštanske pošiljke za koje se prema težini ili dimenzijama pretpostavlja da ne sadrže carinsku robu, ili su prema pratećoj dokumentaciji (kataloška prodaja) oslobođeni plaćanja uvoznih dažbina, kao i poštanske pošiljke u tranzitu preko carinskog područja.

Član 165.

Poštanske pošiljke koje sadrže efektivni novac, hartije od vrednosti i zlato u prerađenom ili kovanom obliku podležu i deviznoj kontroli, u skladu sa propisima koji uređuju devizno poslovanje.

Član 166.

(1) Poštanske pošiljke koje se šalju u inostranstvo, a koje sadrže carinsku robu, mogu se predati svakoj pošti.

(2) Pošiljke iz stava 1. ovog člana koje nisu predate pošti carinjenja, prijemna pošta otprema pošti carinjenja radi sprovođenja carinskog postupka.

(3) Pošta carinjenja podnosi poštanske pošiljke carinarnici na pregled zajedno sa izvoznom deklaracijom i propisanim ispravama. Izvoznu deklaraciju popunjava pošiljalac.

Član 167.

Za poštanske pošiljke koje se šalju u inostranstvo carinarnici se sa pošiljkom predaje primerak deklaracije na obrascu CN-23 (Akta Svetskog poštanskog saveza - Peking 1999).

Član 168.

(1) Na omotu poštanske pošiljke koja podleže carinskom pregledu, prijemna pošta stavlja nalepnicu "Podleže carinskom pregledu", koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 13) i otprema je pošti carinjenja.

(2) Pošta carinjenja podnosi primljene poštanske pošiljke na carinski pregled odmah, a najkasnije narednog dana od dana prijema.

Član 169.

(1) Carinskom pregledu ne podležu pismonosne pošiljke koje se izvoze, odnosno uvoze, i koje sadrže robu iz člana 12. stav 3. Carinskog zakona, kao i pismonosne pošiljke:

- 1) za koje se prema masi i dimenzijama pretpostavlja da ne sadrže carinsku robu;
- 2) koje sadrže javne isprave, trgovačku korespondenciju, poslovne knjige ili robnu, pravnu i finansijsku dokumentaciju;
- 3) koje sadrže štampani materijal iz oblasti kulture, prosvete i nauke ili dokumentaciju koja se šalje u skladu sa međunarodnim sporazumima;
- 4) koje sadrže dokumentaciju koja se šalje u vezi s međunarodnim licitacijama i konkursima;
- 5) koje sadrže televizijske, filmske ili na drugi način snimljene vesti ili slike i programske priloge za indirektnu emisiju preko sredstava javnog informisanja;
- 6) koje sadrže filmove koji se šalju radi razvijanja.

(2) Na pošiljke iz stava 1. ovog člana radnik pošte stavlja nalepnicu "Ne podleže carinskom pregledu", koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 15).

Član 170.

(1) Poštansku pošiljku koja podleže carinskom pregledu radnik pošte stavlja na uvid ovlašćenom carinskom službeniku koji vrši carinski pregled.

(2) Po izvršenom carinskom pregledu radnik pošte dužan je da zatvori pošiljku, da skine sa omota nalepnicu "Podleže carinskom pregledu" i da umesto te nalepnice stavi na omot pošiljke nalepnicu "Ocarinjeno", koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 14) ili nalepnicu "Oslobođeno od plaćanja carine", koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 16).

(3) Ovlašćeni carinski službenik koji je izvršio carinski pregled paketa potpisuje sprovednicu i overava je pečatom, a ovlašćeni carinski službenik koji je izvršio carinski pregled pismonosne pošiljke, stavlja svoj potpis na pošiljku i overava ga pečatom.

Član 171.

(1) Po izvršenom pregledu pošiljke koja se šalje u inostranstvo, pošta carinjenja upućuje pošiljku izmeničnoj pošti.

(2) Za paketski zaključak pošta carinjenja sačinjava poštansko-carinsku propratnicu, u četiri primerka. Carinski organ overava primerke poštansko-carinske propratnice i prvi primerak zadržava, a tri primerka vraća pošti carinjenja. Pošta carinjenja dva primerka poštansko-carinske propratnice prilaže uz paketski zaključak i šalje ih nadležnoj izmeničnoj pošti.

(3) Po prispeću paketskog zaključka u izmeničnu poštu, carinski organ overava dva primerka poštansko-carinske propratnice, jedan primerak vraća izmeničnoj pošti, a drugi dostavlja otpremnoj carinarnici, kao potvrdu prijema paketskog zaključka.

Član 172.

(1) Izmenična pošta otprema poštanske pošiljke stranim izmeničnim poštama u propisanim paketskim zaključcima.

(2) Za svaku otpremu paketskih zaključaka koji se upućuju u inostranstvo preko iste izlazne carinske ispostave, izmenična pošta sačinjava poštansko-carinsku propratnicu, u četiri primerka. Carinski organ overava sva četiri primerka poštansko-carinske propratnice i prvi primerak zadržava, a ostala tri primerka vraća izmeničnoj pošti. Izmenična pošta zadržava jedan primerak poštansko-carinske propratnice, a druga dva primerka prilaže uz paketski zaključak.

(3) Izlazna carinarnica overava dva primerka poštansko-carinske propratnice, jedan primerak zadržava, a drugi predaje izmeničnoj pošti, koja predaje paketski zaključak stranoj pošti.

(4) Zadržani primerak poštansko-carinske propratnice izlazna carinarnica vraća carinarnici određenoj prema sedištu izmenične pošte od koje paketski zaključak potiče.

Član 173.

Ako se paketski zaključci za inostranstvo otpremaju posredstvom prevoznika u vazdušnom saobraćaju, poštansko-carinske propratnice koje je izmenična pošta overila, carinski organ kod izmenične pošte predaje prevozniku, Prevoznik predaje dva primerka poštansko-carinske propratnice carinskom organu na vazduhoplovnom pristaništu, koji ih overava i jedan primerak zadržava. a drugi vraća carinskom organu koji je uputio pošiljku.

Član 174.

Ako izmenična pošta primi poštansku pošiljku koja podleže carinskom pregledu na kojoj nema oznaka da je izvršen carinski pregled (nema carinskih obeležja, nema

nalepnice "Ocarinjeno" i dr.), izmenična pošta stavlja na omot pošiljke nalepnicu "Podleže carinskom pregledu" i upućuje je nadležnoj pošti carinjenja.

Član 175.

(1) Poštansku pošiljku koja je izvezena iz Srbije, a koja se vrati iz inostranstva, pošta carinjenja podnosi carinskom organu na carinski pregled zajedno sa deklaracijom i ispravama o izvozu.

(2) Za pošiljku iz stava 1. ovog člana za koju se u roku od 30 dana od dana prijema obaveštenja o prispeću pošiljke ne podnesu dokazi o izvozu, carinski organ određuje carinski dozvoljeno postupanje, uključujući i prodaju.

Član 176.

(1) Poštanske pakete koji su preuzeti od strane pošte domaća izmenična pošta prijavljuje graničnoj carinarnici na osnovu kopije ili prepisa Spiska razmene strane pošte, a vreće sa pismonosnim pošiljkama prijavljuje graničnoj carinarnici usmeno.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, poštanske pošiljke koje se prevoze iz inostranstva u zatvorenim (plombiranim) poštanskim vozilima ne prijavljuju se graničnoj carinarnici nego se kopija ili prepis Spiska razmene strane pošte podnosi carinskom organu nadležnom prema sedištu izmenične pošte kojoj su pošiljke upućene.

(3) Ovlašćeni carinski službenik sravnjuje broj poštanskih paketa, odnosno vreća sa poštanskim paketima sa podacima iz kopije ili prepisa Spiska razmene strane pošte, overava kopije, odnosno prepis Spiska stavljanjem pečata i jedan primerak te kopije, odnosno tog prepisa zadržava.

(4) Pošta koja je preuzela paketske zaključke od strane pošte upućuje ih izmeničnoj pošti. Za paketske zaključke preuzete od strane pošte, pošta koja ih je preuzela sačinjava poštansko-carinsku propratnicu, u četiri primerka. Granična carinarnica overava četiri primerka poštansko-carinske propratnice i prvi primerak zadržava, a tri primerka predaje pošti koja je primila paketske zaključke od strane pošte.

(5) Pošta koja je preuzela paketske zaključke od strane pošte zadržava jedan primerak poštansko-carinske propratnice, a dva primerka, sa paketskim zaključkom, otprema izmeničnoj pošti na koju paketski zaključak glasi.

(6) Po prispeću paketskih zaključaka u izmeničnu poštu, carinski organ nadležan prema sedištu izmenične pošte u koju su upućeni paketski zaključci overava dva primerka poštansko-carinske propratnice, jedan primerak dostavlja graničnoj carinarnici, a drugi vraća izmeničnoj pošti.

Član 177.

(1) Izmenična pošta pod carinskim nadzorom odvaja pismonosne pošiljke koje sadrže ili za koje se pretpostavlja da sadrže carinsku robu, odnosno robu koja podleže carinskom pregledu.

(2) Pismonosne pošiljke koje ne sadrže carinsku robu izmenična pošta upućuje određišnom poštanskom centru ili poštama sa kojima ima direktnu kartovnu vezu, radi uručenja primaocu.

(3) Pošiljke iz stava 2. ovog člana, mogu, pre uručenja primaocu, da pregledaju drugi nadležni organi, u skladu sa njihovim ovlašćenjima.

Član 178.

Ako se pri otvaranju pismonosnih pošiljaka utvrdi da je pošiljka koja sadrži carinsku robu vidno oštećena, izmenična pošta će za pošiljku sačiniti Zapisnik o

neispravnosti na obrascu CN 24 (Akta Svetskog poštanskog saveza - Peking 1999), koji potpisuju radnik pošte i ovlašćeni carinski službenik. Jedan primerak zapisnika zadržava carinski organ.

Član 179.

(1) Pismo nosne pošiljke koje sadrže ili za koje se pretpostavlja da sadrže carinsku robu izmenična pošta usmerava i otprema nadležnim poštama carinjenja.

(2) Raspoređene pismo nosne pošiljke otpremaju se poštama carinjenja, u zaključcima, nakon pregleda od strane drugih nadležnih organa.

Član 180.

(1) Izmenična pošta razdvaja poštanske pakete prispele iz inostranstva prema nadležnim poštama carinjenja.

(2) Raspoređeni poštanski paketi otpremaju se poštama carinjenja nakon pregleda od strane drugih nadležnih organa.

(3) Za svaki paketski zaključak izmenična pošta sačinjava poštansko-carinsku propratnicu, u četiri primerka, koje overava carinski organ i koji zadržava prvi primerak, a tri primerka vraća izmeničnoj pošti, koja dva primerka priključuje paketskom zaključku.

(4) Ako izmenična pošta otprema poštanske pakete drugoj izmeničnoj pošti u zemlji, postupa se na način utvrđen odredbom stava 3. ovog člana.

Član 181.

(1) Pošiljka za koju nadležni organ utvrdi da sadrži opasan predmet isključuje se iz daljeg prenosa u prisustvu radnika nadležnog organa, ovlašćenog carinskog službenika i radnika pošte.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana radnik pošte sačinjava zapisnik koji overavaju ovlašćeni carinski službenik i radnik nadležnog organa, u pet primeraka, od kojih svaki potpisnik zadržava po jedan.

(3) Na poštansko-carinsku propratnicu kojom se odnosna pošiljka upućuje pošti carinjenja ovlašćeni carinski službenik stavlja zabeležku "Prilog: zapisnik o isključenju pošiljke od daljeg prenosa" i to potpisuje i overava pečatom.

Član 182.

Ako primi vidno oštećen ili neispravan paket, izmenična pošta sastavlja zapisnik na Obrascu CN-24, koji potpisuju radnik pošte i ovlašćeni carinski službenik. Jedan primerak zapisnika zadržava carinski organ.

Član 183.

Preuzimanje poštanskih zaključaka u pošti carinjenja vrši se pod carinskim nadzorom.

Član 184.

Za prispeli paketski zaključak carinski organ overava poštansko-carinsku propratnicu i dostavlja je carinskom organu nadležnom prema sedištu izmenične pošte od koje paketski zaključak potiče, kao potvrdu prijema zaključka. Ako je zaključak primljen bez poštansko-carinske propratnice, pošta carinjenja popunjava nalazno-poštansko-carinsku propratnicu, u četiri primerka. Carinski organ overava sva četiri primerka

nalazno-poštansko-carinske propratnice i prvi primerak zadržava, a tri primerka predaje pošti carinjenja. Pošta carinjenja dva primerka te propratnice otprema izmeničnoj pošti od koje je paketski zaključak prispeo.

Član 185.

Ako se prilikom preuzimanja paketskih zaključaka u pošti carinjenja utvrdi da se podaci iz poštansko-carinske propratnice ne slažu sa stvarnim stanjem, pošta carinjenja sastavlja zapisnik, u četiri primerka, koji potpisuju radnik pošte i ovlašćeni carinski službenik. Jedan primerak zapisnika dostavlja se carinskom organu nadležnom prema sedištu izmenične pošte od koje paketski zaključak potiče, drugi primerak se predaje pošti carinjenja, treći se dostavlja izmeničnoj pošti od koje paketski zaključak potiče, a četvrti zadržava carinski organ.

Član 186.

Odmah po prispeću u poštu carinjenja, ovlašćeni carinski službenik odvaja pismonosne pošiljke koje podležu carinskom pregledu od pošiljaka koje ne podležu tom pregledu, a koje nisu odvojene u izmeničnoj pošti. Na pošiljke koje ne podležu carinskom pregledu radnik pošte stavlja nalepnicu "Ne podleže carinskom pregledu" i otprema ih prema odredišnim poštama radi uručjenja.

Član 187.

(1) Poštanske pošiljke, koje sadrže carinsku robu, podnose se na carinski pregled odmah po prijemu u poštu carinjenja. Zajedno sa poštanskom pošiljkom pošta carinjenja predaje carinskom organu Poštansko carinsku prijavu - specifikaciju i deklaraciju na propisanom obrascu.

(2) Ekspres, EMS (specijalne pošiljke sa posebnim rukovanjem težine do 30 kg), prioritetne, avionske pošiljke, kao i pošiljke koje sadrže žive životinje, lako kvarljivu robu i lekove, imaju prvenstvo pri carinjenju. Pismonosna pošiljka i pismo sa označenom vrednošću ima prvenstvo u odnosu na paket.

(3) Carinski postupak s poštanskim pošiljkama mora biti završen najkasnije u roku od pet dana, a sa pošiljkama i pismima iz stava 2. ovog člana u roku od 24 sata od kada pošta carinjenja podnese deklaraciju i Poštansko-carinsku prijavu, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 18).

Član 188.

(1) U poštansko-carinsku prijavu ne upisuju se pismonosne pošiljke koje ne podležu carinskom pregledu, kao ni podaci o pošiljkama koje je, prema teritorijalnoj nadležnosti, trebalo uputiti drugoj pošti carinjenja. Pošiljke koje je, prema teritorijalnoj nadležnosti, trebalo uputiti drugoj pošti carinjenja vraćaju zaključkom izmeničnoj pošti od koje su prispele radi upućivanja nadležnoj pošti carinjenja.

(2) Podaci o masi poštanske pošiljke upisuju se u Poštansko-carinsku prijavu na osnovu merenja u pošti carinjenja.

(3) Poštansko-carinske prijave popunjavaju se, po pravilu, posebno za pismonosne pošiljke, a posebno za pakete. Ako se na jednoj Poštansko-carinskoj prijavi upisuju podaci za obe vrste poštanskih pošiljaka, u zaglavlje prijave mora se upisati napomena "Paketi i pismonosne pošiljke".

(4) Poštansko-carinske prijave - specifikacije za ekspres, EMS, prioritetne i avionske pošiljke mogu se voditi posebno uz saglasnost carinskog organa.

(5) Ako se u Poštansko-carinsku prijavu upiše pošiljka koja spada u teritorijalnu nadležnost druge pošte carinjenja, ta pošiljka se otprema određenoj pošti carinjenja preko izmjenične pošte od koje je prispela, uz Poštansko-carinsku propratnicu, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 19) i koju sačinjava carinski organ. Poštansko-carinska prijava razdužuje se brojem Poštansko-carinske propratnice.

(6) Uz Poštansko-carinsku prijavu prilažu se isprave koje prate poštansku pošiljku (sprovodnica i dr.).

Član 189.

(1) Pregled poštanske pošiljke vrši ovlašćeni carinski službenik, u prisustvu poštanskog radnika.

(2) Carinskom pregledu može da prisustvuje i primalac pošiljke, odnosno lice koje on ovlasti.

Član 190.

(1) Otvaranje i zatvaranje poštanskih pošiljaka u toku carinskog pregleda vrši pošta carinjenja. Radnik pošte carinjenja otvara poštansku pošiljku u prisustvu ovlašćenog carinskog službenika i stavlja mu je na uvid, radi pregleda.

(2) Ovlašćeni carinski službenik može da zahteva da se poštanska pošiljka, pre otvaranja, izmeri i utvrđena masa uporedi s podacima iz poštansko-carinske prijave.

Član 191.

(1) Ako se prilikom pregleda utvrdi da je sadržina pošiljke ukvarena, oštećena, uništena ili na drugi način postala neupotrebljiva, sastavlja se zapisnik, koji potpisuju radnik pošte i ovlašćeni carinski službenik.

(2) Zapisnik iz stava 1. ovog člana sastavlja se u četiri primerka, i to za sve vrste pošiljki na Obrascu CN-24. Jedan primerak zapisnika zadržava carinski organ i prilaže uz poštansko-carinsku prijavu i specifikaciju, na koju se unosi odgovarajuća zabeleška o utvrđenom stanju sadržine pošiljke.

Član 192.

(1) Ako je poštanska pošiljka zadržana zbog toga što je za uvoz, izvoz, odnosno za korišćenje carinske povlastice potrebno ispuniti posebno propisane uslove, pošta carinjenja na omot pošiljke stavlja zabelešku o razlozima zadržavanja i poziva primaoca, odnosno pošiljaoca da pruži dokaze o ispunjenju uslova za uvoz, izvoz, odnosno dokaz o pravu na korišćenje carinske povlastice.

(2) Ako lice iz stava 1. ovog člana pruži dokaze o ispunjenju uslova za izvoz, uvoz robe, odnosno dokaz o pravu na korišćenje carinske povlastice, pošta carinjenja podnosi takvu pošiljku na carinski pregled.

Član 193.

Pošiljke iz člana 192. stav 1. ove uredbe koje se uvoze, pošta carinjenja dužna je da čuva do uručjenja primaocu, odnosno do pravnosnažnosti odluke carinskog organa kojim se određuje drugo dozvoljeno postupanje ili upotreba robe, o čemu carinski organ obaveštava poštu carinjenja.

Član 194.

(1) Nakon izvršenog pregleda carinski organ obračunava iznos uvoznih dažbina na Uvozno poštansko-carinskoj deklaraciji za građane, koja je odštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo (Prilog br. 17), u koji upisuje podatke o količini i vrednosti robe, naimenovanju robe i ukupnom iznosu obračunatih uvoznih dažbina koje terete pošiljku.

(2) Poštanska pošiljka se primaocu ili ovlašćenom licu uručuje nakon uplate uvoznih dažbina iz stava 1. ovog člana.

Član 195.

(1) Po izvršenom carinskom pregledu poštanske pošiljke, radnik pošte zatvara pošiljku i na omot stavlja nalepnicu "Ocarinjeno", odnosno nalepnicu "Oslobođeno od plaćanja carine", ako carinski organ utvrdi da ta pošiljka ne podleže obavezi plaćanja uvoznih dažbina.

(2) Posle carinskog pregleda i zatvaranja, poštanska pošiljka se ponovo meri i utvrđena masa označava na omotu pošiljke.

(3) Pošta je odgovorna za ispravnost i sadržaj pošiljke do uručjenja primaocu.

Član 196.

Specifikaciju iz člana 187. stav 1. ove uredbe carinarnica razdužuje brojevima Uvoznih poštansko-carinskih deklaracija za građane, a ako za pošiljku nije propisano podnošenje deklaracije, poštansko-carinska prijava se razdužuje zabeležkom: "Oslobođeno od plaćanja carine", uz naznačenje osnova za oslobođenje od plaćanja carine.

Član 197.

(1) Ako se poštanska pošiljka carini na osnovu podnete deklaracije, carinski organ predaje pošti carinjenja primerak deklaracije sa popunjenom uplatnicom, radi uručjenja te pošiljke primaocu.

(2) Radnik pošte carinjenja potpisom na odgovarajućoj poštansko-carinskoj prijavi potvrđuje prijem deklaracije i uplatnice.

(3) Deklaraciju sa pošiljkom pošta uručuje primaocu po prethodnoj naplati uvoznih dažbina.

Član 198.

(1) Pre naplate uvoznih dažbina pošta je dužna da primaocu stavi na uvid deklaraciju i da ga obavesti da pre preuzimanja poštanske pošiljke može podneti prigovor na nalaz carinskog organa u pogledu vrste, kakvoće, količine i vrednosti robe.

(2) Ako primalac poštanske pošiljke izjavi da podnosi prigovor, pošta će neotvorenu pošiljku vratiti pošti carinjenja, zajedno sa deklaracijom, sprovednicom i prigovorom primaoca radi sprovođenja postupka carinjenja.

(3) Ako primalac poštanske pošiljke podnese prigovor na nalaz carinskog organa iz stava 1. ovog člana, pošta carinjenja zadržava pošiljku do pravnosnažnosti, odnosno izvršnosti odluke carinskog organa po prigovoru primaoca, osim u slučajevima kad je međunarodnim ugovorom drukčije određeno.

(4) Pošta je dužna da iznos naplaćenih uvoznih dažbine uplati na propisani račun u roku od 24 sata po izvršenoj naplati.

Član 199.

(1) Ako primalac odbije prijem poštanske pošiljke iz inostranstva, a ne podnese nikakav prigovor u pogledu carinjenja, ta pošiljka se, kao neuručena, vraća carinskom organu sa primerkom Uvozne poštansko-carinske deklaracije za građane, radi razduženja obračunatih uvoznih dažbina i vraćanja pošiljke u inostranstvo.

(2) Ako primerak Uvozne poštansko-carinske deklaracije iz stava 1. ovog člana nije vraćen, carinski organ razduženje vrši na osnovu svoje evidencije i dokaza da je pošiljka vraćena u inostranstvo.

(3) Ako se poštanska pošiljka ne može uručiti primaocu, odredišna pošta je vraća pošti carinjenja.

(4) Pošiljke iz st. 1. i 2. ovog člana pošta carinjenja podnosi carinskom organu na ponovni pregled. Ako utvrdi da sadržina tih pošiljaka nije promenjena, carinski organ odmah, a najkasnije u roku od 48 sati, popunjava poštansko-carinsku propratnicu radi vraćanja poštanske pošiljke u inostranstvo preko izmenične pošte.

(5) Primerak deklaracije, sa priloženim ispravama, carinski organ zadržava, a na poštansko-carinskoj prijavi potvrđuje prijem deklaracije i unosi odgovarajuću napomenu.

Član 200.

(1) Ako strani pošiljalac odbije da primi vraćenu poštansku pošiljku, pošiljka se predaje carinskom organu radi određivanja carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe, uključujući i prodaju robe.

(2) Uz pošiljku, pošta carinjenja predaje i pismenu izjavu o razlozima za predaju.

7. EKSPRESNE POŠILJKE

Član 201.

(1) Na zahtev pravnog lica čija je delatnost prenošenje i distribucija ekspresnih pošiljaka (u daljem tekstu: operator) carinski organ može odobriti poseban postupak za deklarisanje tih pošiljaka.

(2) Odobrenje carinskog organa sadrži i uslove koje treba da ispuni operator u primeni postupka iz stava 1. ovog člana.

(3) Postupak sa ekspresnim pošiljkama je hitan.

(4) Radi ubrzanja postupka sa ekspresnim pošiljkama operator može carinskom organu da najavi prispeće pošiljki po konsolidovanom (zbirnom) manifestu.

Član 202.

(1) U slučaju iz člana 201. ove uredbe podnosi se konsolidovani (zbirni) manifest prispelih pošiljki, koji zamenjuje sažetu deklaraciju, uz koji se prilažu kopije tovarnih listova i fakture za svaku pojedinačnu pošiljku i koji se može podneti carinskom organu elektronskom razmenom podataka u skladu sa odredbom člana 88. stav 1. tačka 2) Carinskog zakona.

(2) U manifest iz stava 1. ovog člana unose se podaci o pošiljkama, po sledećem redosledu:

- 1) pošiljke koje ne sadrže carinsku robu;
- 2) pošiljke iz člana 192. stav 1. tač. 4. i 5. Carinskog zakona, na koje se ne plaćaju uvozne dažbine u skladu sa odredbama ove uredbe;
- 3) pošiljke iz člana 194. stav 1. tačka 2) Carinskog zakona, na koje se ne plaćaju uvozne dažbine, u skladu sa odredbama ove uredbe;

- 4) pošiljke za koje može nastati carinski dug, čija carinska vrednost ne prelazi 500 evra, u dinarskoj protivvrednosti;
- 5) pošiljke za koje može nastati carinski dug čija carinska vrednost prelazi 500 evra, u dinarskoj protivvrednosti, ili pošiljke koje sadrže robu koja podleže merama komercijalne politike ili robu koja se privremeno uvozi.

(3) Postupak carinjenja pošiljki iz stava 1. ovog člana vrši se po prijavljenim grupama pošiljki.

Član 203.

(1) Carinski organ za pošiljke iz člana 202. stav 2. tačka 4) ove uredbe izdaje jedan obračun uvoznih dažbina na ime operatora, a na svakoj pojedinačnoj fakturi, odnosno kućnom tovarnom listu, ako pošiljku ne prati faktura, unosi belešku kojom se konstatuje da je ta roba ocarinjena.

(2) Troškovi prevoza za pošiljke iz člana 202. stav 2. tač. 2) 3) i 4) ove uredbe ne uračunavaju se u carinsku vrednost robe.

(3) Operator može isključiti iz obračuna uvoznih dažbina iz stava 1. ovog člana, pošiljku od čijeg primaoca nema garanciju da će platiti uvozne dažbine.

(4) U slučaju kad pošiljka iz stava 1. ovog člana nije uručena primaocu, operator ima pravo na povraćaj plaćenih uvoznih dažbina, nakon što pruži dokaze da je pošiljka napustila carinsko područje.

Za pojedine grupe pošiljaka carinski organ može zahtevati da konsolidovani (zbirni) manifest sadrži i sledeće podatke:

- 1) ime i adresu pošiljaoca/izvoznika;
- 2) ime i adresu primaoca/uvoznika;
- 3) opis robe;
- 4) broj koleta/težina;
- 5) broj prevozne isprave;
- 6) zemlju porekla;
- 7) mesto utovara;
- 8) identifikaciju faktura/skenirana faktura;
- 9) broj bankarske transakcije;
- 10) Poreski identifikacioni broj (PIB).

Član 205.

(1) Na postupak sa ekspresnim pošiljkama shodno se primenjuju odredbe ove uredbe koje uređuju poštanski saobraćaj.

(2) Na poslovanje operatora shodno se primenjuju odredbe člana 26. Carinskog zakona.

Glava IIIa

MERE CARINSKOG NADZORA I KONTROLE U SLOBODNOJ ZONI

Član 205a

(1) Područje slobodne zone mora biti ograđeno na način koji carinskim organima omogućava sprovođenje mera carinskog nadzora.

(2) Privredno društvo za upravljanje slobodnom zonom i korisnik slobodne zone dužni su da preduzmu potrebne mere koje omogućavaju sprovođenje mera carinskog nadzora, uključujući i mere koje se odnose na lica zaposlena kod privrednog društva za upravljanje slobodnom zonom i korisnika zone.

Član 205b

Carinska kontrola na području slobodne zone sastoji se, između ostalog, od:

- 1) kontrole robe (vrsta, količina i vrednost) koja se uvozi, izvozi ili smešta u slobodnu zonu;
- 2) kontrole vođenja evidencije korisnika slobodne zone;
- 3) proveravanja stanja robe i utvrđivanja tog stanja sa stanjem navedenim u evidenciji korisnika slobodne zone;
- 4) pregleda i pretresa prevoznih i prenosnih sredstava, kao i lica koja ulaze i izlaze iz slobodne zone.

Član 205v

(1) Nadležna carinarnica, na zahtev korisnika slobodne zone, rešenjem odobrava način vođenja evidencije za robu u slobodnoj zoni.

(2) Korisnik slobodne zone ne može da počne obavljanje delatnosti u slobodnoj zoni pre dobijanja rešenja iz stava 1. ovog člana.

(3) Ako zbog promena u poslovanju korisnika slobodne zone ili zbog promena u vođenju evidencije i obrade podataka elektronskim putem odobreni način vođenja evidencije više ne omogućava u potpunosti sprovođenje mera carinskog nadzora nad poslovanjem korisnika slobodne zone, carinarnica će od korisnika zatražiti da u roku određenom prema okolnostima slučaja predloži odgovarajuće izmene ili dopune u načinu vođenja evidencije.

(4) Ako korisnik u određenom roku ne predloži odgovarajuće izmene ili dopune u načinu vođenja evidencije ili ako se utvrdi da je korisnik ponovo učinio nepravilnosti u načinu vođenja evidencije koje onemogućavaju sprovođenje mera carinskog nadzora i kontrole, carinarnica će ukinuti rešenje o odobrenju načina vođenja evidencije.

(5) Kada carinarnica ukine rešenje o vođenju evidencije u skladu sa stavom 4. ovog člana, mere carinskog nadzora i kontrole sprovodiće se u skladu sa odredbama Carinskog zakona i ove uredbe. Postojeće zalihe robe se tretiraju kao da je roba unesena ili ponovno unesena u carinsko područje i toj robi mora se odrediti carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

(6) O ukidanju rešenja o vođenju evidencije carinarnica obaveštava privredno društvo za upravljanje slobodnom zonom.

Član 205g

(1) Korisnik slobodne zone mora u odobrenom načinu vođenja evidencije navesti sve podatke koji su potrebni za carinski nadzor.

(2) Evidencije iz stava 1. ovog člana moraju da sadrže naročito:

- a) sve podatke o oznakama ambalaže, njenoj količini i vrsti, uobičajeni komercijalni naziv, a po potrebi i identifikacione oznake kontejnera, količini i vrsti robnih omota;
- b) podatke o prometu robe u slobodnoj zoni koji omogućavaju nadzor nad tom robom, a posebno u slučaju promene carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe smeštene u slobodnoj zoni ili pri unosu u ostali deo carinskog područja;
- v) podatke o prevoznjoj ispravi koja se koristi pri unosu ili iznosu robe;
- g) podatke o carinskom statusu robe, i kada je to potrebno, o potvrdi o carinskom statusu robe;
- d) podatke o uobičajenim oblicima rukovanja s robom u skladu sa članom 135. stav 1. Carinskog zakona;

- đ) datum upisa unosa, odnosno iznosa robe iz slobodne zone;
- e) podatak o odobrenju za drugo carinski dozvoljeno postupanje sa robom, ako se unosom robe u slobodnu zonu završava postupak aktivnog oplemenjivanja ili privremenog uvoza;
- ž) podatke koji se odnose na robu koja puštanjem u slobodan promet ili stavljanjem u postupak privremenog uvoza ne bi podlegala plaćanju uvoznih dažbina, ni merama komercijalne politike, a čija se upotreba ili namena mora proveravati;
- z) podatke o stranoj robi smeštenoj u slobodnoj zoni, koju korisnik koristi za obavljanje delatnosti (tarifna oznaka, vrednost robe i druge podatke potrebne za identifikaciju robe);
- i) odobrenje carinskog organa izdato na osnovu člana 111. Carinskog zakona.

(3) Carinarnica može odobriti da se neki od podataka iz stava 2. ovog člana ne evidentira, ako za sprovođenje carinskog nadzora nisu neophodni.

(4) Ako se određeni podaci evidentiraju u skladu sa odredbama o sprovođenju odgovarajućeg carinskog postupka, ti podaci se ne moraju unositi u evidenciju iz stava 2. ovoga člana.

Član 205d

Prilikom skladištenja domaće robe u slobodnoj zoni, shodno se primenjuju odredbe člana 205 g ove uredbe.

Član 205đ

(1) Ako korisnik slobodne zone utvrdi da se stvarno stanje robe i stanje u odobrenim evidencijama ne slažu, mora o tome bez odlaganja obavestiti carinarnicu.

(2) Ako carinarnica utvrdi da je u slučajevima iz stava 1. ovog člana nastao carinski dug, obračunaće ga u skladu sa odredbama Carinskog zakona.

Član 205e

(1) Podatke o iznošenju robe iz slobodne zone, odnosno iz prostora gde korisnik slobodne zone obavlja delatnost vezanu za tu robu, bez odlaganja se upisuju u propisanu evidenciju.

(2) Korisnik slobodne zone može robu koju je uneo u slobodnu zonu preneti drugom korisniku. Prenosanje i preuzimanje robe moraju oba korisnika iskazati u svojim evidencijama. Korisnik, koji preda robu drugom korisniku mora o tome bez odlaganja obavestiti carinarnicu, uz prilaganje odgovarajuće isprave (ugovor, račun i sl.).

Član 205ž

(1) Korisnik slobodne zone koji prestaje s poslovanjem ili obavljanjem pojedine delatnosti u slobodnoj zoni mora bez odlaganja obavestiti nadležnu carinarnicu u roku od osam dana i podneti joj konačne podatke o evidenciji robe radi provere.

(2) O nalazu utvrđenom nakon izvršene provere podataka iz stava 1. ovog člana carinarnica obaveštava korisnika slobodne zone i privredno društvo za upravljanje zonom.

Glava IV

PREGLED ROBE, NALAZI I DRUGE MERE KOJE PREDUZIMA CARINARNICA

Član 206.

(1) Pregled robe vrši se kod nadležnog carinskog organa, u vreme koje on odredi.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, na zahtev deklaranta, carinski organ može odobriti pregled robe na drugom mestu i u drugo vreme, s tim što troškove ovakvog pregleda snosi deklarant.

(3) Visinu troškova iz stava 2. ovog člana, propisuje ministar.

Član 207.

Kad carinski organ odluči da pregleda robu, o tome, bez odlaganja, obaveštava deklaranta ili njegovog zastupnika (usmeno, telefonom, telefaksom, elektronskom poštom), i određuje vreme pregleda. Ako odluči da pregleda samo deo robe, carinski organ obaveštava deklaranta ili njegovog zastupnika i o tome koji deo će pregledati.

Član 208.

(1) Deklarant ili lice koje je on ovlastio da prisustvuje pregledu robe, dužan je da carinskom organu pruži pomoć potrebnu za pregled. Ako carinski organ smatra da je pružena pomoć neodgovarajuća može zahtevati da deklarant odredi drugo lice, koje može pružiti odgovarajuću pomoć.

(2) Ako deklarant odbije da prisustvuje pregledu robe ili odbije da odredi lice koje može pružiti odgovarajuću pomoć, carinski organ, ako odluči da izvrši pregled, određuje rok u kojem deklarant mora da ispuni svoju obavezu.

(3) Ako u roku iz stava 2. ovog člana, deklarant ne postupi u skladu sa zahtevom carinskog organa iz stava 2. ovog člana, carinski organ nastavlja pregled robe na rizik i o trošku deklaranta, zahtevajući, ako je potrebno, usluge drugog lica.

(4) Ako je pregled izvršen u skladu sa odredbom stava 3. ovog člana, smatra se izvršenim u prisustvu deklaranta.

Član 209.

(1) Podaci o pregledu robe konstatuju se zabeležkom u deklaraciji ili zapisnikom o kontroli prihvaćene deklaracije. Ako je izvršen delimičan pregled robe, navode se podaci o pregledanom delu pošiljke. Zabeleška sadrži datum, potpis i podatke potrebne za identifikovanje lica koje je ove radnje izvršilo.

(2) Ako deklarant ili njegov zastupnik nije prisustvovao pregledu robe, to se konstatuje zabeležkom u deklaraciji, odnosno zapisniku.

(3) Ako rezultat kontrole deklaracije i priloženih isprava ili rezultat pregleda robe, ne odgovaraju podacima iz deklaracije carinski organ u zapisniku navodi podatke koji su od uticaja na obračun carinskog duga i drugih obaveza koje mogu proisteći iz utvrđenih podataka, kao i radi primene odredaba kojima je uređen carinski postupak u koji je roba stavljena.

(4) Na osnovu utvrđenih činjenica carinski organ vrši obračun i naplatu carinskog duga.

(5) Nakon prijema zapisnika iz stava 3. ovog člana deklarant može uložiti prigovor u roku od tri dana od dana prijema zapisnika, u kom slučaju se shodno primenjuje odredba člana 24. stav 1. Carinskog zakona. O prigovoru odlučuje komisija koju imenuje upravnik carinarnice.

Član 210.

(1) U slučaju tranzita robe carinski organ može prihvatiti identifikaciju robe koju je izvršila strana carinska služba stavljanjem plombi (npr: TIR konvencija), ako je način identifikacije prihvatljiv za carinski organ.

(2) Po okončanju postupka tranzita carinski organ može, na zahtev deklaranta, izdati potvrdu o tranzitu, odnosno potvrdu o direktnoj pošiljci.

Član 211.

Ako se deklaracija sačinjava u pisanom obliku, podaci o puštanju u slobodan promet i datum tog puštanja upisuju se na deklaraciji, ili, kad je to potrebno, na priloženoj ispravi, a primerak deklaracije ili isprave vraća se deklarantu.

Član 212.

(1) Ako carinski organ nije u mogućnosti da odobri puštanje robe u slobodan promet iz razloga navedenih u članu 102. tačka 1) Carinskog zakona, obaveštava deklaranta o razlozima zbog kojih se ne može odobriti puštanje robe u slobodan promet i određuje deklarantu rok za otklanjanje nedostataka, koji ne može biti od duži od 30 dana.

(2) Ako deklarant ne postupi po nalogu iz stava 1. ovog člana carinski organ poništava deklaraciju u skladu sa odredbom člana 93. Carinskog zakona.

Glava V POJEDNOSTAVLJENI POSTUPCI

Član 213.

(1) Carinski organ, na zahtev deklaranta, prihvata pojednostavljenu deklaraciju iz člana 103. Carinskog zakona za stavljanje robe u propisani carinski postupak, osim u slučaju:

- 1) uvoza robe koja podleže plaćanju akcize;
- 2) izvoza ili uvoza robe koja podleže merama komercijalne politike;
- 3) izvoza robe koja podleže izvoznim povraćajima i drugim merama podsticaja;
- 4) izvoza ili uvoza robe koja podleže prethodnoj saglasnosti, odnosno odobrenju nadležnih inspeksijskih i drugih organa, osim ako poseduje odgovarajuću saglasnost, odnosno odobrenje.

(2) Rok za dostavljanje dopunske deklaracije koji određuje carinski organ u skladu sa odredbom člana 103. stav 3. Carinskog zakona, ne može biti duži od 30 dana.

(3) Ako deklarant ne dostavi dopunsku deklaraciju u roku iz stava 2. ovog člana carinski organ okončaće odgovarajući carinski postupak, po službenoj dužnosti.

(4) Izuzetno od odredaba st. 2. i 3. ovog člana dopunsku deklaraciju ne podnose:

- 1) putnici - za lični prtljag koji je dat na prevoz prevoznim sredstvima kojima su doputovali, odnosno koji je dat na prevoz drugim prevoznim sredstvom, poštom ili na drugi način;
- 2) lica iz člana 191, člana 192. stav 1. tač. 2), 4), 5), 8) i 11), člana 193. stav 1. tačka 10) i člana 194. stav 1. tač. 2), 3) i 4) Carinskog zakona - za robu navedenu u tim odredbama;
- 3) primaoci, odnosno pošiljaoci štampanog i snimljenog materijala iz oblasti kulture, prosvete i nauke, kao i za dokumentaciju koju primaju, odnosno šalju na osnovu zaključenih i ratifikovanih međunarodnih ugovora;
- 4) primaoci, odnosno pošiljaoci televizijskih, filmskih ili na drugi način snimljenih vesti ili slika i programskih priloga - za njihovo direktno emitovanje sredstvima javnog informisanja;
- 5) organizacije Crvenog krsta, druge organizacije i zajednice registrovane na teritoriji Republike Srbije, koje iz inostranstva besplatno primaju, odnosno šalju u

inostranstvo za humanitarne svrhe lekove, sitne medicinske instrumente, ortopedska pomagala, sanitetski materijal, hranu i bezalkoholna pića, tekstilne proizvode (odeću, posteljinu, čebad i sl.), obuću, dečije igračke i sl.

(5) Carinski organ neće prihvatiti pojednostavljenu deklaraciju:

- 1) ako je deklarant pravnosnažno oglašen krivim za izvršenje krivičnog dela iz člana 330. Carinskog zakona;
- 2) ako je deklarant pravnosnažno oglašen odgovornim za teži carinski prekršaj u periodu od godinu dana pre dana podnošenja zahteva iz stava 1. ovog člana;
- 3) ako deklarant nije postupao po nalogu carinskog organa u roku iz stava 2. ovog člana.

Glava VI

TRANZIT ROBE SA PRELASKOM PREKO TERITORIJE DRUGE DRŽAVE

Član 214.

(1) Tranzit robe, bez sprovođenja carinskog postupka, iz jednog mesta u drugo u carinskom području, sa prelaskom preko teritorije druge države iz člana 125. Carinskog zakona, carinski organ može odobriti samo za domaću robu.

(2) Carinski organ, posle pregleda prevoznih sredstava i robe iz stava 1. ovog člana, kao i stavljanja carinskih obeležja radi utvrđivanja njene istovetnosti, dozvoliće da roba napusti carinsko područje radi dopreme odredišnoj carinarnici, u roku koji odredi carinski organ.

Član 215.

(1) Odredišna carinarnica, nakon utvrđivanja istovetnosti robe odobrava da se roba pusti u slobodan promet, o čemu obaveštava izlaznu carinarnicu.

(2) Ako odredišna carinarnica utvrdi nepravilnosti u pogledu istovetnosti, odnosno količine robe, o tome sačinjava zapisnik, a robu zadržava do okončanja postupka.

(3) Ako, zbog prevoza od jednog do drugog mesta na carinskom području, roba prolazi kroz područje treće zemlje, kontrole i formalnosti predviđene za TIR i ATA postupak sprovode se u mestu u kojem roba privremeno napušta carinsko područje i u mestu gde roba ponovo ulazi u to područje.

Glava VII

POSTUPAK CARINSKOG SKLADIŠTENJA

Član 215a

(1) Za otvaranje i upravljanje carinskim skladištem nadležnom carinskom organu, uz pismeni zahtev, podnosi se:

- 1) dokaz o registraciji u Registru privrednih subjekata;
- 2) dokaz o pravnom osnovu za korišćenje prostorija, odnosno prostora namenjenih za carinsko skladište (pravo svojine, zakup i sl.);
- 3) skica i tehnički opis prostorija, odnosno prostora namenjenih za carinsko skladište;
- 4) dokaz da je carinsko skladište, otvoreni, odnosno zatvoreni deo, tehnički osposobljeno za sprovođenje mera carinskog nadzora i carinske kontrole (rampa za pregled, reflektori, vaga i druga odgovarajuća oprema i prateći objekti);
- 5) dokaz o PIB i o broju računa kod poslovne banke;

- 6) akt nadležnog organa o ispunjenosti posebnih uslova, ako su za skladištenje određene robe propisani ti uslovi;
- 7) izjava da su obezbeđene prostorije i inventar neophodan za rad ovlašćenog carinskog službenika.

(2) Pored dokaza iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva koji će u skladištu smeštati robu dopremljenu radi realizacije određenog ugovora nadležnom carinskom organu podnosi i taj ugovor.

(3) Ako podnosilac zahteva carinskom organu podnese ugovor o konsignacionoj prodaji, taj ugovor će se prihvatiti kao dokaz iz stava 2. ovog člana, pod uslovom da sadrži i podatke o:

- 1) vrednosti robe koja će biti smeštena u skladištu, iskazane u stranoj valuti i specifikaciju te robe;
- 2) troškovima transporta i osiguranja, o osiguranju robe na skladištu, kao i o tome ko snosi troškove osiguranja;
- 3) troškovima uskladištenja.

Član 215b

(1) Ispunjenost uslova da su prostorije, odnosno prostor namenjeni za carinsko skladište podesni za smeštaj carinske robe i da su obezbeđeni uslovi za sprovođenje mera carinskog nadzora i carinske kontrole, utvrđuje komisija koju obrazuje carinski organ.

(2) Komisija o svom nalazu sastavlja zapisnik, u tri primerka, od kojih dva zadržava carinski organ, a treći dostavlja podnosiocu zahteva.

(3) Carinski organ, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana podnošenja zahteva, podnosiocu zahteva dostavlja odluku u pismenom obliku.

Član 215v

(1) Carinsko skladište mora biti vidno obeleženo tablom sa natpisom: "Carinsko skladište", nazivom držaoca skladišta, oznakom skladišta i radnim vremenom.

(2) Carinski organ može odrediti da svaki ulaz u carinsko skladište mora biti pod neposrednim carinskim nadzorom, uključujući i pravo carinskog organa da poseduje ključeve skladišta.

Član 216.

(1) Za robu smeštenu u carinskom skladištu vodi se magacinska knjiga ili kartoteka sa podacima iz magacinske knjige.

(2) Evidencija iz stava 1. ovog člana može se vršiti i metodom elektronske obrade podataka.

(3) Direktor može propisati jedinstven način vođenja evidencije iz st. 1. i 2. ovog člana.

Član 217.

(1) Carinski organ neće dozvoliti stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja pre nego što držalac privatnog skladišta položi obezbeđenje iz člana 131. Carinskog zakona.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, obezbeđenje iz člana 131. Carinskog zakona ne polaže držalac privatnog skladišta koji je sa inostranim proizvođačem zaključio ugovor o zastupanju, odnosno distribuciji robe (trajna potrošna dobra,

proizvodna i medicinska oprema, rezervni delovi, lekovi i medicinski potrošni materijal i sl.)

Član 217a

Obezbeđenje iz člana 114. stav 1. Carinskog zakona neće se polagati u slučaju stavljanja u postupak carinskog skladištenja:

- 1) robe u slobodnoj zoni,
- 1a) robe u javna carinska skladišta, osim u slučaju kad je držalac skladišta primalac, odnosno vlasnik robe;
- 2) domaće robe namenjene izvozu iz člana 126. stav 1. tačka 2) Carinskog zakona.

Član 217b

Domaća roba za koju je dato odobrenje iz člana 133. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona smešta se u carinsko skladište na osnovu dostavnice ili fakture pošiljaoca.

Član 218.

Carinski organ može odobriti stavljanje u postupak carinskog skladištenja robe koja nije smeštena u carinsko skladište iz člana 126. stav 3. Carinskog zakona, ako to zahteva vrsta robe, njene dimenzije i osetljivost na oštećenje i vremenske uslove, posebni uslovi rukovanja i mere bezbednosti, kao i ekonomičnost postupka.

GLAVA VIIa ***SLOBODNE CARINSKE PRODAVNICE***

Član 218a

(1) Za otvaranje slobodne carinske prodavnice (u daljem tekstu: prodavnica) potrebno je odobrenje nadležnog carinskog organa.

(2) Nadležnom carinskom organu, uz zahtev za otvaranje prodavnice, podnosi se:

- 1) dokaz o registraciji u Registru privrednih subjekata;
- 2) dokaz o pravnom osnovu za korišćenje prostorija, odnosno prostora namenjenih za prodavnicu (pravo svojine, zakup i sl.);
- 3) skica i tehnički opis prostorija, odnosno prostora namenjenih za prodavnicu;
- 4) dokaz o PIB i o broju računa kod poslovne banke.

(3) Prostorija prodavnice mora biti obezbeđena tako da se bez carinskog nadzora roba ne može unositi i iznositi.

(4) Prodavnica se može sastojati od prodajnog mesta i skladišta pored prodajnog mesta.

(5) Ispunjenost uslova da su prostorije, odnosno prostor namenjeni za prodavnicu, podesni za smeštaj carinske robe i da su obezbeđeni uslovi za sprovođenje mera carinskog nadzora i carinske kontrole utvrđuje komisija koju obrazuje carinski organ.

(6) Komisija o svom nalazu sastavlja zapisnik, u tri primerka, od kojih dva zadržava carinski organ, a treći dostavlja podnosiocu zahteva.

(7) Kad utvrdi da su ispunjeni uslovi iz ovog člana carinski organ podnosiocu zahteva dostavlja odluku u pismenom obliku.

(8) Ako je radi sprovođenja mera carinskog nadzora to neophodno, nadležni carinski organ može odrediti pravo carinskog organa da poseduje ključeve skladišta ili drugu odgovarajuću meru carinskog nadzora nad robom u prodavnici.

Član 218b

(1) U prodavnici se može prodavati strana i domaća roba licima iz člana 187a stav 1. Carinskog zakona na osnovu karte za ukrcaj u avion (bording karta).

(2) Carinski organ određuje vreme u kome se roba može prodavati u prodavnici.

Član 218v

(1) Carinski organ će odobriti da se roba za koju je odobren postupak carinskog skladištenja uputi iz carinskog skladišta u prodavnicu, po postupku i na način propisan za premeštanje carinske robe iz jednog carinskog skladišta u drugo.

(2) Domaća roba se u skladište čiji je držalac istovremeno i držalac prodavnice smešta na način utvrđen članom 217a ove uredbe.

(3) Roba koja se smešta u prodavnicu, odnosno skladište mora se evidentirati odmah po unošenju u prodavnicu, odnosno skladište.

Član 218g

(1) Držalac prodavnice dužan je da vodi evidenciju o robi na obrascu: "List kartoteke", odvojeno za domaću i odvojeno za stranu robu. Listovi kartoteke za domaću robu su bele boje, a za stranu robu - zelene boje.

(2) U obrazac iz stava 1. ovog člana upisuje se naziv držaoca carinskog skladišta, broj odobrenja za otvaranje prodavnice, broj JCI na osnovu koje je roba smeštena u carinsko skladište, odnosno broj fakture ili dostavnice za domaću robu, naziv robe, tarifna oznaka i cena robe.

(3) U listove kartoteke moraju se svakog dana upisivati promene u pogledu vrste, količine i vrednosti smeštene i prodate robe, na osnovu evidencije o dnevnoj prodaji koja se vodi preko fiskalne kase.

(4) Evidencija iz st. 1. i 2. ovog člana može se prilagoditi i voditi sistemom elektronske obrade podataka.

Član 218d

(1) Držalac prodavnice dužan je da najkasnije do petog u mesecu za prethodni mesec, za robu prodatu u prodavnici u prethodnom mesecu, sačini izveštaj u tri primerka, koje overava nadležni carinski organ i zadržava jedan primerak.

(2) Mesečni izveštaj o prodatoj robi pored vrste i količine prodate robe, obavezno sadrži podatke o nabavnoj ceni robe, broj JCI na osnovu koje je roba smeštena u prodavnicu kao i broj fakture odnosno dostavnice za domaću robu.

(3) Na osnovu overenog izveštaja iz stava 2. ovog člana, držalac prodavnice nadležnom carinskom organu podnosi, najkasnije do petog u mesecu, JCI popunjenu na način utvrđen Pravilnikom o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca u carinskom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 129/03, 53/04, 137/04, 11/05 i 23/05).

Član 218đ

Neprodata roba može se vratiti iz prodavnice u carinsko skladište na osnovu odobrenja nadležnog carinskog organa.

GLAVA VIIb
POSTUPAK AKTIVNOG OPLEMENJIVANJA

Član 218e

(1) Postupak aktivnog oplemenjivanja robe radi opravke carinski organ može odobriti podnosiocu zahteva koji sa stranim licem ima zaključen ugovor o pružanju usluge opravke za robu koja je predmet opravke, kao i za robu namenjenu za opravku osnovnih sredstava u zemlji.

(2) Privremeni uvoz robe radi opravke carinski organ odobrava za vreme neophodno za ostvarivanje svrhe ugovora iz stava 1. ovog člana, ali ne duže od šest meseci. U opravdanim slučajevima carinski organ može produžiti taj rok najduže za još 12 meseci.

Član 218ž

Postupak aktivnog oplemenjivanja semena životinja i biljaka i drugih organa biljaka za razmnožavanje carinski organ može odobriti podnosiocu zahteva koji sa stranim licem ima zaključen ugovor o pružanju usluge oplemenjivanja, za vreme neophodno za ostvarivanje svrhe ugovora, ali ne duže od dve godine, uz saglasnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede.

Član 218z

Postupak aktivnog oplemenjivanja robe radi obrade, uključujući i montažu, sklapanje i ugradnju, odobrava carinski organ pod uslovom da podnosilac zahteva carinskom organu uz zahtev podnese:

- 1) ugovor zaključen sa stranim licem o oplemenjivanju predmetne robe;
- 2) ugovor o izvozu robe zbog čije realizacije je neophodno da se oprema ili reprodukcioni materijal stavi u postupak aktivnog oplemenjivanja;
- 3) ugovor o izvođenju investicionih radova u inostranstvu zbog čije realizacije je neophodno da se roba stavi u postupak aktivnog oplemenjivanja.

Glava VIII
POSTUPAK PRERADE POD CARINSKOM KONTROLOM

Član 219.

(1) Postupak prerade pod carinskom kontrolom carinski organ može odobriti u slučaju kad se preradom dobija roba za koju su propisane niže stope uvoznih dažbina od carinskih stopa koje su propisane za robu koja se prerađuje (sirovine, repromaterijal, poluproizvodi i sl.) i ako se ta roba uvozi.

(2) Postupkom prerade pod carinskom kontrolom iz stava 1. ovog člana smatraju se i radnje potrebne da se obezbedi usaglašenost sa tehničkim propisima za puštanje robe u slobodan promet.

(3) Carinska vrednost robe dobijene preradom pod carinskom kontrolom deklarisanе za slobodan promet utvrđuje se u skladu sa odredbom člana 48. Carinskog zakona, ili kao carinska vrednost uvezene robe, uvećana za troškove prerade, ako je to povoljnije za deklaranta.

(4) Na izdavanje odobrenja za postupak iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe o izdavanju odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja.

Glava IX
PRIVREMENI UVOZ SA POTPUNIM OSLOBAĐANJEM OD PLAĆANJA
UVOZNIH DAŽBINA

Član 220.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezene palete, ako se palete iste vrste i približno iste vrednosti, izvoze ili ponovno izvoze.

Član 221.

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina odobrava se za privremeno uvezene kontejnere, ako su trajno obeleženi na odgovarajućem i jasno vidljivom mestu, sledećim podacima o:

- 1) identitetu vlasnika kontejnera ili lica koje ih koristi, njegovim punim imenom ili utvrđenom identifikacijom, koja ne može sadržati simbole, kao što su amblemi i zastave;
- 2) identifikacionim oznakama i brojevima kontejnera koje je dao vlasnik ili lice koje ih koristi; njihovoj tara težini, uključujući njihovu trajno pričvršćenu opremu, izuzimajući zamenljive delove koji se koriste u kombinovanom železničko-drumskom saobraćaju;
- 3) državi u kojoj je kontejner registrovan, osim kontejnera koji se koriste u vazdušnom saobraćaju, ili u potpunosti ili putem korišćenja standarda ISO alpha-2 za države predviđenim međunarodnim standardom ISO 3166 ili 6346, ili korišćenjem inicijala za razlikovanje države registracije motornih vozila u međunarodnom drumskom saobraćaju, ili brojevima, u slučaju zamenljivih delova koji se koriste u kombinovanom železničko-drumskom saobraćaju.

(2) Kontejnerom, u smislu ove uredbe, smatra se deo prevozne opreme namenjen za prevoz robe, potpuno ili delimično zatvoren, pogodan za višestruku upotrebu i izrađen za lakše rukovanje, pogotovo ako se prenosi iz jednog prevoznog sredstva u drugo (npr.: kontejner, pokretna cisterna i sl.). Kao kontejner smatra se i pribor i oprema kontejnera, prilagođena određenom tipu kontejnera, pod uslovom da se taj pribor i oprema prevoze zajedno sa kontejnerom. Kao kontejner ne smatra se prevozno sredstvo, pribor i rezervne delove za to sredstvo, ambalažu i palete.

(3) Kretanje privremeno uvezenih kontejnera, potpuno oslobođenih od plaćanja uvoznih dažbina, nadgleda predstavnik vlasnika kontejnera na carinskom području, koji u svako doba može, na zahtev carinskog organa, saopštiti podatke o mestu gde se kontejner nalazi, kao i podatke vezane za postupak i okončanje postupka.

Član 222.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezena drumska, železnička, vazdušna i rečna prevozna sredstva, ako su:

- 1) registrovana van carinskog područja, na ime pravnog lica osnovanog van carinskog područja; ako prevozna sredstva nisu registrovana, smatra se da je navedeni uslov ispunjen, ako su ta sredstva u vlasništvu pravnog lica osnovanog van carinskog područja;
- 2) korišćena od strane pravnog lica osnovanog van carinskog područja, i
- 3) korišćena za komercijalni pojedinačan prevoz koji počinje ili se završava van carinskog područja.

Član 223.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina ostvaruju i pravna lica osnovana na carinskom području, ako:

- 1) drumskim prevoznim sredstvom registrovanim na carinskom području, za koje je prikačena prikolica registrovana van carinskog područja vrše prevoz, pod uslovima iz člana 222. stav 1. tačka 3) ove uredbe,
- 2) se prevozna sredstva koriste u vanrednim situacijama i takva upotreba ne traje duže od pet dana, ili
- 3) se prevozna sredstva koriste od strane lica čija je delatnost iznajmljivanje prevoznih sredstava radi ponovnog izvoza, a ne duže od pet dana.

Član 224.

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina ostvaruju fizička lica ako za privatne potrebe povremeno koriste prevozna sredstva iznajmljena na osnovu pisanog ugovora sa licem čija je delatnost iznajmljivanje prevoznih sredstava, radi:

- 1) vraćanja u mesto boravka koje se nalazi na carinskom području, ili
- 2) napuštanja carinskog područja.

(2) U slučaju iz stava 1. tačka 1) ovog člana, prevozna sredstva moraju se ponovno izvesti ili vratiti pravnom licu čija je delatnost iznajmljivanje prevoznih sredstava osnovanom na carinskom području, u roku od pet dana od dana ulaska u carinsko područje.

(3) U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana, prevozna sredstva moraju se ponovno izvesti u roku od dva dana od dana preuzimanja vozila u skladu sa odredbama ugovora o iznajmljivanju.

Član 225.

(1) Potpuno su oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) fizička lica koja borave van carinskog područja - za prevozno sredstvo, privremeno registrovano na carinskom području, koje će biti ponovo izvezeno;
- 2) fizička lica nastanjena na carinskom području, ako se ta lica pripremaju za preseljenje svog boravišta van carinskog područja - za prevozno sredstvo, privremeno registrovano na carinskom području, koje će biti ponovo izvezeno.

(2) U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana, prevozna sredstva moraju se izvesti u roku od tri meseca od dana privremene registracije.

(3) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava ako se privremeno uvezena prevozna sredstva koriste u komercijalne ili privatne svrhe od strane fizičkog lica sa boravištem na carinskom području i zaposlenog od strane vlasnika prevoznih sredstava koji je osnovan van carinskog područja ili druga upotreba odobrena od strane vlasnika.

(4) Privatna upotreba iz stava 3. ovog člana, mora biti predviđena ugovorom o zapošljavanju.

Član 226.

Privremeni uvoz prevoznih sredstava uz potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina može trajati najduže:

- 1) za železnička prevozna sredstva 12 meseci;
- 2) za korišćena prevozna sredstva u komercijalnoj upotrebi, osim železničkih prevoznih sredstava, vreme potrebno za sprovođenje prevoznih radnji;

- 3) za drumska prevozna sredstva u privatnoj upotrebi:
- od strane stranog fizičkog lica koje ima odobren boravak na carinskom području duži od tri meseca, isključivo za vreme boravka na carinskom području;
 - od strane lica na službenom putovanju određenog trajanja za period u kojem ova lica ostaju na carinskom području isključivo radi ostvarivanja cilja putovanja;
 - u drugim slučajevima, uključujući životinje za jahanje ili vuču i vozila koja ih vuku za šest meseci;
- 4) za vazduhoplovna prevozna sredstva u privatnoj upotrebi za šest meseci;
- 5) za prevozna sredstva u privatnoj upotrebi u unutrašnjem i međunarodnom rečnom saobraćaju za šest meseci.

Član 227.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za predmete lične upotrebe potrebne za vreme putovanja, kao i predmete za sportske svrhe koje privremeno uvoze putnici.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeni uvoz predmeta za domaćinstvo stranog fizičkog lica koje ima odobren boravak na carinskom području duži od tri meseca, isključivo za vreme boravka na carinskom području, pod uslovom da su predmeti za domaćinstvo korišćeni od strane tog lica pre ulaska u carinsko područje, o čemu prilaže odgovarajuće dokaze (faktura, izjava i dr.).

Član 228.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za predmete za potrebe članove brodske posade, ako se ti predmeti:

- 1) koriste na brodovima koji plove u međunarodnom rečnom saobraćaju;
- 2) iznose sa brodova koji plove u međunarodnom rečnom saobraćaju i privremeno koriste na obali od strane posade;
- 3) koriste od strane posade brodova u međunarodnom rečnom saobraćaju, kulturnim ili društvenim ustanovama kojima upravljaju neprofitabilne organizacije ili u verskim ustanovama, u kojima se redovno održavaju službe za mornare.

Član 229.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezene predmete za otklanjanje posledica elementarnih nepogoda koji se primaju besplatno, ako se koriste zajedno sa merama za utvrđivanje posledica elementarnih nepogoda ili sličnih situacija, koje su pogodile carinsko područje, a namenjene su državnim ili drugim nadležnim organima, odnosno zdravstvenim ustanovama i humanitarnim organizacijama.

Član 230.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezenu medicinsku, hiruršku i laboratorijsku opremu, koju uzima na poslu bolnica ili druga medicinska ustanova kojoj je ta oprema hitno potrebna za dijagnostičke i terapijske svrhe.

Član 231.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeni uvoz životinja u vlasništvu lica nastanjenih van carinskog područja.

Član 232.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezenu robu namenjenu dozvoljenim aktivnostima u pograničnom pojasu, i to:

- 1) opremu u vlasništvu lica sa sedištem u susednoj pograničnoj oblasti koja se graniči sa carinskim područjem, a koju to lice koristi u domaćem pograničnom području;
- 2) robu koja se koristi za izgradnju, opravku i održavanje infrastrukture u pograničnom pojasu od strane nadležnih javnih službi.

Član 233.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeni uvoz:

- 1) nosača zvuka, slika ili elektronski obrađenih informacija za potrebe prikazivanja pre komercijalnog korišćenja, za potrebe popunjavanja tonskim zapisom, sinhronizovanja ili umnožavanja, kao i za potrebe besplatnog prikazivanja reklamnih filmova i besplatne upotrebe nosača podataka, u kojim slučajevima deklarant mora dati izjavu o besplatnoj odnosno nekomercijalnoj nameni;
- 2) turističkog reklamnog materijala.

Član 234.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezeni materijal i opremu za obrazovne i naučne svrhe:

- 1) koja je u vlasništvu lica sa sedištem van carinskog područja;
- 2) koju privremeno uvoze naučne, obrazovne ili ustanove za profesionalno usavršavanje, osnovane na carinskom području, koje nisu profitabilne i koju isključivo koriste u obrazovanju, profesionalnom usavršavanju i naučnom istraživanju.

Član 235.

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za ambalažu:

- 1) ako se uvozi zajedno sa robom, a namenjena je za ponovni izvoz, prazna ili ne;
- 2) ako se uvozi prazna i namenjena je za ponovni izvoz sa robom.

(2) Ambalaža iz stava 1. ovog člana ne može se koristiti u unutrašnjem prometu.

Član 236.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeni uvoz kalupa, reznih alata, blokova, crteža, skica, merno kontrolnih instrumenata, instrumenata za vršenje testova, posebnog alata i instrumenata, kao i druge slične robe, ako su u vlasništvu lica sa sedištem van carinskog područja i koje su besplatno dostupne licima sa sedištem na carinskom području, radi proizvodnje robe koja će u potpunosti biti izvezena.

Član 237.

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezenu robu:

- 1) radi ispitivanja, eksperimenata ili prikazivanja bez komercijalnih efekata;

2) radi ispitivanja u skladu sa kupoprodajnim ugovorom koji sadrži uslove koje roba mora ispunjavati na osnovu tih ispitivanja.

(2) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezene uzorke koji se uvoze u odgovarajućim količinama i koriste isključivo radi prikazivanja ili ispitivanja u carinskom području.

Član 238.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezenu robu koju dobavljač ili serviser daje na besplatnu privremenu upotrebu domaćem kupcu do popravke ili isporuke slične robe.

Član 239.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za robu privremeno uvezenu radi izlaganja ili korišćenja na javnim manifestacijama, koje nisu organizovane isključivo radi prodaje robe ili robu dobijenu na tim manifestacijama, od robe stavljene u postupak privremenog uvoza.

Član 240.

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezeni pribor i opremu koja se koristi radi opravke, održavanja, uključujući i remont, podešavanje i očuvanje u nepromenjenom stanju robe stavljene u odgovarajući carinski postupak.

(2) Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ odobrava za privremeno uvezenu opremu za potrebe stranog predstavništva i stranog dopisništva u Srbiji, na osnovu rešenja o upisu u odgovarajući registar.

(3) Opremom iz stava 2. ovog člana smatra se oprema za službene potrebe predstavništva (putničko motorno vozilo, računari i računarske mašine svih vrsta, aparati za umnožavanje i sl.).

(4) Ako predstavništvo iz stava 2. ovog člana zapošljava do pet radnika, može privremeno uvesti uz potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina do dva putnička motorna vozila i za tri radnika preko pet - jedno putničko motorno vozilo.

Član 240a

Obezbeđenje iz člana 114. stav 1. Carinskog zakona neće se polagati u slučaju:

- 1) privremenog uvoza robe sa potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina, i
- 2) pasivnog oplemenjivanja robe, osim ako se radi o robi čiji izvoz podleže plaćanju dažbina.

Glava X IZVOZ ROBE

Član 241.

Carinski organ odobriće izvoz domaće robe iz carinskog područja bez prethodnog podnošenja izvozne deklaracije u slučaju izvoza:

- 1) televizijskih filmova ili drugih programa čiji je početak roka emitovanja vezan za rok kraći od mesec dana od dana izvoza;
- 2) delova za hitne popravke osnovnih sredstava koja se koriste u inostranstvu;
- 3) radioaktivnih izotopa, vakcina i lekova koji se čuvaju pod posebnim uslovima ili se odmah upotrebljavaju;

- 4) opreme, uređaja i instrumenata za zdravstvo, njihovih rezervnih delova i potrošnog materijala za njihovo korišćenje, koji služe za hitne medicinske intervencije;
- 5) knjiga, novina i časopisa;
- 6) robe koja se besplatno šalje u inostranstvo, a namenjena je otklanjanju posledica prouzrokovanih elementarnim nepogodama, ratom ili oružanim sukobom;
- 7) delova za hitne popravke vazduhoplova i brodova.

Član 242.

Izvoznu deklaraciju ne podnose:

- 1) putnici - za lični prtljag koji sobom nose ili koji je dat na prevoz prevoznim sredstvima kojima su doputovali, odnosno koji je dat na prevoz drugim prevoznim sredstvom, poštom ili na drugi način;
- 2) lica koja šalju u inostranstvo predmete koji se ne smatraju carinskom robom;
- 3) lica iz člana 9. Carinskog zakona - za robu navedenu u tom članu.

Član 243.

Odobrenje iz člana 241. ove uredbe carinski organ izdaće izvozniku koji da pismenu izjavu u koju su uneseni podaci o vrsti, količini, kakvoći i vrednosti robe, tarifnom broju, odnosno tarifnoj oznaci Carinske tarife i svrsi izvoza i preuzme obavezu da u roku od najkasnije 30 dana od dana izvoza robe podnese izvoznu deklaraciju sa propisanom dokumentacijom.

Glava XI

USTUPANJE STRANE ROBE U KORIST DRŽAVE

Član 244.

(1) Ustupanje strane robe u korist države vrši se na osnovu pisane izjave o ustupanju robe, potpisane od strane uvoznika ili držaoca robe koja se ustupa.

(2) Izjava iz stava 1. ovog člana sadrži i obavezu davaoca izjave da preuzima odgovornost za sve posledice koje mogu nastupiti zbog ustupanja strane robe u korist države.

(3) Ako je strana roba koja se ustupa obuhvaćena deklaracijom koju je prihvatio carinski organ, carinski organ na deklaraciji sačinjava napomenu o ustupanju te robe.

Član 245.

Carinski organ neće prihvatiti ustupanje strane robe u korist države za stranu robu koja može da ugrozi život i zdravlje ljudi, životinja i biljaka, kao i životnu sredinu.

Glava XII

CARINSKE POVLASTICE

Član 246.

(1) Korisnik povlastice, radi korišćenja povlastice iz člana 191. Carinskog zakona, carinskom organu podnosi potvrdu Ministarstva spoljnih poslova da su predmeti koji se uvoze namenjeni za službene potrebe, za pružanje humanitarne pomoći, odnosno za ličnu upotrebu korisnika povlastice.

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na potvrdu iz stava 1. ovog člana.

Član 247.

Za lični prtljag putnika dat na prevoz drugim prevoznim sredstvom, poštom ili na drugi način, korisnik povlastice, na zahtev carinskog organa, podnosi odgovarajući dokaz da se radi o njegovom ličnom prtljagu.

Član 248.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 3) Carinskog zakona, korisnik povlastice, uz pisani zahtev za oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu nadležnog organa unutrašnjih poslova o prijemu u državljanstvo Srbije, odnosno potvrdu da je dobio azil ili odobrenje za stalno nastanjenje u Srbiji;
- 2) spisak predmeta za domaćinstvo koje unosi, odnosno uvozi, sa naznačenjem vrste i količine predmeta.

(2) Spisak predmeta domaćinstva iz stava 1. tačka 2) ovog člana korisnik povlastice podnosi carinskom organu u dva primerka, najkasnije uz zahtev za oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina.

(3) Korisnik povlastice može da uveze predmete domaćinstva u roku od jedne godine od dana dobijanja državljanstva Srbije, odnosno azila ili odobrenja za stalno nastanjenje u Srbiji.

(4) Jedan primerak Spiska predmeta domaćinstva iz stava 1. tačka 2) ovog člana carinski organ prilaže uz deklaraciju prilikom uvoza, a drugi, overeni primerak, vraća korisniku povlastice, naznačujući koji su predmeti uvezeni.

(5) Ako korisnik povlastice naknadno uvozi predmete domaćinstva, prilikom njihovog uvoza podnosi carinskom organu svoj primerak overenog Spiska predmeta domaćinstva, odnosno dopunu tog spiska koju overava carinski organ.

(6) Carinski organ koji je overio Spisak predmeta domaćinstva staviće o tome zabelešku na putnu ispravu korisnika povlastice, upisati datum i to overiti pečatom.

Član 248a

(1) Lica iz člana 192. tačka 3a) Carinskog zakona oslobođena su od plaćanja uvoznih dažbina, na predmete domaćinstva koje uvoze iz inostranstva u roku od jedne godine od dana povratka sa rada u inostranstvu, do ukupne dinarske protivvrednosti od 5000 evra.

(2) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 3a) Carinskog zakona, korisnik povlastice uz pismeni zahtev za oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu da je na radu u inostranstvu proveo neprekidno najmanje dve godine.

Pod neprekidnim radom u inostranstvu podrazumeva se i vreme provedeno na godišnjem odmoru.

Potvrdu može izdati diplomatsko ili konzularno predstavništvo naše zemlje u inostranstvu. Potvrdu za članove posade domaćih brodova koji saobraćaju sa inostranstvom izdaje zapovednik broda, odnosno domaće ili drugo lice - vlasnik broda.

Ako korisnik povlastice ne raspolaže potvrdom u smislu stava 2. ove tačke, vreme provedeno na radu u inostranstvu dokazuje na drugi odgovarajući način (odgovarajućom ispravom strane službe za socijalno osiguranje ili stranog poslodavca i sl.);

2) Spisak predmeta domaćinstva u dva primerka sa naznačenjem vrste i količine predmeta koje overava carinski organ, od kojih jedan prilaže uz JCI a drugi vraća korisniku.

(3) Ako korisnik povlastice sukcesivno uvozi predmete domaćinstva u roku od jedne godine, dužan je da carinskom organu podnese primerak prethodno overenog Spiska predmeta domaćinstva, kao i dopunu tog spiska koju overava carinski organ.

(4) Carinski organ koji je prvi put overio Spisak predmeta domaćinstva stavlja o tome zabelešku u putnu ispravu korisnika povlastice, upisuje datum i overava pečatom.

(5) Carinski organ, na osnovu putne isprave ili na drugi način, utvrđuje dan povratka iz inostranstva korisnika povlastice.

(6) Postupak stavljanja u slobodan promet predmeta domaćinstva sprovodi carinski organ nadležan prema mestu prebivališta korisnika povlastice.

Član 249.

O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina za robu koju korisnik povlastice iz člana 192. tačka 4) Carinskog zakona prima iz inostranstva carinski organ stavlja zabelešku na poštansko-carinskoj prijavi, odnosno na deklaraciji.

Član 250.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 5) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu fotokopiju lekarskog recepta koji je izdao domaći ili strani lekar ili drugi dokaz o potrebi upotrebe lekova (nalaz lekara, otpusna lista, mišljenje zdravstvene ustanove i sl.).

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na poštansko-carinskoj prijavi, odnosno na deklaraciji.

Član 251.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 6) Carinskog zakona, korisnik povlastice, uz pisani zahtev za oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, podnosi carinskom organu odluku nadležnog domaćeg ili stranog suda, odnosno nadležnog stranog organa, ili potvrdu diplomatsko-konzularnog predstavništva u inostranstvu.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, za korišćenje povlastice za nasleđene predmete lične garderobe ili predmete lične upotrebe umrlog lica kao dokaz se može podneti i umrlica.

(3) Povlastica iz člana 192. tačka 6) Carinskog zakona ne odnosi se na predmete kupljene nasleđenim novcem, kao ni na predmete kupljene novcem dobijenim prodajom nasleđenih predmeta.

(4) Ako je predmet nasleđivanja motorno vozilo, dokumenta o vlasništvu moraju da glase na ime ostavioca, odnosno na pravno lice čiji osnivač, odnosno vlasnik ili suvlasnik je bio ostavilac.

Član 252.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 7) Carinskog zakona, korisnik povlastice uz deklaraciju podnosi carinskom organu ispravu koju je izdao nadležni organ u zemlji ili organ ili organizacija strane zemlje kojom se dokazuje da je odlikovanje, medalju, spomenicu, sportski ili drugi trofej, odnosno predmet dobio u inostranstvu na takmičenju, izložbi ili priredbi od međunarodnog značaja.

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na deklaraciji.

Član 253.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 8) Carinskog zakona, korisnik povlastice - naučnik, književnik ili umetnik - podnosi carinskom organu pismenu izjavu da su predmeti koje unosi njegova dela.

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na izjavi.

Član 254.

Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 9) Carinskog zakona, korisnik povlastice, koji živi u pograničnom pojasu, podnosi carinskom organu potvrdu nadležnog domaćeg ili stranog organa o posedovanju imanja koje se nalazi u pograničnom pojasu susedne države i daje usmenu izjavu da su proizvodi koje uvozi dobijeni sa tog imanja, odnosno da je priplod dobijen od stoke koja se nalazi na tom imanju.

Član 255.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 11) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu potvrdu medicinske ustanove, odnosno lekara specijaliste da je ortopedsko i drugo pomagalo zamena telesnog organa koji mu nedostaje ili oštećenog telesnog organa, odnosno rezervni deo ili potrošni materijal za korišćenje takvog pomagala.

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na deklaraciji.

Član 255a

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 11a) Carinskog zakona, korisnik povlastice carinskom organu podnosi potvrdu Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike:

- 1) o stepenu telesnog oštećenja - za osiguranike sa telesnim oštećenjem od najmanje 70%, slepa lica, lica obolela od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih oboljenja, od paraplegije i kvadriplegije, od cerebralne i dečije paralize, kao i od multipleks skleroze;
- 2) o stepenu telesnog oštećenja - za lica sa oštećenjem od najmanje 70%, slepa lica, lica obolela od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih oboljenja, od paraplegije i kvadriplegije, od cerebralne i dečije paralize;
- 3) o priznavanju svojstva ratnog vojnog invalida, odnosno civilnog invalida rata (vojni invalidi od prve do pete grupe i civilni invalidi rata od prve do pete grupe);
- 4) da se radi o višestruko ometenom detetu koje je u otvorenoj zaštiti, odnosno o kojem roditelji neposredno brinu.

(2) Korisnik povlastice iz člana 192. tačka 11a) Carinskog zakona, oslobođen je od plaćanja uvoznih dažbina na putnički automobil do 10.000 evra u dinarskoj protivvrednosti.

Član 256.

Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 12) Carinskog zakona, korisnik povlastice, uz pismeni zahtev za oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, podnosi

carinskom organu potvrdu nadležnog organa o tome da je rehabilitacija završena i da je osposobljen za vršenje određene delatnosti, kao i potvrdu Privredne komore Srbije da se oprema ne proizvodi u zemlji.

Član 257.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 13) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) izjavu korisnika povlastice ili izjavu organizacije korisnika povlastice da se specifična oprema, uređaji i instrumenti, kao i rezervni delovi i potrošni materijal za korišćenje te opreme uvoze za potrebe korisnika povlastice sa posebnim potrebama;
- 2) potvrdu zdravstvene ustanove, odnosno lekara specijaliste kojom dokazuje da se roba iz tačke 1) ovog stava uvozi za ličnu upotrebu;
- 3) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji.

(2) O oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabeležku na deklaraciji.

Član 258.

Radi korišćenja povlastice iz člana 192. tačka 14) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu zdravstvene ustanove kojom se dokazuje da se specifična oprema, uređaji i instrumenti, rezervni delovi i potrošni materijal za korišćenje te opreme uvoze za ličnu upotrebu;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji.

Član 259.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 1) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) izjavu da će uvezenu robu koristiti za izvršavanje svojih humanitarnih zadataka;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji.

Član 260.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 2) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu Ministarstva za unutrašnje poslove kojom se dokazuje da se oprema i delovi te opreme uvoze za potrebe vatrogasnih, odnosno spasilačkih organizacija i društava;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se oprema, odnosno delovi te opreme koji se uvoze ne proizvode u zemlji.

Član 261.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 3) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu izjavu da su zbirke, delovi zbirki i pojedinačni predmeti koji se uvoze namenjeni muzeju ili umetničkoj galeriji, odnosno da je arhivski materijal namenjen arhivu.

Član 262.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 4) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) izvod iz registra nadležnog organa da se korisnik povlastice bavi naučnom, obrazovnom, kulturnom, sportskom, rekreativnom, humanitarnom, verskom delatnošću, tehničkom kulturom, umetnošću, delatnostima zaštite prirode i kulturnih dobara i kontrolom kvaliteta životne sredine;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji;
- 3) izjavu korisnika povlastice da roba služi neposredno za obavljanje delatnosti.

(2) Carinski organ može zahtevati od korisnika povlastice da priloži potvrdu ili mišljenje nadležnog organa kojim se potvrđuje da roba koja se uvozi služi neposredno za obavljanje delatnosti korisnika povlastice.

Član 263.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 5) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) izjavu ili fakturu inostranog pošiljaoca iz koje se vidi da se roba šalje besplatno;
- 2) izvod iz odgovarajućeg registra iz kojeg se utvrđuje delatnost korisnika povlastice;
- 3) izjavu korisnika povlastice da roba služi za naučne, prosvetne, kulturne, sportske, humanitarne, verske, zdravstvene i socijalne svrhe, kao i za zaštitu životne sredine.

(2) Ako korisnik povlastice prima iz inostranstva besplatno, u humanitarne svrhe, lekove, sitne medicinske instrumente, ortopedska pomagala, sanitetski materijal, hranu i bezalkoholna pića, tekstilne proizvode (odeću, posteljinu, ćebad i sl.), obuću i dečje igračke pored dokaza iz stava 1. ovog člana, podnosi i specifikaciju robe u kojoj je naznačen trgovački naziv i količina, carinski organ o oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina stavlja zabeležku na deklaraciji.

Član 264.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 7) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu Ministarstva zdravlja kojom se dokazuje da se specifična oprema, uređaji i instrumenti za zdravstvo, njihovi rezervni delovi i potrošni materijal za korišćenje te opreme, kao i lekovi koji se koriste u bolničkom lečenju, uvoze radi opremanja i potreba pravnih lica u oblasti zdravstva;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji.

Član 265.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 8) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) izvod iz registra nadležnog organa da se korisnik povlastice bavi profesionalnim osposobljavanjem i zapošljavanjem invalida;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji;
- 3) izjavu korisnika povlastice da roba služi za profesionalno osposobljavanje i radno angažovanje invalida.

Član 266.

Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 9) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu:

- 1) potvrdu Ministarstva za zaštitu prirodnih bogatstava i životne sredine da roba koja se uvozi služi neposredno za zaštitu životne sredine;
- 2) potvrdu Privredne komore Srbije da se roba koja se uvozi ne proizvodi u zemlji.

Član 267.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 193. stav 1. tačka 10) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu izjavu o organizovanju međunarodnog takmičenja u zemlji i da će medalje i plakete dodeljivati na tom takmičenju.

(2) O oslobađanju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na izjavi.

Član 268.

Radi korišćenja povlastice iz člana 194. tačka 1) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu specifikaciju opreme po tarifnim brojevima i tarifnim oznakama Carinske tarife, sa naznačenim pojedinačnim vrednostima, koju overava Ministarstvo za ekonomske veze sa inostranstvom, po dobijenom obaveštenju od strane registarskog suda o izvršenoj registraciji stranih ulaganja.

Član 269.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 194. tačka 2) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu izjavu ili drugi dokaz stranog pošiljaoca da reklamni materijal i uzorke šalje besplatno i svoju izjavu da će taj materijal besplatno podeliti u reklamne svrhe, odnosno da će uzorke upotrebiti u svrhe za koje su uvezeni.

(2) Carinski organ će uzorke učiniti neupotrebljivim za trgovačke svrhe (stavljanjem žigova, bušenjem ili na drugi način), s tim da se ne uništi njihova osnovna funkcionalna vrednost i upotrebljivost za svrhe za koje su uvezeni.

(3) O oslobađanju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na izjavi.

Član 270.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 194. tačka 3) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi pisani zahtev carinskom organu za oslobodenje od plaćanja uvoznih dažbina u kojem će naznačiti firmu izlagača, ime lica na koje glasi izlagački karton i vrstu, količinu i vrednost robe koja se uvozi, odnosno prima iz inostranstva radi uobičajene raspodele ili potrošnje na sajmu, odnosno izložbi.

(2) O oslobađanju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na zahtevu.

Član 271.

(1) Radi korišćenja povlastice iz člana 194. tačka 4) Carinskog zakona, korisnik povlastice podnosi carinskom organu izjavu da se žigovi, patent, modeli i prateće isprave, kao i prijave i podnesci za priznavanje prava dostavljaju organizaciji za zaštitu prava intelektualne svojine.

(2) O oslobađanju od plaćanja uvoznih dažbina carinski organ stavlja zabelešku na deklaraciji.

Član 272.

(1) Oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) lica iz člana 192. tačka 2) Carinskog zakona na predmete koje unose iz inostranstva, do ukupne vrednosti od 100 evra, u dinarskoj protivvrednosti;

2) lica iz člana 192. tačka 4) Carinskog zakona na predmete koje prime od fizičkih lica iz inostranstva u pošiljkama, do ukupne vrednosti od 20 evra, u dinarskoj protivvrednosti.

(2) Vrednost predmeta iz stava 1. ovog člana primljenih iz inostranstva povećava se za iznos stvarno plaćenih troškova prevoza, odnosno poštarine.

(3) Roba iz stava 1. ovog člana koja nije deljiva ne može da bude obuhvaćena ovom povlasticom.

Pošiljka čija je ukupna vrednost veća od vrednosti propisane u stavu 1. tačka 2. ovog člana, kao i pošiljka koju domaći i strani državljani primaju od pravnih lica iz inostranstva nije obuhvaćena ovom povlasticom.

Član 273.

(1) Reklamnim materijalom i uzorcima iz člana 194. tačka 2) Carinskog zakona, u smislu ove uredbe, smatra se:

1) štampani ili snimljeni materijal, objave, oglasi, plakati, katalozi, mikrofilmovi i drugi oblici trgovinskog obaveštavanja o robi, prevozu i uslugama koje pruža strani pošiljalac, razni reklamni predmeti na kojima je vidno utisnuta firma stranog pošiljaoca sa kojim korisnik povlastice održava poslovne veze, do ukupne vrednosti od 3.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti;

2) uzorci čija pojedinačna vrednost nije veća od 100 evra, u dinarskoj protivvrednosti, a koji se primaju radi pribavljanja porudžbine ili ponude robe, odnosno zaključenja ugovora o proizvodnji te robe, kao i za prikazivanje, ispitivanje i sl.

(2) Reklamnim materijalom i uzorcima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se cigarete, žestoka alkoholna pića, parfemi i drugi kozmetički preparati i druga roba široke potrošnje, osim kada, imajući u vidu način i veličinu pakovanja, očigledno i isključivo služe za demonstracije.

(3) Izuzetno od stava 1. tačke 1. ovog člana reklamnim materijalom i uzorcima smatraju se i parfemi i drugi kozmetički preparati, kao i druga roba široke potrošnje i drugi reklamni predmeti čija pojedinačna vrednost nije veća od dva evra u dinarskoj protivvrednosti na kojima nije utisnuta firma stranog pošiljaoca, a koji služe za besplatnu podelu uz časopise ili druge stručne publikacije koje se štampaju u Republici Srbiji.

(4) Roba iz st. 1. i 3. ovog člana ne može se prodavati niti upotrebljavati u druge svrhe osim u svrhe zbog kojih je uvezena.

Član 274.

Predmetima iz člana 194. tačka 3) Carinskog zakona, u smislu ove uredbe, smatraju se:

1) uzorci strane robe izložene na međunarodnom sajmu ili izložbi u zemlji ili uzorci napravljeni od takve robe, pod uslovom:

- da se dele besplatno;

- da su neznatne vrednosti u odnosu na cenu po jedinici mere iste vrste robe;

- da su upakovani ili pripremljeni za uobičajenu raspodelu i potrošnju u pakovanjima koja su očigledno manja od standardnih pakovanja za prodaju na malo;

2) reklamni materijal do ukupne dinarske vrednosti od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, pod uslovom da vrednost pojedinog predmeta nije veća od 50 evra, u dinarskoj protivvrednosti;

3) cigarete do 1.000 komada, druge duvanske prerađevine do 0,5 kg, žestoka alkoholna pića do 10 litara i druga roba, osim kozmetičkih preparata, parfema i kolonjskih voda, do ukupne vrednosti od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti;

- 4) predmeti po jednom izlagačkom kartonu na ime jednog predstavnika strane firme - stranog državljanina sa prebivalištem u inostranstvu, s tim što jedna strana firma može ostvariti povlasticu za najviše pet izlagačkih kartona;
- 5) prehrambeni proizvodi i alkoholna pića koji se dele besplatno u količinama neophodnim za ocenjivanje njihovog kvaliteta radi dodeljivanja nagrada;
- 6) predmeti namenjeni za prikazivanje, odnosno demonstriranje mašina ili aparata koji će se utrošiti ili uništiti u toku prikazivanja, odnosno demonstriranja;
- 7) predmeti koji služe i koji će se upotrebiti za izgradnju, prilagođavanje i dekorisanje privremenih štandova (boje, lakovi, tapeti, tapisoni i sl.);
- 8) katalozi, prospekti, oglasi, kalendari i fotografije, ako je očigledno da su namenjeni za korišćenje kao propagandni materijal za izloženu stranu robu ako se dele besplatno;
- 9) formulari i drugi štampani materijal koji su potrebni za administraciju izlagača za vreme održavanja međunarodnog sajma, odnosno izložbe u zemlji.

Glava XIII

OBEZBEĐENJE ZA NAPLATU CARINSKOG DUGA

Član 275.

(1) Drugim oblikom obezbeđenja carinskog duga iz člana 209. Carinskog zakona, u smislu ove uredbe, smatra se garancija banke (u daljem tekstu: bankarska garancija) podneta Upravi carina, koja sadrži klauzulu "bez prigovora", kojom se obezbeđuje naplata carinskog duga, kamata i drugih obaveza ako carinski dužnik ne izmiri te obaveze u propisanom roku.

(2) Carinski dužnik može podići robu ispod carinskog nadzora posle izvršenog pregleda robe, a pre ulate carinskog duga, kamata i drugih obaveza, ako Upravi carina podnese garanciju iz stava 1. ovog člana.

(3) Rok važenja garancije iz stava 1. ovog člana ne može biti kraći od roka u kojem može nastati carinski dug, produženog još za 90 radnih dana.

(4) Garanciju iz stava 1. ovog člana može podneti i posredni zastupnik iz člana 26. Carinskog zakona.

Član 276.

Bankarska garancija za obezbeđenje carinskog duga mora da sadrži:

- 1) broj garancije;
- 2) rok važenja garancije;
- 3) iznos carinskog duga za koji se polaže obezbeđenje;
- 4) napomenu o carinskom postupku u koji se roba stavlja;
- 5) podatke o izdavaocu garancije (naziv banke, njen matični broj, sedište, broj žiro računa);
- 6) podatke o podnosiocu garancije (naziv, sedište i matični broj);
- 7) odredbu o preuzimanju garancijskih obaveza iz prethodnog perioda, ako je rok važenja bankarske garancije istekao, a carinski dug koji je bio osiguran nije plaćen u celini;
- 8) datum i mesto izdavanja garancije.

Član 277.

(1) Bankarska garancija podnosi se Upravi carina, na adresu njenog sedišta, u dva primerka.

(2) Ako Uprava carina ne prihvati bankarsku garanciju, protiv te odluke može se izjaviti žalba ministru.

Član 278.

Bankarska garancija se ne može povući dok se ne izmiri obaveza plaćanja carinskog duga za robu, koji je nastao za vreme važenja bankarske garancije. Carinski dužnik ne može podneti drugu garanciju banke dok ne izmiri obaveze po prethodno podnesenoj garanciji.

Član 279.

Uprava carina vodi evidenciju o primljenim bankarskim garancijama i njihovoj iskorišćenosti, kao i evidenciju carinskih dužnika koji nisu izmirili svoje obaveze po osnovu carinskog duga u propisanom roku.

Član 280.

(1) Polaganje gotovine kao obezbeđenja za naplatu carinskog duga carinski organ može da odobri samo za obezbeđenje carinskog duga koji ne prelazi iznos od 300.000 dinara.

(2) Uplata gotovine iz stava 1. ovog člana vrši se na odgovarajući račun carinskog organa.

(3) Na iznos gotovine položen u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana carinski organ ne plaća kamatu za period dok traju razlozi koji su doveli do polaganja gotovine.

(4) Po izmirenju obaveze za koju je položena gotovina iz stava 1. ovog člana, uplaćeni iznos obezbeđenja vraća se na račun uplatioca gotovine, u roku od tri radna dana od dana izmirenja obaveze.

Član 281.

Dan uplate carinskog duga utvrđuje se u skladu sa propisima koji uređuju izmirenje novčanih obaveza.

Član 282.

Carinski dužnik može podići robu ispod carinskog nadzora u skladu sa odredbom člana 275. stav 2. ove uredbe samo ako nema neizmirenih dospelih obaveza po osnovu carinskog duga.

Član 283.

Osim u slučajevima iz člana 123. Carinskog zakona, obezbeđenje se ne polaže i u slučajevima tranzita robe Dunavom.

Glava XIV

ODLAGANJE PLAĆANJA CARINSKOG DUGA

Član 284.

Odlaganje plaćanja carinskog duga u skladu sa odredbom člana 228. stav 1. Carinskog zakona može se odobriti carinskom dužniku:

- 1) preduzetniku i malom pravnom licu - ako je iznos carinskog duga veći od 20% od ukupnog godišnjeg prihoda iskazanog u njegovom poslednjem finansijskom izveštaju, odnosno godišnjeg paušalnog prihoda;
- 2) srednjem i velikom pravnom licu - ako je iznos carinskog duga veći od 15% od obrtnih sredstava iskazanih u njegovom poslednjem finansijskom izveštaju.

Član 285.

Carinski organ neće sprovoditi postupak za prinudnu naplatu carinskog duga čiji iznos ne prelazi 1.000 dinara.

Glava XV

SPROVOĐENJE MERA ZA ZAŠTITU PRAVA INTELEKTUALNE SVOJINE NA GRANICI

Član 286.

(1) "Prava intelektualne svojine" koja, u smislu ove uredbe, obuhvataju autorsko i srodna prava, žig, geografske oznake porekla, dizajn, patent i topografiju integrisanih kola (u skladu sa definicijama iz posebnih propisa koji uređuju svaku od ovih oblasti) i "nosilac prava intelektualne svojine" - nosilac bilo kog prava intelektualne svojine ili pravni sledbenik nosioca prava, kao i lice ovlašćeno od strane nosioca prava, podležu merama zaštite na granici.

(2) Mere zaštite na granici iz stava 1. ovog člana obuhvataju mere za sprečavanje uvoza, izvoza ili tranzita:

- 1) "Robe kojom se povređuju prava intelektualne svojine" koja obuhvata naročito, ali ne i isključivo, piratizovana autorska dela, robu sa krivotvorenim žigom, robu kojom se povređuju prava na dizajn, robu kojom se povređuju prava iz patenta, kao i robu koja je prevashodno projektovana, napravljena, ili prepravljena sa ciljem da omogući zaobilazanje tehnološke mere, uređaja ili sastavnog dela čija je svrha da spreči ili ograniči radnje u odnosu na predmet zaštite koje nije odobrio nosilac prava;
- 2) "Piratizovanog autorskog dela" koje je primerak zaštićenog autorskog dela, ili robe koja sadrži zaštićeno autorsko delo, izrađena bez saglasnosti nosioca autorskog ili srodnog prava, ili lica ovlašćenog od strane nosioca prava;
- 3) "Robe sa krivotvorenim žigom" koja je:
 1. svaka roba, ili pakovanje, uključujući i robu koja ne nosi krivotvoreni žig, ali koja se neposredno nalazi u pakovanju koje nosi krivotvoreni žig, koja neovlašćeno nosi žig koji je istovetan ili se suštinski ne razlikuje od žiga registrovanog u vezi sa sličnim, ili srodnim proizvodom, ili koja se po suštinskim odlikama ne može razlikovati od takvog žiga;
 2. svaki simbol žiga (logotip, etiketa, nalepnica, uputstva za upotrebu ili garantni list), bilo da je predstavljen zajedno sa robom ili odvojeno, pod uslovima iz alineje 1. ove tačke;
 3. roba koja nosi oznaku koja je istovetna sa registrovanim žigom, ili oznaka koja se suštinski ne može razlikovati od takvog žiga, a koja se prilikom korišćenja na srodnoj ili sličnoj robi minimalno razlikuju od registrovanog žiga i tako izaziva zabunu u pogledu porekla proizvoda;
- 4) "Robe kojom se povređuju prava na dizajn" koja je roba izrađena bez ovlašćenja nosioca prava, koja sadrži dizajn istovetan sa dizajnom registrovanim u odnosu na

takvu robu, ili dizajn koji se po suštinskim odlikama ne može razlikovati od registrovanog dizajna;

- 5) "Robe kojom se povređuju prava iz patenta" koja je roba, istovetna sa robom koja uživa patentnu zaštitu, odnosno roba izrađena neposrednom primenom patentiranog procesa, ili roba koja se po suštinskim odlikama ne može razlikovati od takve robe, proizvedena bez ovlašćenja nosioca prava;
- 6) "Sredstava za izbegavanje zaštite" koje je svako sredstvo, proizvod, komponenta ili deo, kao što su neovlašćeno proizvedene smart kartice, dekoderi, ili kompjuterski programi kojim se izbegava zaštita, koje je prevashodno napravljeno ili prepravljeno sa ciljem da omogući zaobilazanje efikasne tehnološke mere. Efikasnom tehnološkom merom smatra se tehnološki postupak, sredstvo ili komponenta kojim se, u uobičajenom radu, kontroliše pristup zaštićenom delu, izvođenju dela, fonogramu, emisiji, prenosu, ili sličnom predmetu zaštite, ili se štite autorska i srodna prava, ili se omogućava otkrivanje krivotvorenog žiga ili piratizovanog autorskog dela.

(3) Kalup ili matrica posebno napravljeni ili prepravljani za izradu krivotvorenog žiga ili proizvoda koja nosi takav žig, ili piratizovanih proizvoda, smatraju se krivotvorenim, odnosno piratizovanim proizvodom.

Član 287.

(1) Odredbe člana 286. ove uredbe ne primenjuju se na robu obeleženu žigom uz saglasnost nosioca prava na taj žig, odnosno na robu koja je predmet zaštite autorskog ili srodnih prava, ili prava na dizajn, koja je proizvedena uz saglasnost nosioca prava, ali je stavljena u carinski postupak bez saglasnosti nosioca prava.

(2) Odredbe člana 286. ove uredbe ne primenjuju se ni na robu iz stava 1. ovog člana proizvedenu ili obeleženu žigom, pod uslovima različitim od onih dogovorenih sa nosiocem prava.

Član 288.

(1) U slučaju sumnje da se uvozom, izvozom ili tranzitom određene robe povređuju prava intelektualne svojine, nosilac prava može da Upravi carina, na adresu njenog sedišta, podnese pisani zahtev da se za tu robu prekine carinski postupak.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana sadrži opis robe sa podacima na osnovu kojih carinski organ može da prepozna tu robu i dokaz da je podnosilac zahteva nosilac prava intelektualne svojine na toj robi.

(3) Podnosilac zahteva iz stava 1. ovog člana dostavlja i druge raspoložive podatke na osnovu kojih carinski organ može da donese odluku, i to:

- 1) detalje na osnovu kojih se može identifikovati pošiljka ili pakovanje;
- 2) podatke o mestu na kome se roba nalazi, ili predviđeno odredište;
- 3) podatke o državi ili državama porekla, odnosno uvoza robe koja je predmet sumnje;
- 4) naziv proizvođača, uvoznika, izvoznika ili držaoca robe;
- 5) predviđeni datum dopremanja ili otpremanja robe;
- 6) podatke o prevoznom sredstvu korišćenom za transport;
- 7) podatke o carinarnici kojoj će, prema očekivanju, roba biti dopremljena i očekivani datum dopreme.

(4) Podnosilac zahteva iz stava 1. ovog člana može da dostavi carinskom organu i uzorak robe koja je predmet povrede prava intelektualne svojine, kao i uzorak originalne robe, fotografije i sl.

(5) Podnosilac zahteva iz stava 1. ovog člana dužan je da odredi vremenski rok u kome od carinskog organa zahteva da preduzme mere.

Član 289.

Nosilac prava intelektualne svojine dužan je da obavesti carinski organ o prestanku tog prava u toku postupka, bez obzira na osnov prestanka.

Član 290.

Carinski organ može od podnosioca da zahteva plaćanje naknade za administrativne troškove koji su nastali u vezi sa zahtevom, u iznosu koji propiše Vlada Republike Srbije.

Član 291.

(1) Uprava carina, u roku koji ne može biti duži od trideset dana od dana podnošenja zahteva, podnosiocu zahteva dostavlja odluku u pisanom obliku.

(2) Kad okolnosti nalažu hitno preduzimanje mera i kad zahtev sadrži dovoljno podataka u vezi sa poznatim isporukama za koje se sumnja da sadrže robu kojom se povređuju prava intelektualne svojine, odluku iz stava 1. ovog člana Uprava carina dostavlja podnosiocu zahteva u najkraćem roku, a najkasnije u roku od tri dana od dana podnošenja zahteva.

(3) Uprava carina u odluci kojom zahtev usvaja određuje i vremenski rok za preduzimanje mera potrebnih za otklanjanje povrede prava intelektualne svojine, a koji se na zahtev nosioca prava intelektualne svojine može produžiti.

(4) Uprava carina, odluku kojom zahtev odbija ili kojom odbija produženje roka za preduzimanje mera potrebnih za otklanjanje povrede prava intelektualne svojine, mora obrazložiti.

(5) Protiv odluke iz stava 4. ovog člana podnosilac zahteva može izjaviti žalbu ministru.

Član 292.

U slučaju iz člana 291. stav 3. ove uredbe, carinski organ može tražiti od podnosioca zahteva da položi obezbeđenje u iznosu koji odgovara visini troškova koji mogu nastati ako se postupak obustavi zbog postupanja ili propusta nosioca prava intelektualne svojine, odnosno ako se utvrdi da u konkretnom slučaju nema povrede prava intelektualne svojine.

Član 293.

Ako je carinski postupak prekinut u skladu sa odredbom člana 242. Carinskog zakona, odnosno ako je nosilac prava intelektualne svojine obavešten u skladu sa odredbom člana 244. stav 1. Carinskog zakona, carinski organ može zahtevati od nosioca prava intelektualne svojine da, bez odlaganja i naknade, dostavi informacije i da pruži pomoć, uključujući i tehničku ekspertizu, opremu i objekte, potrebne radi utvrđivanja da li se robom za koju postoji sumnja, povređuje pravo intelektualne svojine.

Član 294.

Uprava carina, odluku iz člana 291. stav 3. ove uredbe, odmah dostavlja carinarnicama koje sprovode carinske postupke u vezi sa robom za koju postoji sumnja da se njome povređuje pravo intelektualne svojine.

Član 295.

(1) Ako carinarnica kojoj je Uprava carina dostavila odluku iz člana 291. stav 3. ove uredbe utvrdi da roba stavljena u neki od carinskih postupaka odgovara opisu robe iz te odluke, carinarnica će da odloži puštanje robe, zadržati je i, ako je potrebno, pregledati robu i uzeti uzorke.

(2) O prekidu carinskog postupka iz stava 1. ovog člana carinarnica odmah obaveštava Upravu carina, uvoznika, deklaranta, i podnosioca zahteva.

(3) Carinski organ, na zahtev nosioca prava intelektualne svojine, obaveštava ga, ako je to moguće, o imenu i adresi deklaranta, primaoca, pošiljaoca, uvoznika i izvoznika robe i proizvođača robe kojom se povređuje pravo intelektualne svojine, kao i o količini te robe i drugim činjenicama u vezi sa robom čije se carinjenje odlaže.

Član 296.

(1) Ako je carinski organ, u roku iz člana 244. st. 2. i 3. Carinskog zakona obavešten da je pokrenut postupak koji vodi meritornoj odluci, i da je nadležni organ odredio privremenu meru na osnovu koje se odlaže puštanje robe, carinski organ će postupati u skladu sa odlukom o privremenoj meri.

(2) Ako je carinski organ u roku iz člana 244. st. 2. i 3. Carinskog zakona obavešten da je pokrenut postupak koji vodi meritornoj odluci, a nadležni organ nije odredio privremenu meru na osnovu koje se odlaže puštanje robe, carinski organ nastavlja odgovarajući carinski postupak i robu pušta deklarantu.

(3) Carinski organ može, u opravdanim slučajevima, rok iz stava 2. ovog člana produžiti za još 15 dana.

(4) U slučaju kvarljive robe ako se sumnja da se tom robom povređuje pravo intelektualne svojine, rok iz stava 2. ovog člana ne može biti duži od tri dana.

Član 297.

(1) Ako je u postupku pred nadležnim sudom ili drugim nadležnim organom odlučeno da se roba kojom se povređuje pravo intelektualne svojine uništi, carinski organ će naložiti uništenje te robe pod carinskim nadzorom ili njeno uklanjanje iz uobičajenih trgovinskih tokova na drugi način (uključujući i ustupanje, bez naknade, u humanitarne i slične svrhe, reciklažu i sl.), pod uslovom da:

- 1) se u najvećoj meri smanji rizik od buduće povrede prava intelektualne svojine;
- 2) se ne nanosi šteta nosiocu prava intelektualne svojine;
- 3) nosiocu prava intelektualne svojine bude omogućeno da predloži način uklanjanja robe.

(2) Uklanjanjem iz uobičajenih trgovinskih tokova iz stava 1. ovog člana ne smatra se:

- 1) ponovni izvoz robe kojom se povređuju prava intelektualne svojine u neizmenjenom obliku;
- 2) prosto uklanjanje žigova koji su neovlašćeno stavljeni na krivotvorenu robu;
- 3) stavljanje robe u drugi carinski postupak.

Član 298.

(1) Carinski organ može, po službenoj dužnosti, da oduzme i naloži uništenje pod carinskim nadzorom zadržane robe kojom se povređuje pravo intelektualne svojine ili njeno uklanjanje iz uobičajenih trgovinskih tokova na drugi način, u slučaju:

- 1) ako je utvrđeno odlukom nadležnog organa da su tom robom povređena prava intelektualne svojine, i
- 2) ako su uvoznik, primalac, izvoznik odnosno vlasnik robe obavešteni o prekidu carinskog postupka i o mogućnosti da roba kojom se povređuju prava intelektualne svojine bude oduzeta i uništena i kad ne ospore oduzimanje i uništenje te robe u roku od trideset dana od dana dostavljanja obaveštenja;
- 3) ako uvoznik, izvoznik, primalac, odnosno vlasnik robe da izjavu u pismenoj formi kojom priznaje povredu prava intelektualne svojine i ustupa robu u korist države.

(2) Carinski organ će postupiti u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana i ako i pored odgovarajućih pokušaja, uvoznik, primalac, izvoznik, odnosno vlasnik robe ostanu nedostupni carinskom organu.

(3) U slučaju kad je podnosiocu zahteva odobreno produženje roka za pokretanje odgovarajućeg postupka, produženi rok primeniće se i na postupak iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

Član 299.

Ako je odlukom nadležnog suda, ili carinskog organa naloženo uništavanje robe pod carinskim nadzorom, carinski organ će nosiocu prava intelektualne svojine omogućiti da, pre uništenja robe, zadrži njene uzorke u meri i količini koji su potrebni kao dokaz u postupku protiv lica umešanih u povredu prava intelektualne svojine.

Član 300.

(1) Ako Uprava carina usvoji zahtev iz člana 288. ove uredbe, nosilac prava intelektualne svojine ne može da zahteva naknadu štete u slučaju ako se ne utvrdi da se robom zadržanom od strane carinskog organa povređuje pravo intelektualne svojine i nastavi sprovođenje odgovarajućeg carinskog postupka.

(2) Carinski organ nije dužan da nadoknadi štetu nosiocu prava intelektualne svojine u slučaju da roba za koju je usvojen zahtev za prekid carinskog postupka nije otkrivena od strane carinarnice, da je puštena ili da nije pokrenut postupak za njeno zadržavanje.

Član 301.

Izuzetak iz člana 246. Carinskog zakona primenjuje se na robu koja je namenjena isključivo za ličnu upotrebu lica koje je uvozi, odnosno unosi, i ne može da se primeni u slučaju uvoza ili unosa više istovetnih primeraka jednog proizvoda.

Glava XVI PRODAJA CARINSKE ROBE

Član 302.

(1) Carinarnica, koju ovlasti direktor, vrši javnu prodaju carinske robe.

(2) Carinarnica, za carinsku robu koja se izlaže javnoj prodaji, sastavlja spiskove robe po vrsti, trgovačkom nazivu i količini.

(3) Carinarnica, radi pregleda, merenja i procene vrednosti carinske robe koja se izlaže javnoj prodaji, kao i radi provere da li su se stekli uslovi za prodaju te robe, obrazuje komisiju od tri člana, a po potrebi može angažovati i veštaka.

(4) Komisija iz stava 3. ovog člana dužna je da utvrdi da li carinska roba navedena u spiskovima odgovara podacima iz isprava po kojima je carinarnica robu primila, oduzela ili na drugi način preuzela. Komisija o svom radu sastavlja zapisnik.

Ako utvrdi da se stanje robe u pogledu kakvoće ili količine ne slaže s podacima iz navedenih isprava, komisija je dužna da to konstatuje u zapisniku, kao i da su se stekli uslovi predviđeni zakonom za izlaganje carinske robe prodaji.

Član 303.

(1) Posle izvršenog pregleda, merenja i procenjivanja vrednosti carinske robe komisija iz člana 302. stav 3. ove uredbe utvrđuje početnu cenu carinske robe koja se izlaže javnoj prodaji.

(2) Prilikom utvrđivanja početne cene carinske robe, komisija iz člana 302. stav 3. ove uredbe uzima u obzir cenu iste ili slične robe na domaćem tržištu, po odbitku uobičajenih troškova poslovanja u trgovini.

Član 303a

(1) Carinarnica može do objavljivanja javne prodaje odobriti vlasniku robe, osim robe oduzete u prekršajnom postupku, da robu preuzme radi carinjenja ili ponovnog izvoza.

(2) Ako se roba iz stava 1. ovog člana ne proda na prvoj javnoj prodaji, carinarnica može, u smislu stava 1. ovog člana, dozvoliti preuzimanje robe, do objavljivanja naredne javne prodaje.

(3) U slučajevima iz st. 1. i 2. ovog člana, lice koje preuzima robu dužno je da plati i sve troškove koje je carinarnica imala zbog držanja, čuvanja, prevoza i procene robe, kao i druge troškove u vezi sa prodajom robe, koje utvrđuje carinarnica.

Član 304.

(1) Javna prodaja objavljuje se u najmanje jednom dnevnom listu, čija se distribucija vrši na celom carinskom području, najkasnije osam dana pre dana javne prodaje.

(2) Oglas o javnoj prodaji sadrži: uslove javne prodaje, podatke o vrsti i stanju carinske robe, početnu cenu carinske robe, dan, čas i mesto održavanja javne prodaje, visinu i način polaganja kaucije za učestvovanje u javnoj prodaji, kao i dan, čas i mesto na kome se može razgledati carinska roba koja se izlaže prodaji.

(3) Na javnoj prodaji mogu učestvovati sva lica. Ako je posebnim propisom predviđena obaveza posebne registracije, odnosno ispunjenje posebnih uslova za promet ili upotrebu carinske robe koja se izlaže javnoj prodaji, na javnoj prodaji mogu učestvovati samo tako registrovana lica, odnosno lica koja ispunjavaju propisane posebne uslove.

Član 305.

(1) Pre početka javne prodaje, ponuđači su dužni da polože kauciju u iznosu od 30% od početne cene carinske robe, i 1% na ime troškova transfera novčanih sredstava.

(2) Kaucija se može uplatiti na račun carinarnice ili gotovinom na blagajni carinarnice.

(3) Po okončanoj javnoj prodaji kaucija se vraća bez odlaganja ponuđaču čija ponuda nije prihvaćena.

Član 306.

(1) Prva javna prodaja može se održati samo ako na njoj učestvuju najmanje tri ponuđača, koja su blagovremeno uplatila kauciju.

(2) Ako prva javna prodaja ne uspe, zakazuje se druga javna prodaja koja se može održati ako na njoj učestvuju najmanje dva ponuđača, koja su blagovremeno uplatila kauciju. Druga javna prodaja objavljuje se na isti način kao i prva, s tim što se u oglasu naznačuje da je to druga javna prodaja.

(3) Javna prodaja iz st. 1. i 2. ovog člana smatra se neuspehom ako se za carinsku robu ni posle trećeg poziva ne ponudi cena veća od početne cene.

Član 307.

(1) O javnoj prodaji vodi se zapisnik u koji se unose podaci o carinskoj robi, uplaćenju kauciji, početnoj ceni robe, učesnicima u nadmetanju na javnoj prodaji, dodatnoj kauciji, podnesenim ponudama, postignutoj prodajnoj ceni i kupcu.

(2) Ako u toku javne prodaje početna cena robe dostigne iznos koji je 100% veći od početne cene robe, komisija će prekinuti javnu prodaju i obavestiti učesnike u nadmetanju da na uvećanu vrednost uplate dodatnu kauciju u iznosu koji sa već uplaćenom kaucijom čini 30% od cene robe ponuđene na javnoj prodaji do momenta njenog prekida. Postupak javne prodaje će se nastaviti samo ako na njoj učestvuju najmanje tri ponuđača koja su uplatila dodatnu kauciju.

(3) Zapisnik o javnoj prodaji potpisuju članovi komisije, kupac i prisutni ponuđači.

(4) Zapisnik iz stava 2. ovog člana ističe se na oglasnoj tabli carinarnice u roku od dva dana od dana završene prodaje i mora se nalaziti na oglasnoj tabli tri dana od dana njihovog isticanja i u kom roku učesnici javne prodaje mogu podneti prigovor na rad i postupak komisije.

(5) O podnesenom prigovoru carinarnica odlučuje u roku od tri dana od dana podnošenja prigovora.

Član 308.

(1) Ako se carinska roba ne proda na drugoj javnoj prodaji, može se prodati prikupljanjem ponuda.

(2) Nakon okončanja postupka javne prodaje iz stava 1. ovog člana ponuđači koji su blagovremeno uplatili kauciju za drugu javnu prodaju, pozivaju se da u zatvorenim kovernama dostave svoje ponude u roku koji odredi komisija.

Otvaranju koverata sa ponudama pristupa se odmah po isteku roka iz stava 2. ovog člana.

(3) Komisija iz stava 2. ovog člana, nakon konstatacije da roba nije prodana prikupljanjem ponuda, saopštava datum, vreme i mesto održavanja neposredne pogodbe i utvrđuje najnižu cenu po kojoj se carinska roba može prodati.

Član 309.

(1) Kupac je dužan da kupoprodajnu cenu uplati i robu preuzme u roku od osam dana od dana izvršene prodaje, odnosno od dana okončanja postupka po prigovoru.

(2) Ako kupac u roku iz stava 1. ovog člana ne uplati kupoprodajnu cenu, gubi pravo na povraćaj kaucije, a carinska roba se ponovo izlaže javnoj prodaji.

(3) Kupac iz st. 1. i 2. ovog člana ne može učestvovati na ponovo održanoj javnoj prodaji iste carinske robe.

Član 310.

(1) Eksplozivne, otrovne, radioaktivne i zapaljive materije mogu se prodati neposrednom pogodbom pravnom licu ovlašćenom za promet takve robe ili pravnom licu koje takvu robu koristi u procesu proizvodnje.

(2) Carinska roba koja ima komercijalnu vrednost samo kao sirovina ili otpadak može se prodati prikupljanjem ponuda.

Član 311.

Od iznosa ostvarenog po osnovu prodaje carinske robe, carinarnica obračunava troškove vezane za prodaju te robe (stvarni troškovi objavljivanja oglasa o prodaji, troškovi rada komisija u vezi s prodajom robe, troškovi zakupnine poslovnih prostorija u kojima se smešta i prodaje roba, troškovi službenog puta radnika carinarnice koji preuzima carinsku robu i drugi troškovi nastali u vezi s prodajom carinske robe), a ostatak tog iznosa uplaćuje u budžet Republike Srbije.

Glava XVII

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 312.

(1) Do donošenja posebnog propisa, ekonomski uslovi iz člana 141. stav 2. tačka 3) Carinskog zakona smatraju se ispunjenim ako je ugovor o aktivnom oplemenjivanju zaključen između domaćeg i stranog lica u pisanoj formi i ako se roba koja je predmet oplemenjivanja isporučuje neposredno nosiocu odobrenja koji oplemenjivanje izvodi prema normativima i za račun stranog lica.

(2) Ako domaći proizvođač istog ili sličnog proizvoda smatra da odobrenje koje je dao carinski organ za aktivno oplemenjivanje ugrožava njegove interese i da mu može naneti nenadoknadivu štetu, može zahtevati da Ministarstvo finansija i ekonomije takvo odobrenje stavi van snage.

(3) Ministarstvo finansija i ekonomije odlučuje o zahtevu iz stava 2. ovog člana po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstava nadležnih za poslove trgovine i privrede.

Član 313.

(1) Do donošenja posebnog propisa, ekonomski uslovi iz člana 170. stav 1. tačka 3) Carinskog zakona smatraju se ispunjenim ako je ugovor o pasivnom oplemenjivanju zaključen između domaćeg i stranog lica u pisanoj formi i ako nosilac odobrenja neposredno isporučuje robu koja je predmet oplemenjivanja stranom licu koje vrši oplemenjivanje prema zadatim normativima, uz plaćanje koje obuhvata samo troškove oplemenjivanja.

(2) Odredbe člana 312. st. 2. i 3. ove uredbe shodno se primenjuju u slučaju pasivnog oplemenjivanja iz stava 1. ovog člana.

Član 313a

Danom početka primene ove uredbe prestaju da važe odredbe člana 1. stav 1. tač. 1), 2), 4), 5) i 7) i čl. 2, 3, 5, 6, 8. i 13. Uredbe o načinu izdavanja i overavanja isprava koje prate robu pri izvozu ili uvozu za čije izdavanje nije propisana nadležnost ('Službeni glasnik RS', br. 106/05 i 111/05).

Član 314.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od 1. januara 2004. godine.

05 broj 110-8250/2003-001

U Beogradu, 11. decembra 2003. godine

Vlada Republike Srbije

Potpredsednik,
Jožef Kasa, s.r.